

විසුද්ධිමග්ග නිදානකථා

විසුද්ධිමග්ගො නාමායං ගන්ථො පිටකත්තයසාරභූතො සකලලොකෙ පටිපත්තිදීපකගන්ථානං අග්ගො හොති සෙට්ඨො පමුඛො පාමොක්ඛො උත්තමො පචරො වානි විඤ්ඤාහි පසත්ථො. තත්ථ හි සඬ්භිතිත්තයාරුළ්භස්ස තෙපිටකබුද්ධචචනස්ස අත්ථං සංඛිපිත්වා සික්ඛත්තයසඬ්භිතං බ්‍රහ්මචරියං පරිපුණ්ණං පකාසිතං සුවිසදඤ්ච. එවං පසත්ථස්සෙතස්ස විසුද්ධිමග්ගස්ස නිදානකථායපි භවිතබ්බමෙව. තස්මාදානි තම්පකාසනත්ථමිදං පඤ්භකම්මං වුවිච්ඡිති

“සො පනෙස විසුද්ධිමග්ගො කෙන කතො, කදා කතො, කත්ථ කතො, කස්මා කතො, කිමත්ථං කතො, කිං නිස්සාය කතො, කෙන පකාරෙන කතො, කිස්ස සකලලොකෙ පත්ථටො”ති.

තත්ථ කෙන කතොති ආචරියබුද්ධසොසත්ථෙරචරෙන තෙපිටකසඬ්භිතට්ඨකථාකාරෙන කතො.

කදා කතොති අම්භාකං භගවතො සම්මාසම්බුද්ධස්ස සකලලොකනාථස්ස පරිනිබ්බුතිකාලතො පච්ඡා දසමෙ වස්සසතකෙ (973 -බුද්ධචස්සෙ) කතො.

කත්ථ කතොති සීහළදීපෙ අනුරාධපුරෙ මහාවිහාරෙ කතො.

කස්මා කතොති විසුද්ධිකාමානං සාධුජානානං තදධිගමුපායං සම්මාපටිපත්තිතයං ඤාපෙතුකාමතාසඬ්ඛානෙන අත්තනො අජ්ඣාසයෙන සඤ්චොදිතත්තා, සඬ්ඝපාලත්ථෙරෙන ච අජ්ඣෙසිතත්තා කතො.

එත්ථ පන යත්වා ආචරියබුද්ධසොසත්ථෙරස්ස උප්පත්ති කථෙතබ්බා, සා ච මහාවංසෙ (වුළුවංසොතිපි වොහරිතෙ දුතියභාගෙ) සත්තතිංසමපරිච්ඡේදෙ පන්තරසාධිකද්විසතගාථානො (37, 215) පටියාය බාත්තිංසාය ගාථාහි පකාසිතායෙව. කථං? –

මහාවංස-බුද්ධසොසකථා

215. බොධිමණ්ඩපමිහි, ජාතො බ්‍රාහ්මණමාණවො;
විජ්ජා-සිජ්ජ-කලා-වෙදී, තීසු වෙදෙසු පාරගු.

216. සම්මා විඤ්ඤානසමයො, සබ්බවාදවිසාරදො;
වාදන්ථි ජම්බුදීපමිහි, ආභිණ්ඩන්තො පවාදිකො.

217. විහාරමෙක’මාගම්ම, රත්තිං පාතඤ්ජලීමනං;
පරිචන්තෙති සම්පුණ්ණ-පදං සුපරිමණ්ඩලං.

218. තත්ථෙකො රෙවතො නාම, මහාථෙරො විජානිය;
“මහාපඤ්ඤො අයං සත්තො, දමෙතුං වට්ටති”ති, සො.

219. “කො නු ගුහරාවෙන, විරචන්තො”ති අබ්‍රවි;
“ගුහානං රථෙ අත්ථං, කිං ජානාසී”ති ආහ තං.

220. “අහං ජාතෙ”ති චුත්තො සො, ඔතාරෙසි සකං මතං;
පුට්ඨං පුට්ඨං වියාකාසි, විරද්ධමිපි ව දස්සයි.

221. “තෙන හි ත්වං සකං වාද-මොනාරොහී”ති වොදිතො;
පාළි’මාහා’හිධම්මස්ස, අත්ථ’මස්ස න සො’ධිගා.

222. ආහ “කස්සෙ’ස මන්තො”ති, “බුද්ධමන්තො”ති සො’බ්‍රවි;
“දෙහි මෙතං”ති චුත්තෙ හි, “ගණ්භ පබ්බජ්ජ තං”ඉති.

223. මන්තත්ථි පබ්බජිත්වා සො, උග්ගණ්භි පිටකත්තයං;
එකායනො අයං මග්ගො, ඉති පච්ඡා ත’මග්ගහි.

224. බුද්ධස්ස විය ගම්භීර-සොසත්තා නං වියාකරුං;
බුද්ධසොසොති සොසො හි, බුද්ධො විය මහීතලෙ.

225. තත්ථ ඤාණොදයං [ඤාණොදයං නාමපකරණං ඉදානි කුහිඤ්චිපි න දිස්සති;] නාම, කත්වා පකරණං තදා;

ධම්මසංගීතයාකාසි, කවිඡං සො අට්ඨසාලිනිං [ඉදානි දිස්සමානා පන අට්ඨසාලිනි සිහළදීපිකායෙව; න ජම්බුදීපිකා; පරතො (54-55 පිටියෙසු) එස ආවිහවිස්සති].

226. පරිත්තට්ඨකපඤ්චෙව [පරිත්තට්ඨකපන්ති පිටකත්තයස්ස සඬ්ඛෙපතො අත්ථවණ්ණනාහුතා බුද්දකට්ඨකපාති අධිප්පෙනා හවෙසු], කාතුං ආරභි බුද්ධිමා; නං දිස්වා රෙවතො ථෙරො, ඉදං වචනමබ්බවි.

227. “පාළිමත්තං ඉධානිතං, නත්ථි අට්ඨකපා ඉධ [එත්ථ සගිහිත්තයාරුළුභා මොග්ගලිපුත්තතිස්සත්ථෙරස්ස සන්තිකා උග්ගහිතා සිස්සානුසිස්සපරම්පරාතතා මූලට්ඨකපා කස්මා ජම්බුදීපෙ සබ්බසො අත්තරහිතාති විමංසිතබ්බං]; තථාචරියවාදා ව, හින්තරුපා න විජ්ජරෙ.

228. සිහළට්ඨකපා සුද්ධා, මහින්දෙන මතිමතා; සඬ්ඛිතිත්තයමාරුළුභං, සම්මාසම්බුද්ධදෙසිතං.

229. සාරිපුත්තාදිගීතඤ්ච, කපාමග්ගං සමෙක්ඛිය; කතා සිහළභාසාය, සිහළෙසු පවත්තති.

230. තං තත්ථ ගන්ත්වා සුත්වා ත්වං, මාගධානං නිරුත්තියා; පරිවත්තෙහි, සා හොති, සබ්බලොකහිතාවහා”.

231. එවං චුත්තෙ පසන්තො සො, නික්ඛමිත්වා තතො ඉමං; දීපං ආගා ඉමස්සෙව [ඉදස්සෙවාති ඉමස්සෙව මහානාමරඤ්ඤො කාලෙ 953-975 බුද්ධවස්සෙ; අයඤ්ච වස්සපරිච්ඡෙදො සිහළරාජවංසං නිස්සාය දස්සිතො; යුරොපියව්වක්ඛණානං පන මතෙන 941-964 බුද්ධවස්සෙ ඉති වෙදිතබ්බො; එවමුපරිපි;], රඤ්ඤො කාලෙ මහාමති.

232. මහාවිහාරං සම්පත්තො, විහාරං සබ්බසාධුතං; මහාපධානසරං ගන්ත්වා, සඬ්ඝපාලස්ස සන්තිකා.

233. සිහළට්ඨකපං සුත්වා, ථෙරවාදඤ්ච සබ්බසො; “ධම්මස්සාමිස්ස එසොව, අධිප්පායො”ති නිව්ඡිය.

234. තත්ථ සඬ්ඝං සමානෙත්වා, “කාතුං අට්ඨකපං මම; පොත්ථකෙ දෙථ සබ්බෙ”ති, ආහ, විමංසිතුං ස තං.

235. සඬ්ඝො ගාථාද්වයං තස්සා’දාසි “සාමත්ථියං තව; එත්ථ දස්සෙහි, තං දිස්වා, සබ්බෙ දෙමාති පොත්ථකෙ” [234-5 ගාථාසු අයමත්ථයොජනා— “තත්ථ මහාවිහාරෙ සංඝං මහානෙත්වා සංඝ සන්තිපාතං කාරෙත්වා ආචරියපුබ්බද්ධසොසො එවමාහ ‘අට්ඨකපං කාතුං සබ්බෙ පාළි-අට්ඨකපා-පොත්ථකෙ මම දෙවා’ති; සො සංඝො තං විමංසිතුං සංයුත්තතිකායතො ‘අත්තොජටා’තිආදිකං ව ‘සීලෙ පතිට්ඨායා’තිආදිකං වාති ගාථාද්වයං තස්ස අදාසි ‘එත්ථ තව සාමත්ථියං ඤාණප්පභාවං දස්සෙති; තං දිස්වා සබ්බෙ පොත්ථකෙ දෙමා’තිවත්වා”ති; ඉමිනා පන අයමත්ථා දස්සිතො හොති “ආචරිය බුද්ධසොසො විසුද්ධිමග්ගං කරොත්තො තදෙව ගාථාද්වයං ඔලොකෙත්වා, කිඤ්චිපි අඤ්ඤං පොත්ථකං අනොලොකෙත්වා අකාසි”ති; තස්ස පනත්ථස්ස යුත්තායුත්තවිචාරණා පරතො (39-49-පිටියෙසු) ආගමිස්සති].

236. පිටකත්තය’මෙත්ථෙව, සද්ධිං අට්ඨකපාය සො; විසුද්ධිමග්ගං නාමා’කා, සඬ්ඛගෙත්වා සමාසතො.

237. තතො සඬ්ඝං සමුහෙත්වා, සම්බුද්ධමතකොවිදං; මහාබොධිසම්පම්භි, සො තං වාවෙතු මාරභි.

238. දෙවතා තස්ස නෙපුඤ්ඤං, පකාසෙතුං මහාජනෙ; ඡාදෙසුං පොත්ථකං සොපි, ද්වත්තික්ඛත්තුම්පි තං අකා [238 ගාථාය අයමත්ථො— “දෙවතා තස්ස බුද්ධසොසස්ස නෙපුඤ්ඤං නිපුණඤ්ඤාප්පසාවං මහාජනස්ස පකාසෙතුං තෙන ලිබ්බිතං විසුද්ධිමග්ගපොත්ථකං ඡාදෙසුං පටිච්ඡාදෙත්වා අපස්සියභාවං පාපෙත්වා යථෙසුං; සොපි බුද්ධසොසො දුතියම්පි තං ලිබ්, තම්පි දෙවතා ඡදෙසුං; තතියම්පි ලිබ්”ති; තෙන චුත්තං “ද්වත්තික්ඛත්තුම්පි තං අකා”ති; ඉදමෙව මහාවංසවචනං නිස්සාය විත්තාරෙත්වා කට්ඨාය බුද්ධසොසුප්පත්තියා නාම කපාල එකරත්තෙනෙව විසුද්ධිමග්ගස්ස තික්ඛත්තුම්පි ලිබ්ත්වා නිට්ඨාපිතභාවො පකාසිතො; ඊදිසි පන කපා බහුතං විම්භයජනනීපි පරික්ඛකානං සංසයජනනී හොති; තස්මා ඉමස්සාපි විචාරණා පරතො (47-8-පිටියෙසු) දස්සිසිස්සති].

239. වාවෙතුං තතියෙ වාරෙ, පොත්ථකෙ සමුදාහරෙ; පොත්ථකද්වය’මඤ්ඤම්පි, සණ්ඨපෙසුං තභිං මරු.

240. වාවසිංසු තදා හික්ඛු, පොත්ථකත්තය’මෙකතො;

ගන්ටතො අන්ටතො වාපි, පුබ්බාපරවසෙන වා.

241. ථෙරවාදෙහි පාළිහි, පදෙහි බ්‍යඤ්ජනෙහි වා;
අඤ්ඤාඨන්තමහු නෙව, පොත්ටකෙසුපි තිසුපි.
242. අප් උග්ගොසයි සඬ්ඝො, තුට්ඨහට්ඨො විසෙසනො;
නිස්සංසයං'ස මෙත්තෙයො, ඉති වත්වා පුනප්පුනං.
243. සද්ධිං අට්ඨකථායා'දා, පොත්ටකෙ පිටකත්තයෙ;
ගන්ථාකරෙ වසන්තො සො, විහාරෙ දුරසඬ්ඝරෙ.
244. පරිවත්තෙසි සබ්බාපි, සිහලට්ඨකථා තදා;
සබ්බෙසං මූලභාසාය, මාගධාය නිරුත්තියා.
245. සත්තානං සබ්බභාසානං, සා අහොසි හිතාවහා;
ථෙරියාවරියා සබ්බෙ, පාළිං විය ත'මග්ගහුං.
246. අප් කත්තබ්බකිච්චෙසු, ගතෙසු පරිනිට්ඨිතිං;
වන්දිතුං සො මහාබොධිං, ජම්බුදීපං උපාගමී''ති [සො මහාබොධි වන්දිතුං ජම්බුදීපං උපාගමීති ඉදං වචනං පුරිමවචනෙහි අසංසට්ඨං විය හොති; පුබ්බෙ හි “ආචරියබුද්ධසොසො බොධිමණ්ඩසමීපෙ ඡාතො”ති ව, “සිහලදීපං ගන්ත්වා සිහලට්ඨකථායො මාගධභාසාය පරිවත්තෙහීති තස්සාවරියෙන රෙවතත්ථෙරෙන චුත්තො”ති ව චුත්තං; තස්මා ඉධාපි ආචරියබුද්ධසොසස්ස පවත්ති තදනුරූපා “තා භාසාපරිවත්තිතට්ඨකථායො ආදාය සාසනුප්පොතනත්ථං ජම්බුදීපං උපාගමී”ති එවමාදිතා සාසනුප්පොතනමූලිකා එව හවිතුං අරහති, න පන මහාබොධිවන්දනමූලිකාති].

අයඤ්ච පන මහාවංසකථා 1950 - බරිස්තවස්සෙ හාබදමහාවිජ්ජාලයමුද්දණයන්තෙ රොමක්ඛරෙන මුද්දිතස්ස විසුද්ධිමග්ගපොත්ටකස්ස පුරෙවාරිකකථායං “අනෙකානෙත්ථ අත්ථි විචාරෙතබ්බානී”ති වත්වා ධම්මානන්දකොසම්බීනාමකෙන විවක්ඛණෙන විචාරිතා. තමෙත්ථ යුත්තායුත්තවිචිනතාය දස්සෙත්වා අනුචිචාරණමිපිස්ස කරිස්සාම.

ජාතිදෙසව්වාරණා

1. තත්ථ හි තෙන ධම්මානන්දෙන “බුද්ධසොසො බොධිමණ්ඩසමීපෙ (බුද්ධගයායං) ජාතොති න යුත්තමෙන” න්ති වත්වා තංසාධනත්ථාය වත්තාරි බ්‍යතිරෙකකාරණානි දස්සිතානි. කථං?

(ක) “බුද්ධසොසෙන පකාසිතෙසු තංකාලිකවත්ථුසු එකමිපි තං නත්ථී, යං මගධෙසු උප්පන්න” න්ති පයමං කාරණං දස්සිතං. තදකාරණමෙව. ආවරියබුද්ධසොසත්ථෙරො හි සඬගහට්ඨකථායො කරොන්නො පොරාණට්ඨකථායොයෙව සංඛිපිත්වා, භාසාපරිවත්තනමත්තෙන ව විසෙසෙත්වා අකාසි, න පන යං වා තං වා අත්තනො දිට්ඨසුතං දස්සෙත්වා. චුත්තඤ්ඤෙන ආවරියෙන –

“සංවණ්ණනං තඤ්ච සමාරහන්තො,
තස්සා මහාඅට්ඨකථං සරීරං;
කත්වා මහාපච්චරියං තට්ඨව,
කුරුන්දිනාමාදිසු විස්සුතාසු.

විනිවිජයො අට්ඨකථාසු චුත්තො,
යො යුත්තමත්ථං අපරිච්චජන්තො;
අටොපි අන්තොගධට්ඨෙරවාදං,
සංවණ්ණනං සමම සමාරහිස්ස” න්ති [පාරා. අට්ඨ. 1.ගන්ථාරම්භකථා] ව.

“තතො ව භාසන්තරමෙව හිත්වා,
විත්ථාරමග්ගඤ්ච සමාසයිත්වා;
විනිවිජයං සඬබ්බසෙසයිත්වා,
තන්තික්කමං කිඤ්චි අවොක්කමිත්වා.

සුත්තන්තිකානං වචනානමත්ථං,
සුත්තානුරූපං පරිදීපයන්ති;
යස්මා අයං හෙස්සති වණ්ණනාපි,
සක්කච්ච තස්මා අනුසික්ඛිතබ්බා” ති [පාරා. අට්ඨ. 1.ගන්ථාරම්භකථා] ව.

යට්ඨෙව ව ආවරියබුද්ධසොසෙන අත්තනො අට්ඨකථාසු තංකාලිකානි මාගධිකානි වත්ථුනි න පකාසිතානි, තට්ඨෙව සිහළිකානිපි දක්ඛිණඉන්ද්‍රියරට්ඨිකානිපි. න හි තත්ථ වසභරාජකාලතො (609-653 -බුද්ධවස්ස) පච්ඡා උප්පන්නවත්ථුනි දිට්ඨානි යට්ඨෙත්වා මහාසෙනරාජවත්ථුං [පාරා. අට්ඨ. 2.236-237], ආවරියො ව තතො නිසන්ධන්වස්සෙහි පච්ඡාතරෙ මහානාමරඤ්ඤො කාලෙ (953-975-බු-ව) සිහළදීපමුපාගතො. තස්මා අට්ඨකථාසු තංකාලිකමාගධිකවත්ථුනං අප්පකාසනමත්තෙන න සක්කා තක්කත්තා න මාගධිකොති ඤාතුන්ති.

[ඛ) පුනපි තෙන “සඬබ්බෙසුපි බුද්ධසොසගන්ථෙසු උත්තරඉන්ද්‍රියදෙසායත්තං පච්චක්ඛන්තො දිට්ඨස්ස විය පකාසනං නත්ථී” ති දුතියං කාරණං දස්සිතං. තස්සපි අකාරණභාවො පුරිමවචනෙනෙව වෙදිතබ්බො. අපිච ඍරත්ථප්පකාසිනියා නාම සංයුත්තට්ඨකථායං, සුමඬගලවිලාසිනියා නාම දීඝනිකායට්ඨකථායඤ්ච චුත්තසංවණ්ණනායපි වෙදිතබ්බො. තත්ථ හි –

“යට්ඨෙව හි කලම්බනදීතීරතො රාජමාතුවිහාරද්වාරෙන ථුපාරාමං ගන්තබ්බං හොති, එවං හිරඤ්ඤවතිකාය නාම නදියා පාරිමතීරතො සාලවනං උය්‍යානං. යථා අනුරාධපුරස්ස ථුපාරාමො, එවං තං කුසිනාරාය හොති. ථුපාරාමතො දක්ඛිණද්වාරෙන නගරං පවිසනමග්ගො පාචීනමුඛො ගන්ත්වා උත්තරෙන නිවත්තති, එවං උය්‍යානතො සාලපන්ති පාචීනමුඛො ගන්ත්වා උත්තරෙන නිවත්තා. තස්මා තං උපවත්තනන්ති චුච්චති” ති [සං. නි. අට්ඨ. 1.1.186; දී. නි. අට්ඨ. 2.198] –

පච්චක්ඛන්තො දිට්ඨස්ස විය පකාසනමිපි දිස්සතෙව. තමිපි පන පොරාණට්ඨකථාහි භාසාපරිවත්තනමත්තමෙවාහි ගහෙතබ්බං, තාදිසාය අත්ථසංවණ්ණනාය මහාමහින්දත්ථෙරකාලතොයෙව පභුති චුත්තාය එව හවිතබ්බත්තානි.

[ග) පුනපි තෙන “උණ්හස්සානි අග්ගිසන්තාපස්ස, තස්ස වනදාහාදිසු සමිභවො වෙදිතබ්බො” ති විසුද්ධිමග්ගෙ (1, 30-පිට්ඨෙ) චුත්තසංවණ්ණනං පකාසෙත්වා “තස්සා පනස්ස අවහසනීයභාවො පාකටොයෙවා” ති ව හීළෙත්වා “ඉන්ද්‍රියරට්ඨෙ පන උත්තරදෙසෙසු ගිම්භකාලෙ වත්ථච්ඡාදනරහිතා මානුසකායච්ඡවි සූරියසන්තාපෙන එකංසතො දය්හති, තං න ජානන්ති දක්ඛිණඉන්ද්‍රියදෙසිකා” ති තතියං කාරණං දළ්භනරභාවෙන දස්සිතං. තත්ථ පන යදි “සූරියසන්තාපෙන එකංසතො දය්හති” ති එතං උජුකතො සූරියරස්මිසන්තාපෙනෙව දඩ්ඨභාවං සන්ධාය චුච්චෙය්‍යා, එවං සති ඩංසමකසවාතාතපසරිසපසම්ඵස්සානන්ති පදෙ ආතපසද්දෙන සමානත්ථත්තා න යුත්තමෙව. යදි පන

සූරියසන්නාපසඤ්ජානෙන උණ්භඋතුනා දඩ්ඪභාවං සන්ධාය වුවුවෙය්‍ය, එවං සති උත්තරඉන්ද්‍රියදෙසෙසු, අඤ්ඤත්ථ ව තාදිසෙසු අතිඋණ්භට්ඨානෙසු සූරියසන්නාපසඤ්ජානස්ස උණ්භඋතුනො පටිඝාතාය චිවරං සෙනාසනඤ්ච පටිසෙවියතීති අයමත්ථො න න යුත්තො. තථා හි චූත්තං විනයට්ඨකථායං (3, 58)

“සීතං උණ්භන්ති උතුට්ඨසභාගවසෙන චූත්ත”න්ති.

සා පන විසුද්ධිමග්ගෙ පදත්ථසංචණ්ණනා පොරාණසුත්තන්තට්ඨකථාහි ආගතා භවෙය්‍ය. තථා හි චූත්තං පපඤ්චසුද්දනියා නාම මජ්ඣිමනිකායට්ඨකථාය සබ්බාසවසුත්තවණ්ණනායං (1, 58) “උණ්භන්ති චෙත්ථ අග්ගිසන්නාපොච චෙදිතබ්බො, සූරියසන්නාපවසෙන පනෙතං චත්ථු චූත්ත”න්ති. එත්ථ ච සවායමත්ථො ආචරියෙන අත්තනො මතිවසෙන චූත්තො අස්ස, තස්ස චත්ථුස්ස පොරාණට්ඨකථායං චූත්තභාවඤ්ච තස්සා අත්ථසංචණ්ණනාය අත්තනො මතිභාවඤ්ච යුත්තභාවඤ්ච පකාසෙය්‍ය. ආචරියො හි යත්ථ යත්ථ පොරාණට්ඨකථාසු අචූත්තත්ථං විසෙසෙත්වා දස්සෙති, තත්ථ තත්ථ තාදිසං ඤාපකවචනම්පි පකාසෙතියෙව, යථා සුමඬගලච්චාසිනියං (1, 72) “එත්ථ ආණන්තියනිස්සග්ගියථාවරාපි පයොගා යුජ්ජන්ති, අට්ඨකථාසු පන අනාගතත්තා විමංසිත්වා ගහෙතබ්බො”ති වචනං, යථා ච පපඤ්චසුද්දනියං (1, 30) “අච්චාරිතමෙතං පොරාණෙහි, අයං පන අත්තනො මති”ති වචනං. න චෙත්ථ කිඤ්චිපි ඤාපකවචනං පකාසිතං. තස්මා “යදෙනං ‘උණ්භස්සාති අග්ගිසන්නාපස්සා’ති ච, ‘උණ්භන්ති චෙත්ථ අග්ගිසන්නාපොච චෙදිතබ්බො’ති ච වචනං, එතං පොරාණසුත්තන්තට්ඨකථාවචන”න්ති චෙදිතබ්බන්ති.

(ස) පුනපි තෙන “පපඤ්චසුද්දනියා නාම මජ්ඣිමනිකායට්ඨකථායං ගොපාලකසුත්තං සංචණ්ණෙන්නො [ම. නි. අට්ඨ. 1.350] බුද්ධසොසො ‘මගධවිදෙහරට්ඨානං අත්තරෙ ගඬිගාය නදියා මජ්ඣෙ වාලුකත්ථලදීපකා අත්ථි’ති සද්දහති මඤ්ඤෙ. බුද්ධසොසෙන පන දිට්ඨගඬිගා සිහළදීපෙ මහාවෙලිගඬිගායෙව, න පන ඉන්ද්‍රියරට්ඨිකානං සෙට්ඨසම්මතා මහාගඬිගාති පාකටොයෙවායමත්ථො”ති චතුත්ථං කාරණං දස්සිතං. තං පන ඉදානි මහාගඬිගාය මජ්ඣෙ තස්මිං යානෙ තාදිසං දීපකං අදිස්වා “පුබ්බෙපි එවමෙව භවෙය්‍යා”ති එකංසතො ගහෙත්වා චූත්තචචනමත්තමෙව. නදියො පන සබ්බදාපි තෙනෙවාකාරෙන තිට්ඨන්තීති න සක්කා ගහෙතුන්ති පාකටොයෙවායමත්ථො. තස්මා යථා පුබ්බෙ තස්ස ගොපාලස්ස කාලෙ තස්මිං යානෙ මජ්ඣෙ ගඬිගාය තාදිසා දීපකා සංචිජ්ජමානා අහෙසුං, තථෙව පොරාණට්ඨකථාසු එස අත්ථො සංචණ්ණිතො, තදෙව ච වචනං ආචරියෙන භාසාපරිවත්තනං කත්වා පකාසිතන්ති එවමෙව ගහෙතබ්බං. තස්මා තම්පි අකාරණමෙවාති.

බ්‍රාහ්මණකුල විවාරණය

2. අට “බ්‍රාහ්මණමාණවො” නි පදම්පි තෙන එවං විවාරිතං –

(ක) “බුද්ධසොසො ‘බ්‍රාහ්මණකුලජාතො’ නි න සක්කා ගහෙනුං. කස්මා වෙදකාලතො පටියාය යාවජ්ජතනා සබ්බෙපි බ්‍රාහ්මණො

බ්‍රාහ්මණොසා මුබ්බාසිදි, බාහු රාජන්‍යා? කත?;

ඌරු තදසා යද වගා?, පද්භ්‍යාං ගුද්‍රො අජායතා” නි [ඉරුවෙද, 10-මණ්ඩල, 90; තථා අට්ඨ 6 වෙද 19, 6, 6].

ඉමං පුරිසසුත්තං නාම මන්තං ජානන්තිති සද්දහියා.

අයං පනස්සා අත්ථො – ‘බ්‍රාහ්මණො අස්ස (බ්‍රහ්මුනො) මුබ්බං ආසි. බාහු රාජඤ්ඤො කතො, ඛත්තියා අස්ස බාහුති චුත්තං හොති. යො වෙස්සො, සො අස්ස ඌරු. සුද්දො අස්ස පාදෙහි අජායි’ ති.

බුද්ධසොසො පන ‘පණ්ඩිතබ්‍රාහ්මණො’ නි ඤාතොපි තං ගාථං න අඤ්ඤාසි. තථා හි තෙන බන්ධුපාදාපච්චාති පදස්ස අත්ථවණ්ණනායං ‘තෙසං කිර අයං ලද්ධි – බ්‍රාහ්මණො බ්‍රහ්මුනො මුබ්බො නික්ඛන්තා, ඛත්තියා උරතො, වෙස්සා නාහිතො, සුද්දා ජාණුතො, සමණො පිට්ඨිපාදතො’ නි [දී. නි. අට්ඨ. 1.263; ම. නි. අට්ඨ. 1.508] තිස්සා වෙදගාථාය අසමානත්ථො වණ්ණිතො” ති.

අයං පනෙත්ථ අනුච්චාරණං – යදි ච තංකාලිකානම්පි බ්‍රාහ්මණානං ලද්ධි තථෙව භවෙය්‍ය යථා එතිස්සං ගාථායං චුත්තා, සා වත්ථවණ්ණනා ආචරියස්ස මතිමත්තා. එවං සති සා විවාරණා යුත්තා භවෙය්‍ය. එතිස්සං පන ගාථායං “බ්‍රාහ්මණොසා මුබ්බාසිදි” නි පට්ඨපාදෙන “බ්‍රාහ්මණො බ්‍රහ්මුනො මුබ්බො ජාතා” නි අත්ථො උජුකතො න ලබ්භති. බුද්ධකාලෙ පන බ්‍රාහ්මණානං ලද්ධි “බ්‍රාහ්මණො බ්‍රහ්මුනො මුබ්බො ජාතා” නි එවමෙව අහොසිති පාකට්ඨොසෙවායමත්ථො. තථා හි දීඝනිකායෙ පාථිකවග්ගෙ අග්ගඤ්ඤසුත්තෙ (3, 67) –

“දිස්සන්ති ඛො පන වාසෙට්ඨ බ්‍රාහ්මණානං බ්‍රාහ්මණියො උතුනියොපි ගබ්භිනියොපි විජායමානාපි පායමානාපි. තෙ ව බ්‍රාහ්මණා 0 යොනිජාව සමානා එවමාහංසු – බ්‍රාහ්මණොව සෙට්ඨො වණ්ණො, භීනා අඤ්ඤෙ වණ්ණො. බ්‍රාහ්මණොව සුක්කො වණ්ණො, කණ්භා අඤ්ඤෙ වණ්ණො. බ්‍රාහ්මණොව සුප්ඤ්ඤාති, තො අබ්‍රාහ්මණො. බ්‍රාහ්මණොව බ්‍රහ්මුනො පුත්තා ඔරසා මුබ්බො ජාතා බ්‍රහ්මජා බ්‍රහ්මතිම්මිතා බ්‍රහ්මදායාදාති. තෙ බ්‍රහ්මානඤ්ඤෙව අබ්භාවික්ඛන්ති, මුසා ව භාසන්ති, බහුඤ්ඤෙ අපුඤ්ඤං පසවන්ති” ති –

භගවතා මහාකාරුණිකෙන වාසෙට්ඨභාරද්වජාජානං බ්‍රාහ්මණමාණවකානං භාසිතං, තෙහි ව තං අභිනන්දිතං. තෙ පන ද්වෙපි මාණවකා ජාතිවසෙන පරිසුද්ධබ්‍රාහ්මණො වෙව හොන්ති තිණ්ණම්පි වෙදානං පාරගුනො ව. තස්මා “බ්‍රාහ්මණො බ්‍රහ්මුනො මුබ්බො නික්ඛන්තා” නි වචනස්ස තංකාලිකානං බ්‍රාහ්මණානං ලද්ධිවසෙන චුත්තභාවො පාකට්ඨොසෙව. යථා වෙතං, එවං “ඛත්තියා උරතො, වෙස්සා නාහිතො, සුද්දා ජාණුතො, සමණො පිට්ඨිපාදතො” නි වචනම්පි “තංකාලිකබ්‍රාහ්මණානං ලද්ධිඤ්ඤාති පොරාණට්ඨකථාවරියෙහි චුත්ත” නි සද්දහිත්ථා ආචරියබුද්ධසොසෙන තං සබ්බං පොරාණට්ඨකථාතො භාසාපරිවත්තනමත්තෙන විසෙසෙත්ථා පකාසිතං භවෙය්‍ය. තස්මා තායපි වෙදගාථාය ආචරියස්ස අබ්‍රාහ්මණභාවසාධනං අනුපපන්නමෙවාති.

(ඛ) පුනපි තෙන ආචරියබුද්ධසොසත්ථෙරස්ස අබ්‍රාහ්මණභාවසාධනත්ථං දුතියම්පි කාරණං එවමාහං –

“බ්‍රාහ්මණගන්ථෙසු ගබ්භසාතවාචකං හුනභාති පදං පාළියං භුනහු (භුනහනො) ඉති දිස්සති. මාගණ්ඩියසුත්තෙ භරියාය මෙටුනසංවාසාභාවෙන උප්පජ්ජනාරහගබ්භස්ස නාසකත්තං සන්ධාය මාගණ්ඩියො පරිබ්බාජකො භගවන්තං ‘භුනහු (භුනහනො) සමණො ගොතමො’ නි [ම. නි. 2.207 ආදයො] ආහ. තං බුද්ධසොසො න ජානාතීති පාකට්ඨොසෙව තදත්ථසංවණ්ණනාය. තත්ථ හි තෙන භුනහුනොති (භුනහනස්සා) පදං ‘භතවඩ්ඪිනො මරියාදකාරකස්සා’ නි [ම. නි. අට්ඨ. 2.207] වණ්ණිත” නි.

තම්පි අයුත්තමෙව. න හි මාගණ්ඩියෙන ථොට්ඨබ්බාරම්මණාපරිභොගමත්තමෙව සන්ධාය භුනහුභාවො චුත්තො, අට්ඨ ඛො ජන්තම්පි ලොකාමිසාරම්මණානං අපරිභොගං සන්ධාය චුත්තො. තස්මිඤ්ඤි සුත්තෙ –

“චක්ඛුං ඛො මාගණ්ඩිය රූපාරාමං රූපරතං රූපසම්මුද්ධිතං, තං තථාගතස්ස දන්තං ගුත්තං රක්ඛිතං සංචුතං, තස්ස ව සංවරාය ධම්මං දෙසෙති, ඉදං නු තෙ එතං මාගණ්ඩිය සන්ධාය භාසිතං ‘භුනහු සමණො ගොතමො’ නි. එතදෙව ඛො පන මෙ හො ගොතම සන්ධාය භාසිතං ‘භුනහු සමණො ගොතමො’ නි. තං කිස්ස හෙනු, එවඤ්ඤි නො සුත්තෙ ඔවරන්ති...පෙ.... මනො ඛො මාගණ්ඩිය ධම්මාරාමො ධම්මරතො ධම්මසම්මුද්ධිතො, සො තථාගතස්ස දන්තො ගුත්තො රක්ඛිතො සංචුතො, තස්ස ව සංවරාය ධම්මං දෙසෙති,

ඉදං නු තෙ එතං මාගණ්ඨිය සන්ධාය භාසිතං ‘භුනහු සමණො ගොතමො’ති. එතදෙව බො පන මෙ භො ගොතම සන්ධාය භාසිතං ‘භුනහු සමණො ගොතමො’ති. තං කිස්ස හෙතු, එවඤ්ඤි නො සුත්තෙ ඔවරති”ති [ම. නි. 2.207 ආදයො].

එවං භගවතො ව අනුයොගො මාගණ්ඨියස්ස ව පටිඤ්ඤා ආගතා.

එත්ථ හි මෙටුනප්පටිසෙවනවසෙන ඵොට්ඨබ්බාරම්මණපරිභොගහෙතු එව ගබ්භපතිට්ඨානං සම්භවතිති තදපරිභොගමෙව සන්ධාය “භුනහු”ති වත්තුං අරහති, තදඤ්ඤෙසං පන පඤ්චන්තං රූපාදිආරම්මණානං, තත්ථාපි විසෙසනො ධම්මාරම්මණස්ස සුද්ධමනොවිඤ්ඤාණෙන පරිභොගහෙතු නත්ථි කිඤ්චි ගබ්භපතිට්ඨානන්ති තෙසං අපරිභොගං සන්ධාය භුනහුති වත්තුං න අරහතියෙව, මාගණ්ඨියෙන පන සබ්බානිපි තානි සන්ධාය චුත්තභාවො පටිඤ්ඤාතො, කාරණඤ්චස්ස දස්සිතං “එවඤ්ඤි නො සුත්තෙ ඔවරති”ති. තස්මා කිඤ්චාපි දානි බ්‍රාහ්මණගන්ථෙප්ප භුනහු- (හුනහා) සද්දො ගබ්භසාතනන්ථෙ දිස්සති, මාගණ්ඨියසුත්තෙ පනෙසො අත්ථො න යුජ්ජතිති ආවරියෙන “හතචඩ්ඪි මරියාදකාරකො”ති අයමෙවත්ථො පොරාණට්ඨකථාය භාසාපරිවත්තනවසෙන පකාසිතොති වෙදිතබ්බො.

(ග) පුනපි තෙන “ඉදම්පන බුද්ධසොසස්ස අබ්‍රාහ්මණභාවසාධකං පච්ඡිමකාරණං, සො හි විසුද්ධිමග්ගෙ සීලනිද්දෙසෙ (1, 31) බ්‍රාහ්මණානං පරිභාසං කරොන්තො ‘එවං ඉමීනා පිණ්ඩපාතපටිසෙවනෙන පුරාණඤ්ච පීඨවිජාවෙදනං පටිභඩ්ධාමි, නවඤ්ච වෙදනං අපරිමිතභොජනපච්චයං ආහරහත්ථක අලංසාවක තත්ත්වට්ඨක කාකමාසක භුත්තවම්මකබ්‍රාහ්මණානං අඤ්ඤතරො විය න උප්පාදෙස්සාමිති පටිසෙවති’ති ආහ. ඉදං පන එකස්ස භින්නබ්‍රාහ්මණලද්ධිකස්සාපි වචනං සියාති තදෙව දළ්භකාරණං කත්ථා න සක්කා ‘බුද්ධසොසො අබ්‍රාහ්මණො’ති වත්තු”න්ති තතියං කාරණං චුත්තං. තං පන අතිසංවෙජනීයවචනමෙව. න හෙතං ආවරියෙන බ්‍රාහ්මණානං පරිභාසං කාතුකාමෙන චුත්තං, න ව තං පරිභාසවචනෙන සංයොජෙතබ්බට්ඨානං, අඤ්ඤදත්ථු යථාභුතමත්ථං දස්සෙත්ථා සබ්බුත්ථවාරිතං ඔවාදානුසාසනිදානවසෙන වත්තබ්බට්ඨානං, තථායෙව ව ආවරියෙන චුත්තං. තථා හි යෙ ලොකෙ පරදත්තුපජීවිනො සමණා වා බ්‍රාහ්මණා වා අඤ්ඤෙ වාපි ව පුග්ගලා, තෙ පච්චවෙක්ඛණඤ්ඤාණරහිතා අසංවරෙ ධීතා කදාපි අතිපණ්ණං රසං පහුතං ලද්ධා අපරිමිතමිපි භුඤ්ජෙය්‍යුං, විසෙසනො පන බ්‍රාහ්මණා ලොකිකචත්ථුවසෙන ව, ජාතකාදිසාසනිකචත්ථුවසෙන ව තාදිසා අහෙසුන්ති පාකටා. ඉමස්මිඤ්ඤි ලොකෙ වස්සසතසහස්සෙහි වා වස්සකොට්ඨි වා අපරිච්ඡින්නද්ධානෙ කො සක්කා වත්තුං “නෙදිසා භුතපුබ්බා”ති. තස්මා තාදිසෙහි විය න අපරිමිතභොජනෙහි භවිතබ්බන්ති ඔවාදානුසාසනිදානවසෙනෙව චුත්තං. තදෙවං අත්ථසංහිතමිපි සමානං අයොනියොමනසිකරොතො අනත්ථමෙව ජාතං, යථා සහරියස්ස මාගණ්ඨියබ්‍රාහ්මණස්ස අනාගාමිමග්ගඵලත්ථායපි දෙසිතා ගාථා [ධ. ප. අට්ඨ. 1.සාමාවතීචත්ථු] තෙසං ධිතුයා අනත්ථාය සංවත්තතිති සංවෙගොයෙවෙත්ථ බුහෙතබ්බොති.

පනඤ්ජලිවාදවිවාරණා

3. අට තෙන “පානඤ්ජලිමං පරිවත්තෙති” ති වචනම්පි එවං විවාරිතං.

(ක) “බුද්ධසොසො පනඤ්ජලිස්ස වා අඤ්ඤෙසං වා උත්තරගුන්දියරට්ඨිකානං වාදං අප්පකමෙව අඤ්ඤාසි. පනඤ්ජලිවාදෙසු හි අණිමා ලභිමාති ඉදමෙව ද්වයං දස්සෙසි [විසුද්ධි. 1.144] තතුත්තරි යොගසුත්තං අජානන්තො, පනඤ්ජලිවාදස්ස ව තුලෙන්වා දීපනා තස්ස ගන්ථෙසු න දිස්සති, පනඤ්ජලිනා කතපකරණඤ්ච පනඤ්ජලිති නාමමත්තම්පි ව තත්ථ දිපිතං නත්ථි. විසුද්ධිමග්ගෙ පන පඤ්ඤාභූමිනිද්දෙසෙ ‘පකතිවාදීනං පකති වියා’ති [විසුද්ධි. 2.584] පකතිවාද (සංඛ්‍යාවාද) නාමමත්තං පකාසිතං, තත්ථෙව ව ‘පටිඤ්ඤා හෙතුනිආදීසු හි ලොකෙ වචනාවයවො හෙතුනි චූච්චති’ති [විසුද්ධි. 2.595] උදාහරිතං, තෙන ඤායති ‘බුද්ධසොසො ඉන්ද්‍රියතක්කනයදීපකෙ ඤායගන්ථස්මිං කිඤ්චි මූලභාගමත්තං අපරිපුණ්ණං ජානාති’ති”.

තං පන සබ්බම්පි කෙවලං ආවරියස්ස අබ්භාවික්ඛණමත්තමෙව. අතිගම්භීරස්ස හි අතිගරුකාතබ්බස්ස සුපරිසුද්ධස්ස පිටකත්තයස්ස අත්ථසංවණ්ණනං කරොන්තෙන සුපරිසුද්ධොයෙව පාළිනයො ව අට්ඨකථානයො ව පොරාණපෙරවාදා වාති ඊදිසායෙව අත්ථා පකාසෙතබ්බො, යං වා පන අත්ථසංවණ්ණනය උපකාරකං සද්දවිනිච්ඡයපටිසංයුත්තං ලොකීයගන්ථවචනං, තදෙව ව යථාරහං පකාසෙතබ්බං, න පන අනුපකාරානිපි තංතංගන්ථතක්කත්තුනාමානි ව, තෙහි චුත්තවචනානි ව බහුනි, න ව තෙසං අප්පකාසනෙන “න තෙ අට්ඨකථාවරියො ජානාති”ති වත්තබ්බො. යදි හි යං යං ලොකීයගන්ථං අත්තනා ජානාති, තං සබ්බං අනුපකාරම්පි අත්තනො අට්ඨකථායමානෙන්වා පකාසෙයා, අතිවිත්ථාරා ව සා භවෙයා අපරිසුද්ධා ව අසම්මානිතා ව සාසනිකවිඤ්ඤාහිති ආවරියෙන පනඤ්ජලිවාදාදයො න විත්ථාරෙන පකාසිතාති ඤාතබ්බං, අඤ්ඤදත්ථු යෙහි යෙහි ලොකීයගන්ථෙහි කිඤ්චි කිඤ්චි ආවරියෙන ආනෙන්වා පකාසිතං, තෙ තෙ ව ගන්ථා, අඤ්ඤෙපි ව තාදිසා ආවරියෙන ඤාතාත්ථෙව ජානිතබ්බො විඤ්ඤාහි, යථා සමුද්දස්ස එකදෙසං දිස්වා සබ්බොපි සමුද්දො එදිසොති ඤායති. ආවරියො පන යත්ථ යත්ථ වෙදපටිසංයුත්තවචනානි ආගතානි, තත්ථ තත්ථ වෙදගන්ථෙහිපි කිඤ්චි කිඤ්චි ආනෙන්වා පකාසෙසියෙව. තථා හි ආවරියෙන සුමභිගලවිලාසිනියං නාම දීඝනිකායට්ඨකථායං –

“තිණ්ණං වෙදානන්ති ඉරුවෙදයපුච්චෙදසාමවෙදාන”න්ති [දී. නි. අට්ඨ. 1.256] ව,

“ඉතිභාසපඤ්චමානන්ති අට්ඨකථාවෙදං චතුත්ථං කත්ථා ඉතිහ ආස ඉතිහ ආසාති ඊදිසවචනපටිසංයුත්තො පුරාණකථාසඬ්ඛාතො ඉතිභාසො පඤ්චමො එතෙසන්ති ඉතිභාසපඤ්චමා, තෙසං ඉතිභාසපඤ්චමානං වෙදාන”න්ති [දී. නි. අට්ඨ. 1.256] ව,

“යිට්ඨං චූච්චති මහායාගො”ති [දී. නි. අට්ඨ. 1.170-172] ව,

“අග්ගිහොමන්ති එවරුපෙන දාරුනා එවං හුතෙ ඉදං නාම හොතිති අග්ගිජුහනං. දබ්බිහොමාදීනිපි අග්ගිහොමානෙව, එවරුපාය දබ්බියා ඊදිසෙහි කණාදිහි හුතෙ ඉදං නාම හොතිති එවං පවත්තිවසෙන පන විසුං චුත්තාති”ති [දී. නි. අට්ඨ. 1.21] ව,

“සාසපාදීනි පන මුඛෙන ගහෙන්වා අග්ගිමිහි පක්ඛිපනං, විජ්ජං පරිජජ්ජිත්වා ජුහනං වා මුඛහොම”න්ති [දී. නි. අට්ඨ. 1.21] ව –

එවමාදිනා වෙදපටිසංයුත්තවචනානි වෙදගන්ථානුරූපතො වණ්ණිතානි. තානි ව පොරාණට්ඨකථාතො භාසාපරිවත්තනවසෙන චුත්තානිපි භවෙයා, වෙදගන්ථෙසු පන අකොවිදෙන යථාවතො භාසාපරිවත්තනං කාතුම්පි න සුකරමෙව, තස්මා ආවරියස්ස වෙදගන්ථෙසු කොවිදභාවොපි පාකටොයෙව. එවං වෙදගන්ථෙසු ව තදඤ්ඤලොකීයගන්ථෙසු ව සුකොවිදස්සෙව සමානස්ස තෙසං විත්ථාරතො අප්පකාසනං යථාචුත්තකාරණෙනෙවාති වෙදිතබ්බං.

අපි ව ආවරියො අත්තනො ගන්ථාරම්භෙයෙව –

“තතො ව භාසන්තරමෙව හිත්වා,
විත්ථාරමග්ගඤ්ච සමාසයිත්වා;
චිතිච්ඡයං සබ්බමසෙසයිත්වා...පෙ....
යස්මා අයං හෙස්සති වණ්ණනාපි”ති [පාරා. අට්ඨ. 1.ගන්ථාරම්භකථා] ව.

“අපනෙන්වාන තතොහං, සීහලභාසං මනොරමං භාසං;
තන්තිනායානුච්ඡිකං, ආරොපෙන්වා විගතදොසං.

සමයං අවිලෝමෙත්තො, ථෙරානං ථෙරවංසපදීපානං;
සුනිපුණවිනිච්ඡයානං, මහාවිහාරෙ නිවාසිනං;
හිත්වා පුනථපුනාගත-මත්ථං අත්ථං පකාසයිස්සාමී”ති [\[දී. නි. අට්ඨ. 1.ගන්ථාරම්භකථා\]](#) ච—

එවං පොරාණට්ඨකථානං භාසාපරිවත්තනසංඛිප්තවසෙනෙව විසෙසෙත්වා අභිනවට්ඨකථායො කරිස්සාමීති පටිඤ්ඤං කත්වා යථාපටිඤ්ඤාතමෙව අකාසි, න අත්තනො ඤාණප්පභාවෙන විසෙසෙත්වාතිපි වෙදිතබ්බං. තස්මා අට්ඨකථාසු පතඤ්ජලිවාදාදීනං විත්ථාරනො අප්පකාසනමාරබ්භ “බුද්ධඝෝසො පතඤ්ජලිවාදාදීනි පරිපුණ්ණං න ජානාති”ති වචනං කෙවලං ආචරියස්ස අබ්භාවික්ඛණමත්තමෙවාති.

කබ්බසත්ථව්වාරණා

4. පුනපි සො ඵවමාහ “කිඤ්චාපි බුද්ධසොසො රාමායණමහාභාරතසංඝඛ්ඛාතානං මහාකබ්බසත්ථානං සුකුසලො විය න දිස්සති, තථාපි තානි දස්සෙසි. කථං? අක්ඛානන්ති භාරතයුජ්ඣනාදිකං, තං යස්මිං යානෙ කථීයති, තත්ථ ගන්තුමිපි න වට්ඨති [\[දී. නි. අට්ඨ. 1.13\]](#) ව, තස්ස (සම්ඵප්පලාපස්ස) ද්වෙ සම්භාරා භාරතයුද්ධසිතාභරණාදිනිරතථකකථාපුරෙක්ඛාරතා තථාරූපිකථාකථනඤ්චාති [\[දී. නි. අට්ඨ. 1.8\]](#) ව දස්සෙසි”ති.

තං පන පුරිමවචනතොපි අහෙනුකතරං කෙවලං අනාදරීකරණමත්තමෙව. අනිගම්භීරත්ථස්ස හි අතිගරුකරණීයස්ස පිටකත්තයස්ස අත්ථසංවණ්ණනායං නිරතථකස්ස සම්ඵප්පලාපසමුදායභූතස්ස කබ්බසත්ථස්ස විත්ථාරතො පකාසනෙන කිං සියා පයොජනං, අඤ්ඤදත්ථු සායෙවස්ස අසම්මානිතා, අනාදරියා ව විඤ්ඤාහිති.

බාහුසච්චගුණමක්ඛනං

5. පුනපි ධම්මානන්දො ආචරියස්ස බාහුසච්චගුණං මක්ඛෙතුකාමො ඵවමාහ – “තස්ස (බුද්ධඝෝසස්ස) සමයන්තරකොව්දසඨබාහං බාහුසච්චං න තතො උත්තරිතරං හොති, යං ආධුනිකානං ගන්ථන්තරකොව්දානං සිහළිකහික්ඛුනං යං වා එකාදසමෙ ඛරිස්තවස්සසතකෙ (1001-1100) උප්පන්නානං දක්ඛිණගුන්දියරට්ඨිකානං අනුරුද්ධ-ධම්මපාලාදීනං හික්ඛුන”න්ති.

තං පන සබ්බථාපි අයුත්තවචනමෙව. යදි හි ආධුනිකා වා සිහළිකහික්ඛු, පොරාණා වා ආචරියඅනුරුද්ධ-ධම්මපාලත්ථෙරාදයො සමයන්තරබාහුසච්චවසෙන ආචරියබුද්ධඝෝසෙන සමානා වා උත්තරිතරා වා භවෙය්සුං, තෙ ආචරියබුද්ධඝෝසත්ථෙරස්ස අට්ඨකථාහි අනාරද්ධචිත්තා හුත්වා තතො සුන්දරතරා පරිපුණ්ණතරා ව අභිනවට්ඨකථායො කරෙය්සුං, න පන තෙ තථා කරොන්ති, න කෙවලං න කරොන්තියෙව, අථ බො තෙසං එකොපි න එවං වදති “අහං බුද්ධඝෝසෙන බාහුසච්චවසෙන සමසමොති වා උත්තරිතරො”ති වා, අඤ්ඤදත්ථු තෙ ආචරියස්ස අට්ඨකථායොයෙව සංවණ්ණෙන්නි ව උපත්ථම්හෙන්නි ව, ආචරියට්ඨානෙ ව යපෙන්නි. තෙනෙතං ඤායති සබ්බථාපි අයුත්තවචනන්ති.

මහායානිකනයවිචාරණා

6. පුන සො තාවත්තකෙනාපි අසන්තුට්ඨො ආවරියං අවමඤ්ඤන්තො ඵවමාහ – “මහායානිකායස්ස පධානාවරියභුතානං අස්ස සොස-නාගජ්ජුතානං නයං වා, නාමමත්තමිති වා තෙසං න ජානාති මඤ්ඤෙ බුද්ධසොසො”ති. තං පන අතිවිය අධම්මිකං නිරතථකඤ්ච නිග්ගහවචනමත්තමෙව. න හි නිකායන්තරිකානං වාදනායානං අත්තනො අට්ඨකථායං අප්පකාසනෙන සො තෙ න ජානාතිති සක්කා වත්තුං. නනු ආවරියෙන ආගමට්ඨකථාසු ගන්ථාරම්භෙයෙව –

“සමයං අවිලෝමෙන්තො, ථෙරානං ථෙරවංසපදීපානං;
සුනිපුණවිනිච්ඡයානං, මහාවිහාරෙ නිවාසින”න්ති ව,

ඉධාපි විසුද්ධිමග්ගෙ –

“මහාවිහාරවාසිනං, දෙසනානායනිස්සිතං;
විසුද්ධිමග්ගං භාසිස්ස”න්ති [\[විසුද්ධි. 1.2\]](#) ව,

“තස්සා අත්ථසංවණ්ණනං කරොන්තෙන විහජ්ජවාදිමණ්ඩලං ඔතරිත්වා ආවරියෙ අනබ්භාවික්ඛන්තෙන සකසමයං අවොක්කමන්තෙන පරසමයං අනායුහන්තෙන සුත්තං අප්පට්ඨාහන්තෙන විනයං අනුලෝමෙන්තෙන මහාපදෙසෙ ඔලොකෙන්තෙන ධම්මං දීපෙන්තෙන අත්ථං සඛිගාහෙන්තෙන තමෙවත්ථං පුනරාවත්තෙන්වා අපරෙහිපි පරියායන්තරෙහි නිද්දිසන්තෙන ව යස්මා අත්ථසංවණ්ණනා කාතබ්බා හොති”ති [\[විසුද්ධි. 2.581\]](#) ව,

“සාසනං පනිදං නානා-දෙසනානායමණ්ඩිතං;
පුබ්බාවරියමග්ගො ව, අබ්බොවිජින්නො පවත්තති;
යස්මා තස්මා තද්දුහයං, සන්තිස්සායත්ථවණ්ණනං;
ආරහිස්සාමි ඵතස්සා”ති [\[විසුද්ධි. 2.581\]](#) ව,

පටිඤ්ඤං කත්වා යථාපටිඤ්ඤාතප්පකාරෙනෙව අට්ඨකථායො කතා. ඵවමෙතාසං කරණෙ කාරණම්පෙත්ථ පකාසෙතබ්බං, තස්මා දානි තම්පකාසනත්ථං සම්මාසම්බුද්ධස්ස පරිනිබ්බුතිකාලතො පට්ඨාය යාව ආවරියබුද්ධසොසස්ස කාලො, තාව සාසනප්පවත්තික්කම්මිති වක්ඛාම.

සාසනප්‍රවර්තික්කමො

භගවතො හි පරිනිබ්බුතිකාලතො පච්ඡා වස්සසතඛින්නරෙ බුද්ධසාසනෙ කොවිජි වාදහෙදො නාම නත්ථි. වස්සසතකාලෙ පන දුතියසඬගීතිකාරෙහි ථෙරෙහි නික්කඩ්ඪිතා වජ්ජිපුත්තකා භික්ඛු පක්ඛං ලභිත්වා ධම්මඤ්ච විනයඤ්ච අඤ්ඤාදා කත්වා මහාසඬගීතිනාමෙන විසුං සඬගීතිමකංසු. තදා සඬගීතිද්වයාරුළුභපුරාණධම්මවිනයමෙව සම්පට්ඨින්නානං ථෙරානං ගණො ථෙරවාදොති ව තදඤ්ඤෙසං මහාසඬගීතිකොති ව වොහරියන්ති.

පුන මහාසඬගීතිකො (1) ගොකුලිකො (2) එකබ්බොහාරිකොති ද්වෙ ආචරියගණා උප්පන්නා. පුන ගොකුලිකතො (3) පඤ්ඤත්තිවාදො (4) බාහුලිකො (බහුස්සුතිකො)ති ද්වෙ උප්පන්නා. පුන බාහුලිකතොපි (5) වෙතියවාදිගණො උප්පන්නොති එතෙ පඤ්ච මූලභූතෙන මහාසඬගීතිකෙන සහ ඡ පාටියෙක්කා ආචරියගණා අහෙසුං.

විසුද්ධත්ථෙරවාදතොපි (1) මහිසාසකො (2) වජ්ජිපුත්තකොති ද්වෙ ආචරියගණා උප්පන්නා. පුන මහිසාසකතො (3) සබ්බන්තීවාදො (4) ධම්මගුත්තිකොති ද්වෙ උප්පන්නා. පුන සබ්බන්තීවාදතොපි (5) කස්සපියො, තතොපි (6) සඬකන්තිකො, තතොපි (7) සුත්තවාදීති තයො උප්පන්නා. වජ්ජිපුත්තකතොපි (8) ධම්මොත්තරියො (9) භද්දයානිකො (10) ඡන්තාගාරිකො (11) සම්මිතියොති වත්තාරො උප්පන්නාති තෙ එකාදස මූලභූතෙන විසුද්ධත්ථෙරවාදෙන සහ ද්වාදස ආචරියගණා අහෙසුං. ඉති ඉමෙ ව ද්වාදස පුරිමා ව ඡාති අට්ඨාරස ආචරියගණා දුතියතතියසඬගීතිනං අන්තරෙ ඡාතා අහෙසුං.

තෙසු මූලභූතො ථෙරවාදගණොයෙව පොරාණධම්මවිනයගරුකො හුත්වා අනුනමනධිකං කෙවලපරිපුණ්ණං පරිසුද්ධං පොරාණිකං ධම්මවිනයං ධාරෙසි. ඉතරෙ පන සත්තරස භින්නගණා පොරාණිකං ධම්මවිනයං අඤ්ඤාදා අකංසු. තෙන තෙසං ධම්මවිනයො කත්ථි ඌනො කත්ථි අධිකො හුත්වා අපරිපුණ්ණො වෙව අහොසි අපරිසුද්ධො ව. තෙන චුත්තං දීපවංසෙ පඤ්චමපරිච්ඡෙදෙ -

30. “නික්කඩ්ඪිතා පාපභික්ඛු, ථෙරෙහි වජ්ජිපුත්තකා;
අඤ්ඤං පක්ඛං ලභිත්වාන, අධම්මවාදී බහු ජනා.
31. දසසහස්සා සමාගන්ත්වා, අකංසු ධම්මසඬගහං;
තස්මායං ධම්මසඬගීති, මහාසඬගීතිති චූචිවති.
32. මහාසඬගීතිකා භික්ඛු, විලොමං අකංසු සාසනෙ;
භිත්තිත්වා මූලසඬගහං, අඤ්ඤං අකංසු සඬගහං.
33. අඤ්ඤානු සඬගහිතං සුත්තං, අඤ්ඤානු අකරිංසු තෙ;
අත්ථං ධම්මඤ්ච භිත්තිංසු, විනයෙ නිකායෙසු ව පඤ්චසු...පෙ....
49. අත්ථං ධම්මඤ්ච භිත්තිංසු, එකදෙසඤ්ච සඬගහං;
ගත්ථඤ්ච එකදෙසඤ්ච, ඡඩ්ඬෙත්වා අඤ්ඤං අකංසු තෙ.
50. නාමං ලිඬගං පරික්ඛාරං, ආකප්පකරණියානි ව;
පකතිභාවං ජහිත්වා, තඤ්ච අඤ්ඤං අකංසු තෙ.
51. සත්තරස භින්නවාදා, එකවාදො අභින්නකො;
සබ්බෙවට්ඨාරස භොන්ති, භින්නවාදෙන තෙ සහ.
52. නිග්‍රොධොව මහාරුක්ඛො, ථෙර වාදානමුත්තමො;
අනුනං අනධිකඤ්ච, කෙවලං ජීනසාසනං;
කණ්ටකා විය රුක්ඛමිති, නිබ්බන්තා වාදසෙසකා.
53. පඨමෙ වස්සසතෙ නත්ථි, දුතියෙ වස්සසතන්තරෙ;
භින්නා සත්තරස වාදා, උප්පන්නා ජීනසාසනෙ”ති [කථා. අට්ඨ. නිදානකථා].

අසොකරඤ්ඤො ව කාලෙ පරිහීනලාභසක්කාරා අඤ්ඤතිත්ථියා ලාභසක්කාරං පත්ථයමානා භික්ඛුසු පබ්බජිත්වා සකානි සකානි දිට්ඨිගතානි දිපෙන්නි “අයං ධම්මො, අයං විනයො, ඉදං සත්ථුසාසන”න්ති. භික්ඛුනං සන්නිකෙ පබ්බජ්ජං අලභමානාපි සයමෙව කෙසෙ ඡිත්තිත්වා කාසායානි වත්ථානි අච්ඡාදෙත්වා විහාරෙසු විවරන්තා උපොසථකම්මාදිකරණකාලෙ සඬසමජ්ඣං පවිසන්ති, තෙ භික්ඛුසඬසෙන ධම්මෙන විනයෙන සත්ථුසාසනෙන නිග්ගස්භමානාපි ධම්මවිනයානුලොමාය පටිපත්තියා අසණ්ඨහන්තා අනෙකරූපං සාසනස්ස අබ්බුද්ධඤ්ච මලඤ්ච කණ්ටකඤ්ච සමුට්ඨාපෙන්නි. කෙචි අග්ගිං පරිවරන්ති, කෙචි පඤ්චාතපෙ තපන්ති, කෙචි ආදිච්චං අනුපරිවත්තන්ති, කෙචි ධම්මඤ්ච විනයඤ්ච වොභිත්තිස්සාමානි තථා තථා පග්ගණන්ති. තදා භික්ඛුසඬසො න තෙහි සද්ධිං උපොසථං වා පවාරණං වා අකාසි, අසොකාරාමෙ සත්ත වස්සානි උපොසථො උපවිජ්ජිති [කථා. අට්ඨ. නිදානකථා; භාරා. අට්ඨ. 1.තතියසඬගීතිකථා].

ඉමඤ්ච පන පවත්නිං උපාදාය එවම්පි සක්කා ගහෙතුං “සත්තරසන්නං හින්තවාදගණානං ධම්මවිනයස්ස පච්ඡිමකාලෙසු අපරිසුද්ධතරභාවො ඊදිසෙනපි කාරණෙන අහොසි”ති. කිඤ්චාපි හි බුද්ධසාසනභූතෙ පරිසුද්ධධම්මවිනයෙ “කොච්ඡි නිව්වො ධූවො සස්සතො නාම නත්ථි අඤ්ඤානු නිබ්බානධාතුයා, පරමත්ථතො අත්තාපි නත්ථි, සබ්බෙපි සඬ්ඛාරා අනිච්චා අද්ධූවා අසස්සතා අනත්තායෙවා”ති අත්ථො අනිච්චෙ පාකටො භොති, තථාපි දානි අපේරවාදිකානං ගන්ථෙසු ච පුබ්බෙ වෙනුල්ලවාදාදිසු ච “බුද්ධො නිව්වො ධූවො සස්සතො අත්තා”ති ච, “සබ්බෙපි සත්තා නිව්වා ධූවා සස්සතා අත්තා”ති ච අත්ථො දිස්සති.

අථ අසොකො ධම්මරාජා සාසනං විසොධෙනුකාමො මොග්ගලිපුත්තතිස්සත්ථෙරස්ස සන්නිකෙ පඨමමෙව සමයං උග්ගණ්හිත්වා එකලද්ධිකෙ එකලද්ධිකෙ හික්ඛු එකතො කාරෙත්වා එකමෙකං හික්ඛුසමුහං පක්කොසාපෙත්වා පුච්ඡි “කිං වාදී භත්තෙ සම්මාසම්බුද්ධො”ති. තතො යෙ යෙ “සම්මාසම්බුද්ධො සස්සතවාදී”ති වා, “එකච්චසස්සතවාදී”ති වා එවමාදිනා අත්තතො අත්තතො වාදානුරූපං මිච්ඡාවාදං ආභංසු, තෙ තෙ “නයිමෙ හික්ඛු, අඤ්ඤාතිත්ථියා ඉමෙ”ති තථතො ඤාත්වා තෙසං සෙනකානි වත්ථානි දත්වා උප්පබ්බාපෙසි. තෙ සබ්බෙපි සට්ඨිසහස්සමත්තා අහෙසු.

අථඤ්ඤෙ හික්ඛු පුච්ඡිත්වා තෙහි “චිහජ්ජවාදී මහාරාජ සම්මාසම්බුද්ධො”ති චුත්තෙ “සුද්ධං දානි භත්තෙ සාසනං, කරොතු හික්ඛුසඬ්ඛො උපොසථ”න්ති වත්වා ආරක්ඛඤ්ච දත්වා නගරං පාවිසි. සමග්ගො සඬ්ඛො සන්නිපතිත්වා උපොසථං අකාසි. තස්මිං සමාගමෙ මොග්ගලිපුත්තතිස්සත්ථෙරො යානි ච තදා උප්පන්නානි වත්ථුනි යානි ච ආයතිං උප්පජ්ජිස්සන්ති, සබ්බෙසම්පි තෙසං පටිබාහනත්ථං සත්ථාරා දින්නනයවසෙනෙව තථාගතෙන ඨපිතමානිකං චිහජන්තො පරප්පවාදමද්දනං කථාවත්ථුං නාම අභිධම්මපිටකෙ පඤ්චමං පකරණං අභාසි. තතො මොග්ගලිපුත්තතිස්සත්ථෙරප්පමුඛා තිපිටකපරියත්තිධරා පහින්තපටිසම්භිදාපත්තා සහස්සං හික්ඛු පේරවාදිනො සඬ්ඛිතිද්වයාරූල්හං පරිසුද්ධං පොරාණධම්මවිනයං පුන සඬ්ඛායිත්වා සුරක්ඛිතං රක්ඛිංසු [පාරා. අට්ඨ. 1.තතියසඬ්ඛිතිකථා].

අථ මොග්ගලිපුත්තතිස්සත්ථෙරො නවසු පච්චන්තට්ඨානෙසු සාසනපතිට්ඨාපනත්ථං නව නායකත්ථෙරෙ උච්චිනිත්වා පෙසෙසි. තෙසු අට්ඨහි ථෙරෙහි අත්තතො අත්තතො පත්තට්ඨානං ගන්ත්වා බුද්ධසාසනෙ පතිට්ඨාපිතෙ මහාමහින්දත්ථෙරො ඡත්තිංසාධිකද්විසතෙ (236) බුද්ධවස්සෙ ජම්බුදීපතො සීහළදීපං ගන්ත්වා දෙවානංපියතිස්සරාජප්පමුඛං දීපකජනසමුහං පසාදෙත්වා බුද්ධසාසනං සම්පතිට්ඨාපෙසි, තෙන ච රඤ්ඤා දින්නං මහාමෙඝවනුයායානං පටිග්ගහෙත්වා තත්ථ මහාවිහාරං නාම සඬ්ඝාරාමං පතිට්ඨාපෙසි [පාරා. අට්ඨ. 1.තතියසඬ්ඛිතිකථා]. තතො පභූති සීහළදීපෙ බුද්ධසාසනං යාව වට්ටගාමණිරාජකාලා නිකායන්තරවාදාකුලරහිතං නිම්මලං සුපරිසුද්ධං හුත්වා සමුජ්ජලිත්ථ. වට්ටගාමණිරාජකාලතො පන පට්ඨාය නිකායන්තරවාදාපි සීහළදීපමුපාගමිංසු. තදා විසුද්ධත්ථෙරවාදිනො යථා පුරාණධම්මවිනයො තෙහි නිකායන්තරවාදෙහි අසම්මිස්සො අමලිනො පකතිපරිසුද්ධො හුත්වා තිට්ඨෙය්‍යා, තථා තං මහස්සාහෙන සුරක්ඛිතං රක්ඛිංසු. කථං?

අභයගිරිනිකායූප්පත්ති

වට්ටගාමණි රාජාණි (425-බුද්ධවස්සෙ) රජ්ජං පත්වා පඤ්චමාසමත්තකාලෙ බ්‍රාහ්මණනිස්සදාමරිකෙන සත්තභි ව දමිළයොධෙහි උපද්දුනො සඩ්ගාමෙ ව පරාජිතො පලායිත්වා සාධිකානි වුද්දසවස්සානි නිලිසිත්වා අඤ්ඤතරවෙසෙන වසති [මහාවංසෙ 33-පරිවිජේදෙ 37-ගාථානො පටියාය]. තදා ලඬිකාදීපෙ මනුස්සා වොරහයෙන දුබ්භික්ඛහයෙන ව උපද්දුනා භික්ඛුනං චතුභි පච්චයෙහි උපටියාතුං න සක්කොන්ති, තෙන භික්ඛු යෙභුයොන තතො ජම්බුදීපං ගන්ත්වා ධම්මවිනයං ධාරෙන්තා විහරන්ති. ලඬිකාදීපෙයෙව ඔහිනාපි ථෙරා යථාලද්ධෙහි කන්දමුලපණ්ණෙහි යාපෙන්තා කායෙ චහන්තෙ නිසීදිත්වා පරියත්තිධම්මං සජ්ඣායං කරොන්ති, අචහන්තෙ වාලුකං උස්සාපෙන්වා තං පරිවාරෙන්වා සීසානි එකටියානෙ කත්වා පරියත්තිං සම්මසන්ති. එවං ද්වාදස සංවච්ඡරානි සාටියකථං තෙපිටකං අභාපෙන්වා ධාරයිංසු. යදා පන වට්ටගාමණි රාජාණි දමිළරාජානං හන්ත්වා (455-466 බුද්ධවස්සබ්‍රහ්මන්තරෙ) පුනපි රජ්ජං කාරෙසි [මහාවංසෙ 33, 78-ගාථා]. තදා තෙ ථෙරා ජම්බුදීපතො පච්චාගතත්ථෙරෙහි සද්ධිං තෙපිටකං සොධෙන්තා එකක්ඛරම්පි අසමෙන්තං නාම න පස්සිංසු [අ. නි. අට්ඨ. 1.1.130; විහ. අට්ඨ. 810]. යොපි ව මහානිද්දෙසො තස්මිං කාලෙ එකස්සෙව දුස්සිලභික්ඛුනො පගුණො අහොසි, සොපි මහානිපිටකත්ථෙරෙන මහාරක්ඛිතත්ථෙරං තස්ස සන්තිකා උග්ගණ්භාපෙන්වා රක්ඛිතො අහොසි [පාරා. අට්ඨ. 2.585]. එවං දුබ්භික්ඛරට්ඨක්ඛොභුපද්දවෙහි පිළිතත්තා දුද්ධරසමයෙපි ධම්මවිනයං සක්කච්චං ධාරයිංසු.

රාජා අභයගිරිං නාම විහාරං කාරෙන්වා අත්තනො කතුපකාරපුබ්බස්ස මහානිස්සත්ථෙරස්ස අදාසි. සො පන ථෙරො කුලසංසග්ගබ්‍රහ්මණා මහාවිහාරවාසීහි භික්ඛුහි පබ්බාජනීයකම්මං කත්වා නීහටො. තදාස්ස සිස්සො බහලමස්සුතිස්සනාමකො ථෙරො තං කම්මං පටිබාහි, තෙනස්ස සඩ්ධිසො උක්ඛෙපනීයකම්මං අකාසි. සො මහාවිහාරවාසීනං කුජ්ඣිත්වා අභයගිරිවිහාරමෙව ගන්ත්වා තෙන මහානිස්සත්ථෙරෙන එකතො හුත්වා විසුං ගණං චහන්තො වසි. තෙ ව ද්වෙ ථෙරා න මහාවිහාරං පුනාගම්සු [මහාවංසෙ 33, 79-ගාථාදීසු. නිකායසඩ්ධිගභෙ]. තතො පටියාය සීහළදීපෙ මහාවිහාරවාසී, අභයගිරිවාසීහි ද්වෙ නිකායාජානා. ඉදං තාව සීහළදීපෙ සාසනපරිහානියා පට්ඨං කාරණං.

ධම්මරුවිනිකායුප්පත්ති

තදා ව රාජා අභයගිරිවාසීසුයෙව භික්ඛුසු විසෙසනො පසන්තො හුත්වා තෙයෙව චතුභි පච්චයෙහි පවාරෙත්වා පග්ගණ්ඨානි, රාජමහාමත්තාදයොපි අභිඤ්ඤානා අභිඤ්ඤානා බහු ජනා තස්මිඤ්ච ආරාමෙ අඤ්ඤත්ථ ව බහු ආවාසෙ කත්වා තෙසං දෙන්ති. එවං අභයගිරිවාසීනො භික්ඛු බහුනං අභිඤ්ඤානජනානං සක්කතා වෙව භොන්ති පුජිතා ව මානිතා ව. පුන ව අභයගිරිවාසීනො බහලමස්සුතිස්සත්ථෙරාදයොඉන්දියරට්ඨතො ආගතං වජ්ජිපුත්තකගණපරියාපන්නස්ස ධම්මරුවිනිකායස්ස ධම්මවිනයභුතං සක්කතභාසාරොපිතං අභිනවම්පි පිටකං සම්පට්ඨන්ති [මහාවංසෙ 33, 99 ගාථාසූ. නිකායසංඝග්ගෙ], තෙන තෙපි ධම්මරුවිනිකායිකා නාම අභෙසුං. ඉදං සිහළදීපෙ සාසනපරිහානියා දුතියං කාරණං.

පිටකත්තයස්ස පොත්ථකාරොපනං

මහාවිහාරවාසීනෝ පන පොරාණිකං පාළිභාසාය සංඝ්ඨිතං පරිසුද්ධපිටකමෙව පටිග්ගණ්හන්ති, තඤ්ච මුඛපාඨෙනෙව ධාරෙන්ති. තදා පන ථෙරා පච්ඡිමජනානං සතිපඤ්ඤාභානිං දිස්වා බුද්ධකාලනො පටියාය යාව තංකාලා මුඛපාඨෙනාහතං සාට්ඨකථං පිටකත්තයං පොත්ථකෙ ආරොපෙතුං සමාරභිංසු. සමාරභමානා ච තෙ අනුරාධරාජධානිපුරතො අට්ඨසට්ඨිමිලජ්ජමාණෙ මලයජනපදෙ මාතුල [\[මාතලෙ ඉති එතරහි වොහාරො\]](#) නගරෙ ආලොකලෙණෙ වසන්තා එකස්ස තන්දෙසිකස්ස ජනපදාධිපතීනො ආරක්ඛං ගහෙන්වා තං පොත්ථකාරොපනකම්මකංසු [\[මහාවංසෙ 33, 100-101-ගාථාසු\]](#). තෙනිදං ඤායති “තදා මහාවිහාරවාසීනො ථෙරා රාජරාජමහාමත්තෙහි අලද්ධුපකාරා හුන්වා අත්තනො බලෙනෙව පිටකත්තයස්ස පොත්ථකාරොපනකම්මකංසු”ති ච, “තඤ්ච යථෙව පච්ඡිමජනානං සතිපඤ්ඤාභානිං දිස්වා කතං, තථෙව දුබ්භික්ඛරට්ඨක්ඛොභාදිහයුපද්දුතකාලෙසු දුද්ධරභාවම්පි දිස්වා”ති ච, තථා “අභයගිරිවාසීනං සම්පට්ඨිජිතසමයන්තරවාදෙහි අනාකුලනත්ථම්පි කත”න්ති ච. එවං මහාවිහාරවාසීනො ථෙරා පරිසුද්ධත්ථෙරවාදපිටකං සමයන්තරෙහි අසම්මිස්සනත්ථාය යථා පුරෙ, තථා පාළිභාසාය එව පොත්ථකෙ ආරොපෙත්වාපි සුරක්ඛිතං රක්ඛිංසු. යදි හි තදා තෙපිටකං පොත්ථකෙසු අනාරොපිතමස්ස, පච්ඡාකාලෙසු සමයන්තරතො ආගතසුත්තානි “නෙතානි අම්භාක”න්ති පටික්ඛිපිතුං න සුකරානි භවෙය්සුං. යතො ච බො තදා සාට්ඨකථං තෙපිටකං පොත්ථකෙසු ආරොපිතං, තතොයෙව අනාගතකාලෙසු සමයන්තරාගතසුත්තානි තෙහි පොත්ථකෙහි සංසන්දෙන්වා පටික්ඛිපිතුං සුකරානි භොන්ති.

තථා හි භාතියරාජකාලෙ (524-552-බු-ව) මහාවිහාරවාසීනං අභයගිරිවාසීහි විනයෙ විවාදො උජ්ජජ්ජි. තදා රාජා දීඝකාරායනං නාම බ්‍රාහ්මණජාතිකං අමච්චං ථෙරානං සන්තිකං පෙසෙසි. සො උභින්නං සුත්තං සුත්තවා විනිච්ඡයං අදාසි [\[පාරා. අට්ඨ. 2.384\]](#). තථා වොහාරකතිස්සරාජකාලෙ ච (758-780 බු-ව) ගොඨාභයරාජකාලෙ ච (797-810 බු-ව) ථෙරවාදිකා පොත්ථකාරුජ්ඣෙන ධම්මවිනයෙන සංසන්දෙන්වා අධම්මවාදං පටික්ඛිපිංසු [\[තිකායසඬ්ගහෙ 12-පිට්ඨෙ\]](#).

අධම්මවාදුප්පත්ති

අයං පන ආදිතො පට්ඨාය සාසනමලභුතානං අධම්මවාදානං උප්පත්ති. අසොකරඤ්ඤො හි කාලෙ උප්පබ්බාපේත්වා නික්කඩ්ඪිතා අඤ්ඤාතිත්ථියා බුද්ධසාසනෙ අලද්ධපතිට්ඨා කොධාහිභූතා පාටලිපුත්තතො නික්කමිත්වා රාජගහසමීපෙ නාලන්දායං සන්නිපතිත්වා එවං සම්මන්ත්‍රයිංසු “මහාජනස්ස බුද්ධසාසනෙ අනවගාහන්ථාය සක්‍යානං ධම්මවිනයො නාසෙතබ්බො, තඤ්ච බො තෙසං සමයං අජානන්තෙහි න සක්කා කාතුං, තස්මා යෙන කෙනචි උපායෙන පුනපි තත්ථ පබ්බජිතබ්බමෙවා”ති. තෙ එවං සම්මන්ත්‍රයිත්වා පුන ආගන්ත්වා විසුද්ධත්ථෙරවාදීනමන්තරං පවිසිතුං අසක්කොන්තා තදඤ්ඤෙසං සත්තරසන්නං මහාසඩ්ඪිසිකාදිනිකායානං සන්නිකං උපසඩ්ධමිත්වා අත්තතො අඤ්ඤාතිත්ථියභාවං අජානාපෙත්වා පබ්බජිත්වා පිටකත්තයමුග්ගණ්ඨිත්වා තඤ්ච විපරිවත්තෙත්වා තතො කොසම්බිං ගන්ත්වා ධම්මවිනයනාසනාය උපායං මන්ත්‍රයිත්වා 253-බුද්ධවස්සෙ ඡස්ස ධානෙසු වසන්තා (1) හෙමවතිකො (2) රාජගිරිකො (3) සිද්ධත්ථිකො (4) පුබ්බසෙලියො (5) අපරසෙලියො (6) වාජිරියො (7) චෙතුල්ලො (8) අන්ධකො (9) අඤ්ඤමහාසඩ්ඪිසිකොති නව අභිනවෙ නිකායෙ උප්පාදෙසු. [\[නිකායසඩ්ඪගහෙ 9-පිටියේ\]](#). තෙසං නාමානි ච ලද්ධියො ච කථාවත්ථුඅට්ඨකථායං ආගතායෙව.

තෙසු හෙමවතිකා සද්ධම්මපතිරූපකං බුද්ධභාසිතභාවෙන දස්සෙත්වා

(1) වණ්ණපිටකං නාම ගන්ථං අකංසු.

රාජගිරිකා (2) අඬගුලිමාලපිටකං,

සිද්ධත්ථිකා (3) ගුල්භවෙස්සන්තරං,

පුබ්බසෙලියා (4) රට්ඨපාලගජ්ජිතං,

අපරසෙලියා (5) ආලවකගජ්ජිතං,

වාජිරසබ්බතවාසිනො වාජිරියා (6) ගුල්භවිනයං නාම ගන්ථං අකංසු.

තෙයෙව සබ්බෙ මායාජාලත්ත-සමාජත්තාදිකෙ අනෙකෙ තත්තගන්ථෙ ව, මරිචිකප්ප-හෙරම්භකප්පාදිකෙ අනෙකෙ කප්පගන්ථෙ ව අකංසු.

චෙතුල්ලවාදිතො පන (7) චෙතුල්ලපිටකමකංසු.

අන්ධකා ව (8) රතනකූටාදිකෙ ගන්ථෙ,

අඤ්ඤමහාසඩ්ඪිසිකා ව (9) අක්ඛරසාරියාදියුත්තන්තෙ අකංසු [\[නිකායසඩ්ඪගහෙ 9-පිටියේ\]](#).

තෙසු පන සද්ධම්මපතිරූපකෙසු චෙතුල්ලවාදො, වාජිරියවාදො, රතනකූටසන්ථන්ති ඉමානියෙව තිණි ලඬිකාදීපමුපාගතානි, අඤ්ඤානි පන වණ්ණපිටකාදීනි ජම්බුදීපෙයෙව නිවත්තන්තිනි නිකායසඩ්ඪගහෙ වුත්තං. වණ්ණපිටකාදීනම්පි පන ලඬිකාදීපමුපාගතවිජායා දිස්සතෙව. තථා හි සමන්තපාසාදිකාය විනයට්ඨකථායං (3, 9-පිටියේ)

“වණ්ණපිටක අඬගුලිමාලපිටකරට්ඨපාලගජ්ජිතආලවකගජ්ජිතගුල්භමග්ගගුල්භවෙස්සන්තර ගුල්භවිනය වෙදල්ලපිටකානි [එත්ථ “වෙපුල්ල, වෙදල්ල, චෙතුල්ලන්ති අත්ථකො එකං, බොධිසත්තපිටකස්සෙව නාම”න්ති වෙදිතබ්බං. තථා හි වුත්තං අසඩ්ඪගෙන නාම ආවරියෙන අභිධම්මසමුච්චයෙ නාම මහායානිකගන්තෙ (79-පිටියේ) “වෙපුල්ලං කතමං? බොධිසත්තපිටකසම්පයුත්තං භාසිතං. යදුවචතෙ වෙපුල්ලං, තං වෙදල්ලමප්පුච්චතෙ, චෙතුල්ලමප්පුච්චතෙ. කිමත්ථං වෙපුල්ලමුච්චතෙ? සබ්බසත්තානං හිතසුඛාධිට්ඨානතො, උදාරගම්භීරධම්මදෙසනාතො ව. කිමත්ථමුච්චතෙ වෙදල්ලං? සබ්බාවරණවිදලනතො. කිමත්ථමුච්චතෙ චෙතුල්ලං? උපමානධම්මානං තුලනාභාවතො”ති] පන අබුද්ධවචනානියෙවාති වුත්ත”න්ති ව.

සාරත්ථප්පකාසිනියා සංයුත්තට්ඨකථායම්පි (2, 186-පිටියේ)

“ගුල්භවිනයං ගුල්භවෙස්සන්තරං ගුල්භමහොසධං වණ්ණපිටකං අඬගුලිමාලපිටකං රට්ඨපාලගජ්ජිතං ආලවකගජ්ජිතං වෙදල්ලපිටකන්ති අබුද්ධවචනං සද්ධම්මපතිරූපකං නාමා”ති ව—

තෙසං පටික්ඛෙපො දිස්සති. න හි තානි අසුත්වා, තෙසඤ්ච අත්ථං අජානිත්වා සීහළට්ඨකථාවරියෙහි තානි පටික්ඛිපිතුං සක්කා, නාපි තං පටික්ඛෙපවචනං ජම්බුදීපිකට්ඨකථාවරියානං චචනං භවිතුං, මහාමහින්දත්ථෙරස්ස සීහළදීපං ගමනසමයෙ තෙසංයෙව අභාවතො. තස්මා තානි ච තදඤ්ඤානි ච මහායානිකපිටකානි තංකාලිකානි යෙභුයොන සීහළදීපමුපාගතානීති ගභෙනබ්බානි. තෙසු ච වජ්ජීපුත්තකගණපරියාපන්තස්ස ධම්මරුවිනිකායස්ස පිටකානං තදුපාගමනං පුබ්බෙව චූත්තං. තදඤ්ඤෙසං පන තදුපාගමනං එවං වෙදිතබ්බං.

වෙතුල්ලවාදස්ස පද්මනිග්ගහො

වොහරකතිස්සරඤ්ඤා කාලෙ (758-780-බු-ව) අභයගිරිවාසීනො ධම්මරුවිනිකාසිකා පුබ්බෙ චුත්තප්පකාරෙන සාසනවිනාසනත්ථාය භික්ඛුවෙසධාරීහි වෙතුල්ලවාදිබ්බාත්මණෙනි රචිතං වෙතුල්ලපිටකං සම්පට්ඨගහෙත්වා “ඉදං බුද්ධභාසිත”න්ති දස්සෙත්ති. තං මහාවිහාරවාසීනො ථෙරවාදිකා ධම්මවිනයෙන සංසන්දෙත්වා අධම්මවාදොති පටික්ඛිපිංසු. තං සුත්වා රාජා සබ්බසත්ථපාරගුං කපිලං නාම අමච්චං පෙසෙත්වා විනිච්ඡයං කාරාපෙත්වා අබුද්ධභාසිතභාවං ඤත්වා සබ්බං වෙතුල්ලපොත්ථකං ක්කාපෙත්වා තල්ලද්ධිකො ව පාපහික්ඛු නිග්ගහෙත්වා බුද්ධසාසනං ජොතෙසි [\[නිකායසඬ්ගහෙ 12-පිට්ඨෙ\]](#). චුත්තඤ්ඤෙනං මහාවංසෙ –

36-41 “වෙතුල්ලවාදං මද්දිත්වා, කාරෙත්වා පාපනිග්ගහං;
කපිලෙන අමච්චෙන, සාසනං ජොතයි ව සො”ති.

සාගලියනිකායුප්පත්ති

පුනපි තෙ අභයගිරිවාසීනො ගොයාභයරඤ්ඤො කාලෙ (797-810-වූ-ව) වෙතුල්ලවාදං තපේව දස්සෙන්නි. තදා පන තෙසු උස්සිලියානිස්සො නාම මහාපේරො වොභාරකනිස්සරාජකාලෙ වෙතුල්ලවාදීනං භික්ඛූනං කතනිග්ගහං සුත්වා “විචාරණසම්පන්නස්ස රඤ්ඤො සමයෙ තපේව භවෙය්‍ය, න හද්දකමෙත”න්ති වින්තෙත්වා “න මයං තෙහි එකතො භොමා”ති තිස්සමත්තෙ භික්ඛූ ගහෙත්වා දක්ඛිණගිරිවිහාරං ගන්ත්වා ධම්මරුවනිකායතො විසුං හුත්වා වසි. තෙසු සාගලො නාම මහාපේරො තත්පේව දක්ඛිණගිරිමිහි වසන්තො ආගමඛ්‍යාඛ්‍යානමකාසි. තතො පටියාය තං ථෙරමාරභිහ තස්සන්තෙවාසීනො සාගලියා නාම අභෙසුං. තෙසම්පි වාදො පච්ඡා මහාසෙනරාජකාලෙ ජෙතවනවිහාරෙ පත්ථරි [\[නිකාය 13-පිටියේ\]](#).

වෙනුල්ලවාදස්ස දුතියනිග්ගහො

ගොයාහයො පන රාජා පඤ්චස්ස [මහාවිහාර, වෙනිය, පුපාරාම, ඉස්සරසමණක, වෙස්සගිරිවිහාරසංඛ්‍යාතෙස්ස] විහාරෙස්ස මහාභික්ඛුසංඝං එකතො සන්තිපාතෙත්වා තං පවත්තිං පුච්ඡිත්වා වෙනුල්ලවාදස්ස අබුද්ධභාසිතභාවං ඤත්වා තංවාදිතො සට්ඨි පාපභික්ඛු ලක්ඛණාහතෙ කත්වා රට්ඨතො පබ්බාපෙසි, වෙනුල්ලපොත්ථකානි ච ක්‍රමාපෙත්වා බුද්ධසාසනං ඡොතෙසි [මහාවංසෙ 36, 111-112-ගාථාස්ස, නිකාය 13-පිට්ඨෙ].

තදා රට්ඨතො පබ්බාපිතෙස්ස තෙස්ස භික්ඛුස්ස කෙච්ඡි කාවීරපට්ටනං ගන්ත්වා තත්ථ වසන්ති. තස්මිඤ්ච සමයෙ එකො අඤ්ඤතිත්ථියමාණවකො දෙසන්තරතො කාවීරමාගන්ත්වා පට්ටනගාමිකෙහි තෙසං භික්ඛුනං කතුපහාරං දිස්වා ලාභසක්කාරං නිස්සාය තෙසං සන්තිකෙ පබ්බාපිත්වා සංඝස්මිත්තොති නාමෙන පාකටො අහොසි. සො මහාවිහාරවාසීනං ධම්මවිනිච්ඡයං නිස්සාය ගොයාහයරඤ්ඤො වෙනුල්ලවාදහෙනු තෙසං භික්ඛුනං රට්ඨා පබ්බාපිතභාවං ඤත්වා මහාවිහාරවාසීනං කුද්ධො හුත්වා “වෙනුල්ලවාදං චා නෙ ගාහාපෙස්සාමි, විහාරෙ චා නෙසං උම්මුලෙත්වා විනාසෙස්සාමි”ති සිහලදීපං ගන්ත්වා රාජානං පසාදෙත්වා තස්ස ද්වෙ පුත්තෙ සිප්පං සික්ඛාපෙස්සාමිති ආරභි. තථාපි අත්තතො වාදස්ස ජානනසමත්ථං ජෙට්ඨතිස්සං ඔහාය අනාගතෙ අත්තතො වචනං කාරාපෙනුං සක්කුණෙයාං කතිට්ඨං මහාසෙනකුමාරමෙව සංඛගණිත්වා සිප්පං සික්ඛාපෙසි. විතුනො අච්චයෙන ජෙට්ඨතිස්සකුමාරෙ රජ්ජං පත්තෙ (810-819-බු-ව) සො තස්ස රඤ්ඤො භිතො කාවීරපට්ටනමෙව ගතො [මහාවංසෙ 36, 113-ගාථාදීස්ස, නිකාය 14-පිට්ඨෙ].

මහාසෙනරඤ්ඤො පන කාලෙ (819-845-බු-ව) සො පුත සිහලදීපමාගන්ත්වා අභයගිරිවිහාරෙ වසන්තො මහාවිහාරවාසීහි වෙනුල්ලවාදං ගාහාපෙනුං නානාපකාරෙහි වායාමමකාසි. තථාපි තෙහි තං ගාහාපෙනුං අසක්කොන්තො රාජානං උපසංඝිකම්ත්වා නානාකාරණෙහි සඤ්ඤාපෙත්වා “යො කොචි එකස්සපි භික්ඛුස්ස මහාවිහාරවාසීනො ආහාරං දදෙය්‍ය, තස්ස සතං දණ්ඩො”ති රඤ්ඤො ආණාය නගරෙ හෙරිං වරාපෙසි. තදා මහාවිහාරවාසීනො නගරෙ පිණ්ඩාය වරන්තා තයො දිවසෙ භික්ඛමලද්ධා මහාපාසාදෙ සන්තිපතිත්වා “සචෙ මයං බුද්ධාහෙනු අධම්මං ධම්මොති ගණ්භෙය්‍යාම, බහු ජනා තං ගහෙත්වා අපායගාමිනො භවිස්සන්ති, මයඤ්ච සබ්බෙ සාවජ්ජා භවිස්සාම, තස්මා න මයං ජීවිතහෙනුපි වෙනුල්ලවාදං පටිග්ගණ්භිස්සාමා”ති සම්මන්ත්‍රයිත්වා මහාවිහාරාදිකෙ සබ්බවිහාරෙ ඡඩ්ඛෙත්වා රොහණජනපදඤ්ච මලයපදෙසඤ්ච අගමිංස්ස [මහාවංසෙ 37, 2-6-ගාථාස්ස, නිකායසංඛිගහෙ 14-පිට්ඨෙ].

වෙතුල්ලවාදො

කිදිසො වෙතුල්ලවාදො නාම, යතො මහාවිහාරවාසිනො අනිවිය ජිග්ච්ඡිංසුති? ඉදානි වෙතුල්ලවාදස්ස සරූපං සබ්බකාරෙන පකාසෙතුං න සක්කා, වෙතුල්ලනාමෙන පොත්ථකානං වා නිකායස්ස වා එතරහි අපාකට්ඨාවතො. අභිධම්මපිටකෙ පන කථාවත්ථුඅට්ඨකථායං **[කථා. අට්ඨ. 793-794 ආදයො]** කතිපයා වෙතුල්ලවාදා ආගතා. කථං? –

“පරමත්ථතො මග්ගඵලානෙව සඬිසො, මග්ගඵලෙහි අඤ්ඤො සඬිසො නාම නත්ථි, මග්ගඵලානි ච න කිඤ්චි පටිග්ගණ්හන්ති, තස්මා න චත්තබ්බං සඬිසො දක්ඛිණං පටිග්ගණ්හන්ති”ති ව (1).

“මග්ගඵලානෙව සඬිසො නාම, න ච තානි දක්ඛිණං විසොධෙතුං සක්කොන්ති, තස්මා න චත්තබ්බං සඬිසො දක්ඛිණං විසොධෙති”ති ව (2).

“මග්ගඵලානෙව සඬිසො නාම, න ච තානි කිඤ්චි භුඤ්ජන්ති, තස්මා න චත්තබ්බං සඬිසො භුඤ්ජති පිචති බාදති සායති”ති ව (3).

මග්ගඵලානෙව සඬිසො නාම, න ච සක්කා තෙසං කිඤ්චි දාතුං, න ච තෙහි පටිග්ගණ්හිතුං, නාපි තෙසං දානෙන කොච්ඡ පකාරො ඉජ්ඣති, තස්මා න චත්තබ්බං සඬිසස්ස දින්නං මහජ්ජල”න්ති ව (4).

“බුද්ධො භගවා න කිඤ්චි පරිභුඤ්ජති, ලොකානුවත්තනත්ථං පන පරිභුඤ්ජමානං විය අත්තානං දස්සෙති, තස්මා නිරූපකාරත්තා න චත්තබ්බං තස්මිං දින්නං මහජ්ජල”න්ති ව (5).

“භගවා තුසිතභවනෙ නිබ්බත්තො තත්ථෙව වසති, න මනුස්සලොකං ආගච්ජති, නිම්මිතරූපමත්තකං පනෙත්ථ දස්සෙති”ති ව (6).

“තුසිතපුරෙ ධීතො භගවා ධම්මදෙසනත්ථාය අභිනිම්මිතං පෙසෙසි, තෙන වෙච, තස්ස ච දෙසනං සම්පට්චින්න්වා ආයස්මතා ආනන්දෙන ධම්මො දෙසිතො, න බුද්ධෙන භගවතා”ති ව (7).

“එකාධිප්පායෙන මෙටුනො ධම්මො පටිසෙවිතබ්බො. අයං පනෙත්ථ අත්ථො – කාරුඤ්ඤෙන වා එකෙන අධිප්පායෙන එකාධිප්පායො, සංසාරෙ වා එකතො භවිස්සාමාති ඉත්ථියා සද්ධිං බුද්ධපුජාදීනි කත්වා පණ්ඩිතසෙන එකො අධිප්පායො අස්සාති එකාධිප්පායො, එවරූපො ද්විත්තමිපි ජනානං එකාධිප්පායො මෙටුනො ධම්මො පටිසෙවිතබ්බො”ති ව (8) එවං වෙතුල්ලවාදීනං ලද්ධියො ආගතා, එත්තකායෙව නෙසං වාදා ථෙරවාදගන්ථවසෙන දානි පඤ්ඤායන්ති.

එත්ථ ච ආදිතො වතුහි වාදෙහි සුත්තන්තාගතසඬිසො ච මිච්ඡා ගහිතො, විනයාගතසඬිසො ච සබ්බථා පටික්ඛිත්තො. තදනන්තරං තයො වාදා ඉස්සරනිම්මානවාදානුවත්තකා. අන්තිමස්ස පන අසද්ධම්මවාදභාවො අනිවිය පාකට්ඨාති.

අභිධම්මසමුව්චයෙ පන වෙතුල්ලපිටකස්ස බොධිසත්තපිටකභාවො පකාසිතො, තස්මා සද්ධම්මපුණ්ඩරිකසුත්තාදිකෙ බොධිසත්තපිටකෙ ආගතවාදොපි “වෙතුල්ලවාදො”ති වෙදිතබ්බො **[අභිධම්මසමුව්චයෙ 79-පිට්ඨය]**.

මහාවිහාරනාසනං

මහාවිහාරවාසීසු පන චුත්තප්පකාරෙන සබ්බවිහාරෙ ඡඩ්ඛෙන්වා ගතෙසු සඬ්ඝමිත්තො පාපහික්ඛු රාජානං සඤ්ඤාපෙත්වා ලොහපාසාදාදිකෙ චතුසට්ඨාසාධිකෙ තිසතමත්තෙ පරිවේණපාසාදෙ නාසෙත්වා සමුලං උද්ධරාපෙත්වා අභයගිරිවිහාරං ආනායාපෙසි. විහාරභූමියඤ්ච කසාපෙත්වා අපරණ්ණෙ වපාපෙසි. එවං තදා මහාවිහාරො නව වස්සානි හික්ඛුහි සුඤ්ඤා අහොසි ආවාසවිරහිතො ච. අථ රාජා මෙඝවණ්ණාභයස්ස නාම කලාණමිත්තභූතස්ස අමච්චස්ස සන්තප්පනපුබ්බධිගමෙන වචනෙන මහාවිහාරං පුන පාකතිකං කත්වා තෙ වාපි අපක්කන්තෙ හික්ඛු ආනෙත්වා චතුහි පච්චයෙහි උපට්ඨහි [\[මහාවංසෙ 37-30-ගාථාසු. නිකායසඬ්ගහෙ 14-15-පිට්ඨෙසු\]](#).

ජෙනවනවාසිනිකායුප්පත්ති

පුනපි රාජා දක්ඛිණාරාමවාසිමිහි ජිමිහමානසෙ කුහකතිස්සත්ථෙරෙ පසන්තො හුත්වා තස්සත්ථාය මහාවිහාරසීමිඛන්තරෙ ජොතිවනුයායානෙ ජෙනවනවිහාරං කාරතුමාරහි. මහාවිහාරවාසිනො හික්ඛු තං නිවාරතුං අසක්කොන්තා පුනපි තතො අපක්කමිංසු. තදාපි මහාවිහාරො නව මාසානි හික්ඛුහි සුඤ්ඤො අහොසි. රාජා පන අත්තනො අප්ඤ්ඤාසයවසෙනෙව තත්ථ ජෙනවනවිහාරං කාරත්වා තස්ස කුහකතිස්සත්ථෙරස්ස අදාසියෙව. තත්ථ දක්ඛිණගිරිවිහාරතො සාගලියා හික්ඛු ආගන්ත්වා වසිංසු. පච්ඡා ව තෙ අම්බසාමණෙරසීලාකාලරඤ්ඤො කාලෙ (1067-1080-වූ-ව) වෙනුල්ලවාදිනො අහෙසුං [\[මහාවංසෙ 37, 32-ගාථාදීසු, නිකායසංඛ්‍යා 15-පිටියේ\]](#).

එවං ආචරියබුද්ධසොසත්ථෙරස්ස සිහළදීපමාගමනකාලතො (965-වූ-ව) පුබ්බෙයෙව විසුද්ධත්ථෙරවාදීහි මහාවිහාරවාසිහි විරුද්ධසමයා අභයගිරිවාසිනො (455-වූ-ව) සාගලියා (797-810-වූ-ව) ජෙනවනවාසිනො (829-845-වූ-ව) වාති තයො නිකායා උප්පන්නා අහෙසුං. තෙසු පන අභයගිරිවාසිනොයෙව විසෙසතො පාකටා වෙව හොන්ති බලවන්තො ව. තථා හි තෙ විසුද්ධත්ථෙරවාදිපිටකඤ්ච වජ්ජිපුත්තකපරියාපන්නධම්මරුවිනිකායපිටකඤ්ච මහිසාසකාදිනිකායපිටකඤ්ච මහායානපිටකඤ්ච සම්පට්ඨිතන්ති. තෙසු ධම්මරුවිනිකායපිටකස්ස සම්පට්ඨිතභාවො පාකටොයෙව. මහිසාසකාදිනිකායපිටකස්ස සම්පට්ඨිතභාවො පන එභියන්තාමස්ස විනහික්ඛුතො අද්ධානක්කමසල්ලක්ඛණකථාය වෙව අට්ඨකථාසු පටික්ඛිත්තවණ්ණපිටකාදිනාමවසෙන ව වෙදිතබ්බො, තථා මහායානපිටකස්ස සම්පට්ඨිතභාවොපි.

එහිසමද්ධානක්කමකපා

එහිසන්තාමෙන හි විනහික්ඛුනා 956-බුද්ධවස්සෙ සිහළදීපතො සක්කතභාසාරොපිතං මහිසාසකවිනයපිටකඤ්ච දීසාගමො ව සංයුත්තාගමො ව සන්තිපාතපිටකඤ්ච අත්තනා සහ විනරට්ඨමානීතන්ති තස්ස අද්ධානක්කමකපායං දස්සිතං. තඤ්ච සබ්බං අභයගිරිවිහාරනොයෙව ලද්ධමස්ස, මහාවිහාරවාසීනං සක්කතාරොපිතපිටකාභාවතො. අට්ඨකපායං පටික්ඛිත්තවණ්ණපිටකාදීනි ව තත්ථෙව භවෙය්‍යුං, මහාවිහාරවාසීහි තෙසං අප්පට්ඨගහිතභාවතො. තථා “එහිසමහික්ඛුස්ස සිහළදීපෙ පටිවසනකාලෙ (954-956-බු-ව) මහාවිහාරෙ තිසහස්සමත්තා හික්ඛු වසන්ති, තෙ ථෙරවාදපිටකමෙව උග්ගණ්හන්ති, න මහායානපිටකං. අභයගිරිවිහාරෙ පඤ්චසහස්සමත්තා හික්ඛු වසන්ති, තෙ පන ද්වෙපි පිටකානි උග්ගණ්හන්ති මහායානපිටකඤ්චෙව ථෙරවාදපිටකඤ්චා”ති ව තෙනෙව විනහික්ඛුනා දස්සිතං.

යස්මා පන අභයගිරිවාසීනො මහායානපිටකමිපි උග්ගණ්හන්ති, තස්මා තස්මිං විහාරෙ මහායානිකානං පධානාවරියභූතෙහි අස්සසොසනාගජ්ජුනෙහි කතගන්ථාපි සංචිජ්ජමානායෙව භවෙය්‍යුං, තතොයෙව තෙසං නයඤ්ච නාමඤ්ච ආචරියබුද්ධසොසත්ථෙරොපි අඤ්ඤෙපි තංකාලිකා මහාවිහාරවාසීනො සුතසම්පන්නා ථෙරා ජානෙය්‍යුංයෙව. අපිව දක්ඛිණඉන්ද්‍රියරට්ඨෙ සමුද්දසමීපෙ ගුත්තාජනපදෙ නාගාරජුනකොණ්ඩං නාම ධානමත්ථී, යත්ථ නාගජ්ජුනො මහායානිකානං පධානාවරියභූතො වසන්තො බුද්ධසාසනං පතිට්ඨාපෙසි. ආචරියබුද්ධසොසස්ස ව තත්දෙසිකභාවනිමිත්තං දිස්සති, තං පච්ඡතො (33-පිට්ඨෙ) ආචිච්ඡස්සති. තස්මාපි ආචරියබුද්ධසොසත්ථෙරො නාගජ්ජුනස්ස ව අස්සසොසස්ස ව නයඤ්ච නාමඤ්ච ජානෙය්‍යායෙවාති සක්කා අනුමිතිතුං.

ජානතොයෙව පන තෙසං නයස්ස වා නාමස්ස වා අත්තනො අට්ඨකපායමජ්ජකාසනං තෙසං නිකායන්තරභාවතොයෙවස්ස. තථා හි තෙසං අස්සසොසනාගජ්ජුනානං අස්සසොසො [(570-670-බුද්ධවස්සබ්‍රහ්මරජො)] ථෙරවාදතො හින්තෙසු එකාදසසු ගණෙසු සබ්බත්ථීවාදගණෙ පරියාපන්තො, නාගජ්ජුනො ව මහාසඬ්ඝික-වෙනියවාදිගණාදිහි ජාතෙ මහායානනිකායෙ පරියාපන්තො, මහාවිහාරවාසීනො ව ආදිතොයෙව පට්ඨාය නිකායන්තරසමයෙහි අසමිමිස්සනත්ථං අත්තනො පිටකං අතීව ආදරං කත්වා රක්ඛන්ති, අයඤ්ච ආචරියබුද්ධසොසො තෙසමඤ්ඤතරො. චුත්තඤ්ඤි තස්ස ගන්ථනිගමනෙසු “මහාවිහාරවාසීනං වංසාලඬ්ඝකාරභූතෙනා”ති. තස්මා “ආචරියබුද්ධසොසො තෙසං නයං ජානන්තොයෙව අත්තනො ගන්ථෙසු නිකායන්තරසමයෙහි අසමිමිස්සනත්ථං නප්පකාසෙසි”ති වෙදිතබ්බං.

එත්තාවතා ව යානි “බොධිමණ්ඩසමීපමිහි, ජාතො බ්‍රාහ්මණමාණවො”තිආදිනා චුත්තස්ස මහාවංසවචනස්ස විචාරණමුඛෙන ආචරියබුද්ධසොසස්ස වම්භනවචනානි ධම්මානන්දකොසමිබ්බිනා චුත්තානි, තානි අමුලකභාවෙන අනුච්චාරිතානි. තථාපි “ආචරියබුද්ධසොසො බොධිමණ්ඩසමීපෙ ජාතො”ති එතං පන අත්ථං සාධෙතුං දළ්භකාරණං න දිස්සතෙව ය්‍පෙත්වා තං මහාවංසවචනං, යමිපි බුද්ධසොසුජ්ජත්තියං චුත්තං, තමිපි මහාවංසමෙව නිස්සාය චුත්තවචනත්තා න දළ්භකාරණං හොතිති.

මරම්මරට්ඨිකභාවකථා

එකවිටෙ පන මරම්මරට්ඨිකා “ආවරියබුද්ධසොසො මරම්මරට්ඨියෙ සපුං නාම නගරතො සිහළදීපං ගන්ත්වා සඬගහට්ඨකථායො අකාසී”ති වදන්ති. තං ධම්මානන්දෙන අනුජානිත්වා “තම්පි ථොකං යුත්තිසම්පන්නං, අහං එවං සද්දහාමි ‘බුද්ධසොසො දක්ඛිණඉන්ද්‍රියරට්ඨියෙ තෙලඬගජාතිකො’ති, තෙලඬගජාතිකා ච බහු ජනා මරම්මරට්ඨියෙ ච ඉන්දොච්ඡින රට්ඨියෙ ච ගන්ත්වා වසන්ති, තල්හිඬ? ඉති වොහාරො ච තතොයෙව තෙලඬගපදතො උප්පන්නො. තථා ‘බුද්ධසොසො අට්ඨකථායො කත්වා සිහළදීපතො මරම්මරට්ඨියං ගන්ත්වා පච්ඡිමභාගෙ තත්ථෙව වසී’තිපි ගහෙතුං සක්කා, තස්ස හි ගන්තා මරම්මරට්ඨියෙ සිහළරට්ඨියතොපි සුරක්ඛිතතරා භොන්ති”ති ච වත්වා පතිට්ඨාපිතං.

දක්බිණඉන්දියරට්ටිකභාවයුත්ති

බහු පන ආධුනිකා විවක්ඛණා ධම්මානන්දාදයො “ආවරියබුද්ධසොසත්ථෙරො දක්බිණඉන්දියරට්ටිකො”ති වදන්ති. අයං පනෙත්ථ යුත්ති, යෙහුයොන හි අට්ඨකථාට්ඨකාකාරා ථෙරා දක්බිණඉන්දියරට්ටිකායෙව. තථා හි බුද්ධචංසට්ඨකථාය ව අභිධම්මාවතාරට්ඨකථාය ව විනයවිනිවිජයට්ඨකථාය ව කාරකො ආවරියබුද්ධදත්තත්ථෙරො වොළුරට්ටෙ තම්බපණ්ණිනදියං උරගනගරෙ ඡාතො ආවරියබුද්ධසොසෙන එකකාලිකො ව. පරමත්ථවිනිවිජය-නාමරූපපරිවිජේද-අභිධම්මත්ථසඬගභානං කාරකො ආවරියඅනුරුද්ධත්ථෙරො [එකවිවෙ පන වදන්ති-පරමත්ථවිනිවිජයකාරකො එකො, නාමරූපපරිවිජේදඅභිධම්මත්ථසඬගභානං කාරකො එකොති ද්වෙ අනුරුද්ධත්ථෙරාති] කඤ්චිවරට්ටෙ කාවෙරිනගරජාතිකො. බුද්දකනිකායපරියාපන්නඋදානාදිපාළියා සංවණ්ණනාභුතාය පරමත්ථදීපනියා කාරකො ආවරියධම්මපාලත්ථෙරොපි දක්බිණඉන්දියරට්ටෙ කඤ්චිපුරජාතිකො. තට්ඨෙව්‍යායම්පිති වෙදිතබ්බො. චුත්තඤ්ඤි මනොරථපුරණියා නාම අඬගුත්තරට්ඨකථාය නිගමනෙ –

“ආයාචිතො සුමතිනා, ථෙරෙන හදන්තජොතිපාලෙන;
කඤ්චිපුරාදිසු මයා, පුබ්බෙ සද්ධිං වසන්තෙනා”ති.

එත්ථ ව කඤ්චිපුරං නාම මදරසනගරස්ස ඊසකං පච්ඡිමතිස්සිතෙ දක්බිණදිසාභාගෙ පඤ්චවත්තාලිසම්මලජ්ජමාණෙ පදෙසෙ ඉදානි කඤ්චිවර ඉති වොහරිතනගරමෙව.

තථා පපඤ්චසුදනියා නාම මජ්ඣිමට්ඨකථාය නිගමනෙපි –

“ආයාචිතො සුමතිනා, ථෙරෙන බුද්ධමිත්තෙන;
පුබ්බෙ මයුරදුත [මයුරරූප (සී.), මයුරසුත්ත (සා.)] පට්ටනම්හි සද්ධිං වසන්තෙනා”ති – චුත්තං.

එත්ථ ව මයුරදුතපට්ටනං නාම ඉදානි මදරසනගරස්මිපෙ මිලපොර ඉති වොහරිතට්ඨානන්ති පොරාණජපවත්තිගවෙසිහි චුත්තං.

ඉමාහි පන නිගමනගාථාහි දක්බිණඉන්දියරට්ටෙයෙව නිචුත්ථපුබ්බතං පකාසෙති, බොධිමණ්ඩසම්මපෙ වා, මරම්මරට්ටෙ වා නිචුත්ථපුබ්බතාය පකාසනඤ්ච න දිස්සති. තෙන ආවරියබුද්ධසොසො දක්බිණඉන්දියරට්ටිකො න හොතිති න සක්කා පටික්ඛිතිතුං.

සමන්තපාසාදිකායම්පි විනයට්ඨකථායං (3, 13) ආවරියෙන එවං චුත්තං –

“යං පන අත්ඨකට්ඨකථායං ‘අපරික්ඛිත්තෙ පමුබ්බෙ අනාපත්තිති භූමියං විනා ජගතියා පමුබ්බං සන්ධාය කථිත’න්ති චුත්තං, තං අත්ඨකරට්ටෙ පාටෙක්කසන්තිවෙසා එකච්ඡදනා ගබ්භපාළියො සන්ධාය චුත්ත”න්ති.

ඉමිනා පන වචනෙන “අත්ඨකට්ඨකථා අත්ඨකරට්ටිකෙහි ථෙරෙහි කතා”ති පාකටා හොති, ආවරියබුද්ධසොසොපි ව අත්ඨකට්ඨකථාය සන්ධායභාසිතම්පි තන්දෙසිකගබ්භපාළිසන්තිවෙසාකාරම්පි සුට්ඨ ජානාති, තස්මා තන්දෙසිකො න හොතිති න සක්කා වත්තුන්ති.

තථා ඉමස්සපි විසුද්ධිමග්ගස්ස නිගමනෙ – “මොරණ්ඩබ්බෙට්ඨකවත්තබ්බෙනා”ති චුත්තං. එත්ථ ව බෙටොති පදස්ස ගාමොති වා, ජානපදානං කස්සකානං නිවාසොති වා, බුද්දකනගරන්ති වා තයො අත්ථා සක්කතාහිධානෙ පකාසිතා, දක්බිණඉන්දියරට්ටෙයු ව යාවජ්ජනනාපි ගාමො බෙඩාති වොහරියති. තස්මා මොරණ්ඩවිභයෙ බෙටෙ ජාතො මොරණ්ඩබ්බෙට්ඨකො, මොරණ්ඩබ්බෙට්ඨකො ඉති වත්තබ්බො මොරණ්ඩබ්බෙට්ඨකවත්තබ්බො, තෙන මොරණ්ඩබ්බෙට්ඨකවත්තබ්බෙනාති වචනත්ථං කත්වා “මොරණ්ඩගාමෙ ජාතොති වත්තබ්බෙන ථෙරෙනා”ති අත්ථො ගහෙතබ්බො. ඉදානි පන දක්බිණඉන්දියරට්ටෙ ගුත්තාජනපදෙ නාගාරජුනකොණ්ඩනො එකපණ්ණාසම්මලමත්තෙ (51) අමරවතිනො ව අට්ඨපණ්ණාසම්මලමත්තෙ (58) පදෙසෙ කොතනෙමලිපුරිති ව ගුන්දලපල්ලිති ව වොහරිතං. යානද්වයමත්ථි, තත්ථ ව බහුනි බුද්ධසාසනිකපොරාණසන්තකානි දිට්ඨානි, නෙමලිති තෙලගුවොභාරො ව මොරස්ස, ගුන්දල ඉති ව අණ්ඩස්ස, තස්මා තං යානද්වයමෙව පුබ්බෙ මොරණ්ඩබ්බෙට්ඨොති වොහරිතො ආවරියබුද්ධසොසස්ස ජාතිගාමො භවෙය්‍යාති පොරාණට්ඨානගවෙසිහි ගතිතො. යස්මා පනෙනං “මොරණ්ඩබ්බෙට්ඨකවත්තබ්බෙනා”ති පදං “මොරණ්ඩගාමජාතෙනා”ති පදං විය පාළිනායානුවඡවිකං න හොති, අඤ්ඤෙහි ව බහුහි විසෙසනපදෙහි එකතො අට්ඨත්ථා විසෙසාපදස්ස පච්ඡතො විසුං යිතං, ආගමට්ඨකථාදිසු ව න දිස්සති, තස්මා එතං කෙනවි තංකාලිකෙන ආවරියස්ස ජාතිට්ඨානං සඤ්ජානන්තෙන පක්ඛිත්තං විය දිස්සතිති.

ඉමෙසු පන තිසු “ආවරියබුද්ධසොසො බොධිමණ්ඩසම්මපෙ ජාතොති ව මරම්මරට්ටිකොති ව දක්බිණඉන්දියරට්ටිකො”ති ව චුත්තවචනෙසු පච්ඡිමමෙව බලවතරං හොති ආවරියස්සෙව වචනතිස්සිතත්තා, තස්මා

තදෙව නිස්සාය ආචරියබුද්ධසොසන්ථෙරස්ස උප්පත්ති එවං වෙදිතබ්බා.

ආවරිය බුද්ධ සොසත් පෙරස්ස අට්ඨප්පත්ති

ආවරිය බුද්ධ සොසො දසමෙ බුද්ධ වස්සසතකෙ (901-1000-බු-ව) දක්ඛිණ ඉන්දිය රටයේ මොරණ්ඩගාමෙ බ්‍රාහ්මණ කුලෙ ජාතො, සො තීසු වෙදෙසු වෙව සබ්බවිජ්ජාසිප්පගන්ටෙසු ව පාරච්ඡිගතො හුත්වා බුද්ධ සාසනාධිමං සුත්වා තම්පි උග්ගණ්හිතුකාමො තස්මිංයෙව දක්ඛිණ ඉන්දිය රටයේ එකස්මිං පෙරවාදික විහාරෙ මහාවිහාරවාසිනං රෙවතත් පෙරප්පමුඛානං භික්ඛුනං සන්තිකෙ පබ්බජ්ජඤ්චෙව උපසම්පදඤ්ච ගණ්හිත්වා පිටකත්තය පාළිමුග්ගණ්හි. සො එවං පිටකත්තය පාළිමුග්ගණ්හන්තොයෙව අඤ්ඤාසි “අයමෙකායනමග්ගො දස්සනවිසුද්ධියා නිබ්බානසච්ඡිකිරියායා”ති. ආවරියුපජ්ඣායා ව තස්ස විසිට්ඨඤාණප්පභාවසම්පන්නභාවං ඤත්වා “ඉමස්ස බුද්ධ සාසනෙ කිත්ති සොසො බුද්ධස්ස විය පවත්තිස්සති”ති සම්පස්සමානා “බුද්ධ සොසො”ති නාමමකංසු. තෙන චුත්තං “බුද්ධ සොසොති ගරුහි ගහිතනාමධෙයොනා”ති.

සො එවං පිටකත්තය පාළිමුග්ගණ්හිත්වා මදරස නගරසමීපට්ඨානභූතෙ මයුරදුතපට්ටනමිහි ව කඤ්චිපුරාදිසු ව වසන්තො අන්ධකට්ඨකථාය පරිවයං කත්වා තාය අසන්තුට්ඨවිත්තො සිහලට්ඨකථාසුපි පරිවයං කාතුකාමො තා ව පාළිභාසමාරොපෙත්වා අභිනවිකාතුමාසිසන්තො සිහලදීපමගමාසි. තස්මිඤ්ච කාලෙ සිහලදීපෙ මහානාමො නාම රාජා රජ්ජං කාරෙති, සො ව රාජා අභයගිරිවාසීසු පසන්තො තෙයෙව විසෙසනො පග්ගණ්හාති.

එකවිවෙ පන ආධුනිකා විවක්ඛණා එවං වදන්ති “ආවරිය බුද්ධ සොසස්ස සිහලදීපාගමනෙන සිරිමෙඝවණ්ණරාජකාලතො (846-බු-ව) පුරෙතරංයෙව භවිතබ්බ”න්ති. ඉදඤ්ච නෙසං කාරණං, තස්ස රඤ්ඤො නවවස්සකාලෙ (855-බු-ව) බුද්ධස්ස දායාධාතුකලීභගරට්ඨතො සිහලදීපමානිතා, තතො පට්ඨාය සිහලරාජානො අනුසංවච්ඡරං මහත්තං ධාතුපුජාඋස්සවං කරොන්ති. යදි ව ආවරිය බුද්ධ සොසො තතො පච්ඡා සිහලදීපමාගවිජ්ජයා, තම්පි පාසාදිකං මහුස්සවං දිස්වා අත්තතො ගන්ටෙසු පකාසෙයා යථා ථාහියං නාම විනහික්ඛු මහානාමරාජකාලෙ (953-975-බු-ව) තං දිස්වා අත්තතො අද්ධානක්කමකථායං පකාසෙසි, න පන ආවරියස්ස ගන්ටෙසු තංපකාසනා දිස්සති, තෙනෙනං ඤායති “ආවරිය බුද්ධ සොසො දායාධාතුසම්පත්තකාලතො (855-බු-ව) පුරෙතරංයෙව සිහලදීපමාගන්ත්වා අට්ඨකථායො අකාසි”ති. තං පන න දළ්භකාරණං හොති, තිපිටකපාළියා හි අත්ථසංවණ්ණනාය යං වා තං වා අත්තතො පච්චක්ඛදිට්ඨං පකාසෙතබ්බං න හොති, න ව අත්ථසංවණ්ණනා අද්ධානක්කමකථාසදිසා. කිඤ්ච භියො, සමන්තපාසාදිකාය විනයට්ඨකථායං දීපවංසනොපි කිඤ්ච ආනෙත්වා පකාසිතං, දීපවංසෙ ව යාව මහාසෙනරාජකාලා (819-845-බු-ව) පවත්ති පකාසිතාති සිරිමෙඝවණ්ණරාජකාලතො (845-873-බු-ව) පුබ්බෙ දීපවංසොයෙව ලිඛිතො න භවෙයා. යදි ව අට්ඨකථායො තතො පුබ්බෙයෙව කතා භවෙයා, කථං තත්ථ දීපවංසො සක්කා පකාසෙතුන්ති.

ආවරිය බුද්ධ සොසො පන සිහලදීපං පත්තකාලෙ (965-බු-ව) මහාවිහාරමෙව ගන්ත්වා තත්ථ සිහලමහාපෙරානං සන්තිකෙ සිහලට්ඨකථායො සුභි. චුත්තඤ්චි සමන්තපාසාදිකායං -

“මහාඅට්ඨකථඤ්චෙව, මහාපච්චරිමෙව ව;
කුරුන්දිඤ්චාති තිස්සොපි, සිහලට්ඨකථා ඉමා.

බුද්ධමිත්තොති නාමෙන, විස්සුතස්ස යසස්සිනො;
විනයඤ්ඤස්ස ධරස්ස, සුත්වා පෙරස්ස සන්තිකෙ”ති [පරි. අට්ඨ. නිගමනකථා].

ඉමිනා පන අට්ඨකථාවචනෙන මහාඅට්ඨකථාදීනං තිස්සන්තංයෙව අට්ඨකථානං සුතභාවො දස්සිතො. සමන්තපාසාදිකායං පන සඬ්ඛෙපඅන්ධකට්ඨකථානමිපි විනිච්ඡයො දස්සිතොයෙව, කස්මා පන තා ආවරියෙන සිහලත්පෙරානං සන්තිකෙ න සුතාති? තාසු හි අන්ධකට්ඨකථා තාව අන්ධකරට්ඨිකභාවතො, කතපරිවයභාවතො ව න සුතාති පාකටොයෙවායමත්ථො. සඬ්ඛෙපට්ඨකථා පන මහාපච්චරිට්ඨකථාය සංඛිත්තමත්තභාවතො න සුතාති වෙදිතබ්බා. තථා හි වජිරබුද්ධිට්ඨිකායං ගන්ථාරම්භසංවණ්ණනායං [වජිර. ටී. ගන්ථාරම්භකථාවණ්ණනා] චූළපච්චරිට්ඨකථාඅන්ධකට්ඨකථානමිපි ආදි-සද්දෙන සඬ්ගහිතභාවො චුත්තො, සාරත්ථදීපනී-විමතිවිනොදනීටිකාසු [සාරත්ථ. ටී. 1.92 පාවිත්තියකණ්ඩ; ටී. ටී. ටී. 1.ගන්ථාරම්භකථාවණ්ණනා] පන අන්ධකසඬ්ඛෙපට්ඨකථානං සඬ්ගහිතභාවො චුත්තො, සමන්තපාසාදිකායඤ්ච චූළපච්චරිති නාමං කුහිඤ්චිපි න දිස්සති, මහාට්ඨකථා මහාපච්චරි කුරුන්දි අන්ධකසඬ්ඛෙපට්ඨකථාති ඉමානියෙව නාමානි දිස්සන්ති, බහුසු ව යානෙසු “සඬ්ඛෙපට්ඨකථායං පන මහාපච්චරියඤ්ච චුත්ත”න්තිආදීනා [පාරා. අට්ඨ. 1.94] ද්විත්තමිපි සමානවිනිච්ඡයො දස්සිතො. තස්මා වජිරබුද්ධියං චූළපච්චරිති චුත්තට්ඨකථා මහාපච්චරිතො උද්ධරිත්වා සඬ්ඛෙපෙන කතට්ඨකථා භවෙයා, සා ව සඬ්ඛෙපෙන කතත්තා සඬ්ඛෙපට්ඨකථා නාම ජාතා භවෙයා. එවඤ්ච සති මහාපච්චරියා සුතාය සාපි සුතායෙව හොතිති න සා ආවරියෙන සුතාති වෙදිතබ්බා.

එවං සිහලට්ඨකථායො සුභන්තස්සෙව ආවරිය බුද්ධ සොසස්ස තික්ඛගම්භීරජවනඤාණප්පභාවවිසෙසසම්පන්නභාවඤ්ච

පරමවිසුද්ධසද්ධාබුද්ධිවිරියපටිමණ්ඩිතසීලාචාරජ්ජවමද්දවාදිගුණසමුදය- සමුදිතභාවඤ්ච
සකසමයසමයන්තරගහනජ්ඣොගාහණසමත්ථපඤ්ඤාවෙය්‍යත්ති- යසමන්තාගතභාවඤ්ච
අනෙකසත්ථන්තරොචිතසංවණ්ණනානයසුකොවිදභාවඤ්ච ඤත්වා තංසවනකිච්චපරිනිට්ඨිතකාලෙ සඬ්ඝපාලාදයො
පෙරා තං විසුද්ධිමග්ගාදිගන්ථානං කරණත්ථාය විසුං විසුං ආයාචිංසු. එත්ථ ච ආචරියස්ස යථාචුත්තගුණෙහි
සම්පන්නභාවො අත්තනො චචනෙනෙව පාකටො. චුත්තඤ්ඤි අත්තනො ගන්ථනිගමනෙසු -

“පරමවිසුද්ධසද්ධාබුද්ධිවිරියපටිමණ්ඩිතෙන සීලාචාරජ්ජවමද්දවාදිගුණසමුදයසමුදිතෙන
සකසමයසමයන්තරගහනජ්ඣොගාහණසමත්ථෙන පඤ්ඤාවෙය්‍යත්තියසමන්තාගතෙනා”තිආදි.

තත්ථ සකසමයසමයන්තරගහනජ්ඣොගාහණසමත්ථෙනාති පදෙන ආචරියබුද්ධිසොසත්ථෙරො
මහාවිහාරවාසීනං විසුද්ධත්ථෙරවාදීනං දෙසනානයසඬ්ඛානෙ සකසමයෙ ච මහාසඬ්ඝිකාදිමහායානිකපරියොසානානං
නිකායන්තරභුතානං පරෙසං පිටකගන්ථන්තරවාදනයසඬ්ඛානෙ පරසමයෙ ච තථා
තංකාලිකඅඤ්ඤතිත්ථීයසමණබ්‍රාහ්මණානං වෙදත්තයාදිසඬ්ඛානෙ පරසමයෙ ච කොච්ඤො, තෙසං
සකසමයපරසමයානං දුරොගාහදුබ්බොධත්ථසඬ්ඛානෙ ගහනට්ඨානෙපි ච ඔගාහිතුං සමත්ථොති දීපෙනි.
පඤ්ඤාවෙය්‍යත්තියසමන්තාගතොති පදෙන ආචරියබුද්ධිසොසත්ථෙරො පොරාණට්ඨකථායො සඬ්ඛිපිතුඤ්ච
පටිසඬ්ඛරිතුඤ්ච සමත්ථොති දීපෙනිති වෙදිතබ්බො.

ආයාචනාකාරණං

කස්මා පන තෙ තං ආයාචිංසුති? වුවුවතෙ, මහාවිහාරවාසීනො හි ආදිතොයෙව පට්ඨාය පිටකත්තයං යථා තිස්ස සඬිගිතිස්ස පාළිභාසාය සඬිගිතං, යථා ච වට්ටගාමණිරාජකාලෙ (455-467-බු-ව) පොත්ථකෙස්ස ආරොපිතං, තථා පොරාණං පාළිපිටකමෙව උග්ගණ්හන්ති වෙව වාවෙන්ති ච, න සක්කතාරොපිතපිටකං. අට්ඨකථායො ච නිවස්සසතමත්තනො පුරෙ කතා. තථා හි අට්ඨකථාස්ස වසභරාජකාලතො (609-653-බු-0) පච්ඡා සිහළිකත්ථෙරානඤ්චෙව අඤ්ඤෙසඤ්ච වත්ථු න දිස්සති යපෙත්වා මහාසෙනරාජවත්ථුං [පාරා. අට්ඨ. 2.236-237], යාව ආචරියබුද්ධසොසකාලාපි ච තා ඵ්ව පොරාණට්ඨකථායො අත්ථී න අභිනචිකතා. තෙන තෙසං පිටකෙස්ස යෙභුයොන ජනා පරිවයං කාතුං අසඤ්ජාතාහිලාසා හොන්ති අසඤ්ජාතුස්සාහා. දීපන්තරෙස්ස ච අත්තනො පිටකං පත්ථරාපෙතුං න සක්කොන්ති අට්ඨකථානං දීපභාසාය අභිසඬ්ඛන්තා. අභයගිරිවාසීනො පන වට්ටගාමණිරාජකාලතො පට්ඨාය සක්කතභාසාරොපිතං ධම්මරුචිනිකායාදිපිටකම්පි මහායානපිටකම්පි නචං නචං පරියාපුණන්ති වෙව වාවෙන්ති ච, තෙන තෙසං පිටකෙස්ස යෙභුයොන ජනා පරිවයං කාතුං සඤ්ජාතාහිලාසා හොන්ති සඤ්ජාතුස්සාහා, නචං නචමෙව හි සත්තා පියායන්ති. තතොයෙව තෙ දීපන්තරෙස්සපි අත්තනො වාදං පත්ථරාපෙතුං සක්කොන්ති. තස්මා තෙ මහාවිහාරවාසීනො ථෙරා අත්තනො සිහළුට්ඨකථායො පාළිභාසාය අභිසඬ්ඛිතුකාමා තථා කාතුං සමත්ථං ආචරියබුද්ධසොසත්ථෙරස්ස ඤාණජපභාවවිසෙසං යථාචුත්තගුණසම්පන්නභාවඤ්ච ඤත්වා ආයාචිංසුති වෙදිතබ්බං.

විසුද්ධිමග්ගස්ස කරුණං

තෙසු තාව විසුද්ධිමග්ගං ආවරියබුද්ධිසොසො සඛිසපාලත්ථෙරෙන අජ්ඣෙසිතො මහාවිහාරස්ස දක්ඛිණභාගෙ පධානසරෙ මහානිගමස්සාමීනො පාසාදෙ [\[පරි. අට්ඨ. නිගමනකථා\]](#) වසන්තො අකාසි. එත්තාවතා ව “සො පනෙස විසුද්ධිමග්ගො කෙන කතො, කදා කතො, කත්ථ කතො, කස්මා කතො”ති ඉමෙසං පඤ්භානමත්ථො විත්ථාරෙන විභාවිතො හොති.

ඉදානි කිමත්ථං කතොතිආදීනං පඤ්භානමත්ථං පකාසයිස්සාම. තත්ථ කිමත්ථං කතොති එතස්ස පන පඤ්භස්ස අත්ථො ආවරියෙනෙව පකාසිතො. කථං?

“සුදුල්ලභං ලභිත්වාන, පබ්බජ්ජං ජීනසාසනෙ;
සීලාදිසඬගහං බෙමං, උජුං මග්ගං විසුද්ධියා.

යථාභුතං අජානන්තා, සුද්ධිකාමාපි යෙ ඉධ;
විසුද්ධිං නාධගච්ඡන්ති, වායමන්තාපි යොගිතො.

තෙසං පාමොජ්ජකරණං, සුවිසුද්ධිවිනිච්ඡයං;
මහාවිහාරවාසීනං, දෙසනානයනිස්සිතං.

විසුද්ධිමග්ගං භාසිස්සං, තං මෙ සක්කච්ච භාසතො;
විසුද්ධිකාමා සබ්බෙපි, නිසාමයථ සාධවො”ති [\[විසුද්ධි. 1.2\]](#).

තස්මා එස විසුද්ධිමග්ගො විසුද්ධිසඬාතනිබ්බානකාමානං සාධුජනානං සීලසමාධිපඤ්ඤාසඬාතස්ස විසුද්ධිමග්ගස්ස යථාවතො ජානනත්ථාය කතොති පධානජ්ජයොජනවසෙන වෙදිතබ්බො. අජ්ජධානජ්ජයොජනවසෙන පන චතුසු ආගමට්ඨකථාසු ගත්ථසල්ලභුකභාවත්ථායපි කතොති වෙදිතබ්බො. තථා හි චුත්තං ආගමට්ඨකථාසු –

“මජ්ඣෙ විසුද්ධිමග්ගො, එස චතුන්තමපි ආගමානඤ්ඨි;
ධත්වා පකාසයිස්සති, තත්ථ යථාභාසිතමත්ථං;
ඉච්චෙව මෙ කතො”ති [\[දී. නි. අට්ඨ. 1.ගන්ථාරම්භකථා\]](#).

තත්තිස්සයෝ

කිං නිස්සාය කතොති එතස්සපි පඤ්ඤාසං අත්ථො ආචරියෙනෙව පකාසිතො. චුත්තඤ්ඤි එත්ථ ගන්ථාරම්භෙ –

“මහාවිහාරවාසීනං, දෙසනානායනිස්සිත”න්ති [විසුද්ධි. 1.2].

තථා නිගමනෙපි –

“තෙසං සිලාදිභෙදානං, අත්ථානං යො විනිවිජයො;
පඤ්චන්තම්පි නිකායානං, චුත්තො අට්ඨකථානසෙ.

සමාහරිත්වා තං සබ්බං, යෙහුයොන සනිවිජයො;
සබ්බසංකරදොසෙහි, මුත්තො යස්මා පකාසිතො”ති [දී. නි. අට්ඨ. 1.ගන්ථාරම්භකථා].

ඉමිනා පන වචනෙන අයමත්ථො පාකටො හොති – “විසුද්ධිමග්ගං කුරුමානො ආචරියො මහාවිහාරවාසීනං දෙසනානායසංඛාරා පඤ්චන්තම්පි නිකායානං පොරාණට්ඨකථායො නිස්සාය තාසු චුත්තං ගහෙතබ්බං සබ්බං විනිවිජයං සමාහරිත්වා අකාසී”ති. තස්මා යා යා එත්ථ පදවණ්ණනා වා විනිවිජයො වා සාධකවත්ථු වා දස්සියති, තං සබ්බං තස්ස තස්ස නිද්ධාරිතපාලිපදස්සනිකායසංවණ්ණනාභ්‍යාය පොරාණසිහලට්ඨකථානො ආනෙත්වා භාසාපරිවත්තනවසෙනෙව දස්සිතන්ති වෙදිතබ්බං. අයම්පි හි විසුද්ධිමග්ගො න කෙවලං අත්තනො ඤාණප්පභාවෙන කතො, විසුං පකරණභාවෙන ච, අථ බො වතුන්තම්පි ආගමට්ඨකථානං අවයවභාවෙනෙව කතො. චුත්තඤ්ඤි තාසං නිගමනෙ –

“එකුනසට්ඨිමත්තො, විසුද්ධිමග්ගොපි භාණවාරෙහි;
අත්ථප්පකාසනත්ථාය, ආගමානං කතො යස්මා.

තස්මා තෙන සභායං, අට්ඨකථා භාණවාරගණනය;
සුපරිමිතපරිවිජින්නං, වත්තාලිසසතං හොති”තිආදි [දී. නි. අට්ඨ. 3.නිගමනකථා].

යා පන විසුද්ධිමග්ගෙ මග්ගාමග්ගඤ්ඤාණදස්සනවිසුද්ධිනිද්දෙසෙ “අයං තාව විසුද්ධිකථායං නයො. අරියවංසකථායං පනා”තිආදිනා [විසුද්ධි. 2.717] ද්වෙ කථා චුත්තා, තාපි මහාවිහාරවාසීනං දෙසනානායෙ අත්තොගධා ඉමස්ස විසුද්ධිමග්ගස්ස නිස්සයායෙවාති වෙදිතබ්බාති.

තක්කරණප්පකාරො

කෙන පකාරෙන කතොති එත්ථ අනන්තරපඤ්ඤෙ චුත්තප්පකාරෙනෙව කතො. තථා හි ආචරියො සංයුත්තනිකායතො

“සිලෙ පතිට්ඨාය නරො සපඤ්ඤො, චිත්තං පඤ්ඤඤ්ච භාවයං;
ආනාපී නිපකො හික්ඛු, සො ඉමං චිජටයෙ ජට”න්ති [සං. නි. 1.23] –

ඉමං ගාථං පඨමං දස්සෙත්වා තත්ථ පධානවසෙන චුත්තා සිලසමාධිපඤ්ඤායො විසුං විසුං චිත්ථාරතො විහජිත්වා අකාසි. එවං කුරුමානො ව පඤ්චහිපි නිකායෙහි සිලසමාධිපඤ්ඤාපටිසංයුත්තානි සුත්තපදානි උද්ධරිත්වා තෙසං අත්ථඤ්ච සීහළට්ඨකථාහි භාසාපරිවත්තනවසෙන දස්සෙත්වා තාසු චුත්තානි සීහළිකවත්ථුනි ව විනිවිජයෙ ව පකාසෙසි. විසෙසතො පන තස්මිං කාලෙ පාකටා සකසමයවිරුද්ධා සමයන්තරා ව බහුසු යානෙසු දස්සෙත්වා සහෙතුකං පටික්ඛිත්තා. කථං?

තත්ථ හි වරියාවණ්ණනායං “තත්ත පුරිමා තාව තිස්සො වරියා පුබ්බාවිණ්ණනිදානා ධාතුදොසනිදානා වාති එකච්චෙ වදන්ති. පුබ්බෙ කිර ඉට්ඨප්පයොගසුභකම්මබහුලො රාගවරිතො හොති, සග්ගා වා චචිත්වා ඉධුපපන්නො. පුබ්බෙ ඡෙදනවධබන්ධනවෙරකම්මබහුලො දොසවරිතො හොති, නිරයනාගයොනීහි වා චචිත්වා ඉධුපපන්නො. පුබ්බෙ මජ්ජිමානසකම්මබහුලො සුභපරිපුච්ඡාවිහිතො ව මොහවරිතො හොති, නිරව්ඡානායොනියා වා චචිත්වා ඉධුපපන්නොති එවං පුබ්බාවිණ්ණනිදානානි වදන්ති. ද්විත්තං පන ධාතුනං උස්සන්තත්තා පුග්ගලො මොහවරිතො හොති පථවිධාතුයා ව ආපොධාතුයා ව. ඉතරාසං ද්විත්තං උස්සන්තත්තා දොසවරිතො. සබ්බාසං සමත්තා පන රාගවරිතොති. දොසෙසු ව සෙම්භාධිකො රාගවරිතො හොති. වාතාධිකො මොහවරිතො. සෙම්භාධිකො වා මොහවරිතො. වාතාධිකො රාගවරිතොති එවං ධාතුදොසනිදානානි වදන්ති”ති එකච්චෙවාදං දස්සෙත්වා සො “තත්ථ යස්මා පුබ්බෙ ඉට්ඨප්පයොගසුභකම්මබහුලාපි සග්ගා චචිත්වා ඉධුපපන්නාපි ව න සබ්බෙ රාගවරිතානෙව හොන්ති, න ඉතරෙ වා දොසමොහවරිතා. එවං ධාතුනඤ්ච යථාචුත්තෙනෙව නයෙන උස්සදනියමො නාම නත්ථී. දොසනියමෙ ව රාගමොහද්වයමෙව චුත්තං, තම්පි ව පුබ්බාපරවිරුද්ධමෙව. තස්මා සබ්බමෙතං අපරිච්ඡින්නවචන”න්ති [විසුද්ධි. 1.44] පටික්ඛිත්තො. තං පරමත්ථමඤ්ජුසාය නාම විසුද්ධිමග්ගමහාටිකායං “එකච්චෙති උපතිස්සත්ථෙරං සන්ධායාහ, තෙන හි විමුක්තිමග්ගෙ තථා චුත්ත”න්තිආදිනා වණ්ණිතං [විසුද්ධි. ටී. 1.44].

විමුක්තිමග්ගපකරණං

කො සො විමුක්තිමග්ගො නාම? විසුද්ධිමග්ගො විය සිලසමාධිපඤ්ඤානං විසුං විසුං විහජිත්වා දීපකො එකො පටිපත්තිගත්ථො. තත්ථ හි –

“සිලං සමාධි පඤ්ඤා ව, විමුක්ති ව අනුත්තරා;
අනුබුද්ධා ඉමෙ ධම්මා, ගොතමෙන යසස්සිනා”ති [දී. නි. 2.186; අ. නි. 4.1] –

ඉමං ගාථං පඨමං දස්සෙත්වා තදත්ථවණ්ණනාවසෙන සිලසමාධිපඤ්ඤාවිමුක්තියො විසුං විසුං විහජිත්වා දීපිතා. සො පන ගත්ථො ඉදානි විතරට්ඨෙයෙව දිට්ඨො, විනභාසාය ව පරිවත්තිතො (1048-බු-ව) සඛ්ඝපාලෙන නාම හික්ඛුනා. කෙන පන සො කුතො ව තත්ථ ආනීතොති න පාකට්ඨමෙතං. තස්ස පන සඛ්ඝපාලස්ස ආවරියො ගුණභද්‍රො නාම මහායානිකො හික්ඛු මජ්ඣිමඉන්ද්‍රියදෙසිකො, සො ඉන්ද්‍රියරට්ඨතො විතරට්ඨං ගච්ඡන්තො පඨමං සිහළදීපං ගන්ත්වා තතො (978-බු-ව) විතරට්ඨං ගතො. තදා සො තෙන ආනීතො භවෙයා **[විමුක්තිමග්ග, විසුද්ධිමග්ග]**.

තස්මිඤ්චි විමුක්තිමග්ගෙ පුබ්බාවිණ්ණනිදානදස්සනං ධාතුනිදානදස්සනඤ්ච යටෙව විසුද්ධිමග්ගෙ එකච්චෙවාදො, තට්ඨෙවගතං. දොසනිදානදස්සනෙ පන “සෙම්භාධිකො රාගචරිතො, පිත්තාධිකො දොසචරිතො, වාතාධිකො මොහචරිතො. සෙම්භාධිකො වා මොහචරිතො, වාතාධිකො රාගචරිතො”ති තිණ්ණමපි රාගදොසමොහානං දොසනියමො චුත්තො. ආවරියබුද්ධසොසෙන දිට්ඨවිමුක්තිමග්ගපොත්ථකෙ පන “පිත්තාධිකො දොසචරිතො”ති පාඨො උභො භවෙයා.

අඤ්ඤානිපි බහුනි විසුද්ධිමග්ගෙ පටික්ඛිත්තානි තත්ථ විමුක්තිමග්ගෙ ගහෙතඛිබ්බාවෙන දිස්සන්ති. කථං?

සීලනිද්දෙසෙ (1, 8-පිට්ඨෙ) “අඤ්ඤෙ පන සිරට්ඨො සීලත්ථො, සීලත්ථො සීලත්ථො එවමාදිනාපි නයෙනෙත්ථ අත්ථං වණ්ණයන්ති”ති පටික්ඛිත්තො අත්ථොපි තත්ථ ගහෙතඛිබ්බාවෙන දිස්සති.

තථා ධුතඬගනිද්දෙසෙ (1, 78-පිට්ඨෙ) “යෙසමපි කුසලත්තිකච්චිමුත්තං ධුතඬගං, තෙසං අත්ථතො ධුතඬගමෙව තත්ථී, අසත්තං කස්ස ධුතනතො ධුතඬගං නාම භවිස්සති, ධුතගුණෙ සමාදාය වත්තනීති වචනවිරොධොපි ව තෙසං ආපජ්ජති, තස්මා තං න ගහෙතඛිබ්බ”න්ති පටික්ඛිත්තං පඤ්ඤත්තිධුතඬගමපි තත්ථ දිස්සති. මහාටිකායං (1-104) පන “යෙසන්ති අභයගිරිවාසිකෙ සන්ධායාහ, තෙ හි ධුතඬගං නාම පඤ්ඤත්තිති වදන්ති”ති වණ්ණිතං.

තථා පට්ඨකසිණනිද්දෙසෙ (1, 144) “පට්ඨපදාවිසුද්ධි නාම සසම්භාරිකො උපවාරො, උපෙක්ඛානුබුහනා නාම අප්පනා, සම්පහංසනා නාම පච්චෙක්ඛණානි එවමෙකෙ වණ්ණයන්ති”තිආදිනා පටික්ඛිත්තඵකෙවාදොපි තත්ථ දිස්සති. මහාටිකායං (1, 172) පන “එකෙති අභයගිරිවාසිනො”ති වණ්ණිතං.

තථා බන්ධනිද්දෙසෙ (2, 80-පිට්ඨෙ) “බලරූපං සම්භවරූපං ජාතිරූපං රොගරූපං එකච්චානං මතෙන මිද්ධරූප”න්ති එවං අඤ්ඤානිපි රූපානි ආහරිත්වා පොරාණට්ඨකථායං තෙසං පටික්ඛිත්තභාවො පකාසිතො. මහාටිකායං “එකච්චානන්ති අභයගිරිවාසින”න්ති වණ්ණිතං. තෙසු ජාතිරූපං මිද්ධරූපඤ්ච විමුක්තිමග්ගෙ දස්සිතං. න කෙවලං දස්සනමත්තමෙව, අථ බො මිද්ධරූපස්ස අත්ථිභාවොපි “මිද්ධං නාම තිව්ධං ආහාරජං උතුජං චිත්තජඤ්චාති. තෙසු චිත්තජමෙව නිවරණං හොති, සෙසා පන ද්වෙ අරහතොපි භවෙයා”න්තිආදිනා සාධිතො.

එත්තාවතා ව විමුක්තිමග්ගෙ විසුද්ධිමග්ගෙන අසමානත්ථානං චුත්තභාවො ව අභයගිරිවාසීහි තස්ස ගන්ථස්ස පටිග්ගතිභාවො ව සක්කා ඤාතුං. අඤ්ඤානිපි පන ඊදිසානි අසමානවචනානි බහුනි තත්ථ සංවිජ්ජන්තියෙව, තානි පන සබ්බානි න සක්කා ඉධ දස්සෙතුං.

යෙභුයොන පනස්ස කරණප්පකාරො විසුද්ධිමග්ගස්ස විය හොති. යා යා හි පාළි අභිධම්මවිභඬිගතො වා පටිසම්භිදාමග්ගතො වා අඤ්ඤසුත්තන්තෙහි වා ආනෙත්වා සාධකභාවෙන විසුද්ධිමග්ගෙ දස්සියති, තත්ථපි සා සා පාළි යෙභුයොන දිස්සතෙව. තාසු කඤ්චිමත්තං උද්ධරිත්වා අනුමිනනත්ථාය දස්සයිස්සාම.

යා විසුද්ධිමග්ගෙ (1, 47-පිට්ඨෙ) “පඤ්ච සීලානි පාණානිපාතස්ස පහානං සීල”න්තිආදිකා පටිසම්භිදාමග්ගපාළි දස්සිතා, සා විමුක්තිමග්ගෙපි දිස්සතෙව.

යඤ්ච විසුද්ධිමග්ගෙ (1, 137-පිට්ඨෙ) “සමාධි කාමච්ඡන්දස්ස පටිපක්ඛො...පෙ.... විචාරො විචිකිච්ඡායා”ති වචනං පෙට්ඨකෙ චුත්තත්ති දස්සිතං, තඤ්ච තත්ථපි තට්ඨෙව දස්සෙත්වා “තිපෙට්ඨකෙ චුත්ත”න්ති නිද්දිට්ඨං. තිපෙට්ඨකෙති නාමඤ්ච පෙට්ඨකොපදෙසමෙව සන්ධාය චුත්තං භවෙයා. තත්ථ හි විචිච්චෙව කාමෙහිති පාඨසංවණ්ණනායං “අලොභස්ස පාරිපුරියා කාමෙහි විවෙකො සම්පජ්ජති, අදොසස්ස, අමොහස්ස පාරිපුරියා

අකුසලෙහි ධම්මෙහි විවෙකො සම්පජ්ජති” ති පාඨස්ස තිපෙට්කෙ චුත්තභාවො දස්සිතො. සො ච පාඨො පෙට්කොපදෙසෙ (262-පිටියෙ) “තත්ථ අලොභස්ස පාරිජුරියා විචිත්තො භොති කාමෙහි” තිආදිනා දිස්සති.

යථා ච විසුද්ධිමග්ගෙ (1, 258-පිටියෙ) “අයම්පි ඛො භික්ඛවෙ ආනාපානස්සතිසමාධි භාවිතො” තිආදිකා පාළි මහාවග්ගසංයුත්තකතො ආනෙත්වා දස්සිතා, තථෙව තත්ථපි.

යථා ච විසුද්ධිමග්ගෙ (1, 272-පිටියෙ) “අස්සාසාදිමජ්ඣපරියොසානං සතියා අනුගච්ඡතො” තිආදි පාළි ච (1, 273-පිටියෙ) කකචුපමපාළි ච පටිසම්භිදාමග්ගතො ආනෙත්වා දස්සිතා, තථෙව තත්ථපි.

යථා ච විසුද්ධිමග්ගෙ (2, 69-පිටියෙ) “කතමා චිත්තමයා පඤ්ඤා” තිආදිකා ච පාළි “තත්ථ කතමං ආයකොසල්ල” තිආදිකා ච පාළි (2, 71-පිටියෙ) “දුක්ඛෙ ඤාණං අත්ථපටිසම්භිදා” තිආදිකා ච පාළි අභිධම්මවිභඪගතො ආනෙත්වා දස්සිතා, තථෙව තත්ථපි. සබ්බාපි ච තත්ථ චුත්තා එකවිධදුට්ඨාදිපඤ්ඤාපභෙදකථා විසුද්ධිමග්ගෙ චුත්තකථාය යෙභුයොන සමානායෙව.

“යෙන චක්ඛුපසාදෙන, රූපානි මනුපස්සති;
පරිත්තං සුබ්බං එතං, ඌකාසිරසමුපම” තිති [\[විසුද්ධි. 2.436; ධ. ස. අට්ඨ. 596\]](#) –

අයම්පි ගාථා විමුත්තිමග්ගෙහි ආයස්මතා සාරිපුත්තත්ථෙරෙන භාසිතභාවෙනෙව දස්සිතා. ඌකාසිරසමුපමන්ති පදං පන ඌකාසමුපමන්ති තත්ථ දිස්සති, තඤ්ච පරම්පරලෙඛකානං පමාදලෙඛමත්තමෙව සියා.

චතුසු සච්චෙසු විසුද්ධිමග්ගෙ විය වචනත්ථතො ලක්ඛණතො අනුනාධිකතො කමතො අන්තොගධානං පභෙදතො උපමාතො ච විනිච්ඡයො දස්සිතො, සො ච යෙභුයොන විසුද්ධිමග්ගෙන [\[විසුද්ධි. 2.530\]](#) සමානායෙව.

යථා ච විසුද්ධිමග්ගෙ (2, 242-245) සම්මසනඤාණකථායං පඤ්චන්තං බන්ධානං අතීතාදිඵකාදසව්ධෙන ච අනිච්චාදිලක්ඛණත්තයෙන ච විසුං විසුං සම්මසනනායො දස්සිතො, තථෙව තත්ථපි. චක්ඛාදිජරාමරණපරියොසානෙසු පන ධම්මෙසු ධම්මවිචාරපරියොසානානං සට්ඨියා එව ධම්මානං අනිච්චාදිලක්ඛණත්තයෙන සම්මසනනායො තත්ථ දස්සිතො.

විසුද්ධිමග්ගෙ පන දිට්ඨිවිසුද්ධිනිද්දෙසෙ (2, 230-232-පිටියෙසු) චුත්තා “යමකං නාමරූපඤ්ච...පෙ.... උභො භිජ්ජන්ති පච්චයා” ති ගාථා ච, “න චක්ඛුතො ජායරෙ” තිආදිකා ඡ ගාථායො ච, “න සකෙන බලෙන ජායරෙ” තිආදිකා ඡ ගාථායො ච විමුත්තිමග්ගෙ භඪගානුපස්සනාඤාණකථායං දස්සිතා. තාසු අප්පමත්තකොයෙව පාඨභෙදො දිස්සති.

විසුද්ධිමග්ගෙ (2, 261-2-පිටියෙසු) අරූපසත්තකෙසු අරියවංසකථානායෙන චුත්තො කලාපතො ච යමකතො ච සම්මසනනායො විමුත්තිමග්ගෙ එත්ථෙව භඪගානුපස්සනාඤාණකථායං දස්සිතො.

විමුත්තිමග්ගෙ බුද්ධානුස්සතිකථායං ලොකවිදුති පදස්ස අත්ථවණ්ණනායං සත්තලොකසඪ්ඛාරලොකවසෙන ද්වෙයෙව ලොකා දස්සිතා, න පන ඔකාසලොකො යථා විසුද්ධිමග්ගෙ (1, 199-200-පිටියෙසු).

එත්තාවතා ච විමුත්තිමග්ගො නාම ගන්ථො කිදිසොති සක්කා අනුමිතිතුං. සො පන යථා න මහාවිහාරවාසීනං ගන්ථො භොති, එවං මහායානිකානම්පි න භොතියෙව ථෙරවාදපිටකමෙව නිස්සාය කතභාවතො. යස්මා පන තත්ථ න කිඤ්චිපි සීහළදීපිකං නාමං වා ථෙරවාදො වා දිස්සති, තස්මා සො සීහළදීපෙ කතගන්ථොපි න භොති. ඉන්ද්‍රියරට්ඨිකං පන නාමඤ්ච වොභාරො ච තත්ථ බහුසු යානෙසු දිස්සති, තස්මා ඉන්ද්‍රියරට්ඨෙ කතගන්ථොව භවෙයා. යස්මා චස්ස පෙට්කොපදෙසං නිස්සිතභාවො බහුසු යානෙසු දිස්සති, විසෙසතො පන මිද්ධරූපස්ස අත්ථිභාවො ච, අරහතොපි තස්ස අත්ථිභාවො ච තමෙව නිස්සාය දස්සියති, පටිසම්භිදාමග්ගණ්ඨිපදෙ ච පෙට්කෙති පදස්ස [\[පටි. ම. අට්ඨ. 1.1.36\]](#) අත්ථවණ්ණනායං “සුත්තන්තපිටකත්ථාය අට්ඨකථා පෙට්කං මහිසාසකානං ගන්ථො” ති වණ්ණිතො. තස්මා එසො විමුත්තිමග්ගො මහිසාසකතිකායිකෙන කතො භවෙයානි අම්භාකං මති.

නිස්සයට්ඨකථාවිභාවනා

විසුද්ධිමග්ගො පන න කෙවලං පුබ්බෙ චුත්තජපකාරෙනෙව කතො, අථ බො චුච්චමානජපකාරෙනාපි. තථා හි ආචරියබුද්ධසොසත්ථෙරො පොරාණට්ඨකථාහි සමාහරිත්වා භාසාපරිවත්තනවසෙන දස්සෙන්නොපි යා යා අත්ථවණ්ණනා වා විනිච්ඡයො වා සංසයිතබ්බො හොති, තත්ථ තත්ථ විනයට්ඨකථායං චුත්තන්ති වා (1, 263), විනයට්ඨකථාසු චුත්තං, මජ්ඣිමට්ඨකථාසු පනාති වා (1, 70), අභිගුත්තරභාණකාති වා (1, 72), අට්ඨකථාවරියානං මතානුසාරෙන විනිච්ඡයොති වා (1, 99), චුත්තමපි චෙතං අට්ඨකථාසුති වා (1, 118), තං අට්ඨකථාසු පටික්ඛිත්තන්ති වා (1, 134), දීඝභාණකසංයුත්තභාණකානං මතන්ති වා, මජ්ඣිමභාණකා ඉච්ඡන්තීති වා (1, 267), අට්ඨකථාසු විනිච්ඡයොති වා, එවං තාව දීඝභාණකා, මජ්ඣිමභාණකා පනාහුති වා (1, 277), අභිගුත්තරට්ඨකථායං පන...පෙ.... අයං කමො චුත්තො, සො පාළියා න සමෙතීති වා (1, 309), එවං තාව මජ්ඣිමභාණකා, සංයුත්තභාණකා පනාති වා (2, 62), සංයුත්තට්ඨකථායං චුත්තන්ති වා (2, 63), අට්ඨකථායං පනාති වා (2, 80) එවං තංතංඅත්ථවණ්ණනාවිනිච්ඡයානං නිස්සයමපි විභාවෙත්වා පච්ඡමජනානං උප්පජ්ජමානසංසයං විනොදෙන්තොයෙව තෙ දස්සෙසි.

තෙනිමස්ස විසුද්ධිමග්ගස්ස කරණකාලෙ සබ්බාපි සීහලට්ඨකථායො ආචරියස්ස සන්තිකෙ සන්තිති ව, පුබ්බෙයෙව තා ආචරියෙන සීහලත්ථෙරානං සන්තිකෙ සුතාති ව, තාහි ගහෙතබ්බං සබ්බං ගහෙත්වා අයං විසුද්ධිමග්ගො ආචරියෙන ලිබ්බොති ව අයමත්ථො අතිවිය පාකටො හොති. තස්මා යං මභාවංසෙ –

“සඬ්ඝො ගාථාද්වයං තස්සා’දාසි සාමත්ථියං තවා”තිආදිනා “ගාථාද්වයමෙව ඔලොකෙත්වා කිඤ්චපි අඤ්ඤං පොත්ථකං අනොලොකෙත්වා ආචරියබුද්ධසොසො විසුද්ධිමග්ගං අකාසී”ති අධිප්පායෙන අභිත්ථුතිවචනං චුත්තං, තං අභිත්ථුතිමත්තමෙවාති වෙදිතබ්බං.

පොරාණවචනදස්සනං

න කෙවලං ආවරියො අට්ඨකථායොයෙව නිස්සයභාවෙන දස්සෙසි, අථ බො “පොරාණා පනාහු” තිආදිනා පොරාණානං වචනම්පි දස්සෙසියෙව. තදෙත්ථ ද්වාවිසතියා යානෙසු දිට්ඨං [විසුද්ධි. 1.15, 137, 142, 217, 252, 303; 2.581, 675-676, 689, 706, 736, 745, 746, 749, 755, 778, 839]. කෙ පනෙනෙ පොරාණා නාම? යාව චතුත්ථසඬ්භිතිකාලා සඬ්භිතිකාරෙසු පරියාපන්නා වා තාදිසා වා මහාථෙරාති වෙදිතබ්බා. තථා හි පටිසම්භිදාමග්ගෙ (292-3-පිට්ඨෙසු).

“ඔභාසෙ වෙව ඤාණෙ ව, පිතියා ව චිකම්පති...පෙ....
ධම්මුද්ධච්චකුසලො භොති, න ච චික්ඛෙපං ගච්ඡති” ති –

එවමාගතා ගාථායො ඉධ (273-4-පිට්ඨෙසු) පොරාණානං වචනභාවෙන දස්සිතා. යදි විමා ගාථායො සඬ්භිතිකාරෙහි පක්ඛිත්තා භවෙය්සං යථා පරිවාරපාළියං (3-පිට්ඨෙ) ආගතා ආවරියපරම්පරාදිපිකා ගාථායො, තා හි සමන්තපාසාදිකායං (1, 46-පිට්ඨෙ) පොරාණවචනභාවෙන දස්සිතා, එවං සති තෙයෙව සඬ්භිතිකාරා පොරාණාති වෙදිතබ්බා. අථ පටිසම්භිදාමග්ගදෙසකෙනෙව භාසිතා භවෙය්සං, තෙ විය ගරුකරණියා පච්චයිකා සද්ධායිතබ්බකා මහාථෙරා පොරාණාති වෙදිතබ්බා. සමන්තපාසාදිකාසුමඬ්ගලවිලාසිනීආදීසු “පොරාණා පන එවං වණ්ණයන්ති” තිආදිනා චුත්තට්ඨානෙසුපි තාදිසාව ආවරියා පොරාණාති චුත්තා.

විනයටියකපාකරණං

ආවරියො පන ඉමං විසුද්ධිමග්ගපකරණං යථාචුත්තප්පකාරෙන කත්වා අඤ්ඤාපි තිපිටකටියකපායො අනුක්කමෙන අකාසි. කපං? සමන්තපාසාදිකං නාම විනයටියකපං බුද්ධසිරිත්පෙරෙන අප්ඤ්ඤාමහාවිහාරස්ස දක්ඛිණභාගෙ පධානසරපරිවෙණෙ මහානිගමසාමිනො පාසාදෙ වසන්තො අකාසි. සා පනෙසා සිරිපාලොති නාමන්තරස්ස මහානාමරඤ්ඤො විසතිමවස්සෙ (973-බු-ව) ආරද්ධා එකවිසතිමවස්සෙ (974-බු-ව) නිට්ඨානප්පත්තා අහොසි. තඤ්ච පන කරොන්තො මහාමනින්දන්පෙරෙනාහනං සීහළභාසාය සඬබ්බං මහාඅටියකපං තස්සා සරිරං කත්වා මහාපච්චරිකුරුන්දිසඬබ්බෙපඅන්ධකටියකපාහි ව ගහෙනබ්බං ගහෙන්වා සීහළදිපෙ යාව වසහරාජකාලා පාකටානං පොරාණ විනයධරමහාපෙරානං විනිච්ඡයභූතං පෙරවාදම්පි පක්ඛිපිත්වා අකාසි. චුත්තඤ්ඤෙනං සමන්තපාසාදිකායං —

“සංවණ්ණනං තඤ්ච සමාරහන්තො, තස්සා මහාඅටියකපං සරිරං;
කත්වා මහාපච්චරියං තපෙව, කුරුන්දිනාමාදිසු විස්සුතාසු.

විනිච්ඡයො අටියකපාසු චුත්තො, යො යුත්තමත්ථං අපරිච්චජන්තො;
තතොපි අන්තොගධපෙරවාදං, සංවණ්ණනං සම්ම සමාරහිස්ස”න්ති ව.

“මහාමෙසවනුයානෙ, භූමිභාගෙ පතිට්ඨිතො;
මහාවිහාරො යො සත්ථු, මහාබොධිවිභූසිතො.

යං තස්ස දක්ඛිණෙ භාගෙ, පධානසරමුත්තමං;
සුච්චාරිත්තසීලෙන, භික්ඛුසඬසෙන සෙවිතං.

උළාරකුලසම්භූතො, සඬසුපටියායකො සදා;
අනාකුලාය සද්ධාය, පසන්තො රතනත්තයෙ.

මහානිගමසාමිති, විස්සුතො තත්ථ කාරසි;
වාරුපාකාරසඤ්චිතං, යං පාසාදං මනොරමං.

සන්දව්ඡායතරුපෙනං, සම්පන්නසලිලාසයං;
වසනා තත්‍ර පාසාදෙ, මහානිගමසාමිතො.

සුච්චිලසමාවාරං, පෙරං බුද්ධසිරිවිහයං;
යා උද්දිසිත්වා ආරද්ධා, ඉද්ධා විනයවණ්ණනා.

පාලයන්තස්ස සකලං, ලඬිකාදීපං නිරබ්බුදං;
රඤ්ඤො සිරිනිවාසස්ස [\[සිරියා නිවාසටියොනභූතස්ස සිරිපාලනාමකස්ස රඤ්ඤො \(විමති, අන්තිමවිටියේ\)\]](#),
සිරිපාලයසස්සිතො.

සමවිසතිමෙ වස්සෙ, ජයසංවච්ඡරෙ අයං;
ආරද්ධා එකවිසම්භි, සම්පන්නෙ පරිනිට්ඨිතා.

උපද්දවාකුලෙ ලොකෙ, නිරුපද්දවතො අයං;
එකසංවච්ඡරෙනෙව, යථා නිට්ඨං උපාගතා”ති [\[පරි. අටිය. නිගමනකපා\]](#) ව.

අයඤ්ච සමන්තපාසාදිකා විනයටියකපා අධුනා මුද්දිතජටියසඬගීතිපොත්ථකවසෙන සහස්සතො උපරි අටියපණ්ණාසාධකතිසතමත්තපිටියපරිමාණා (1358) හොති, තස්සා ව එකසංවච්ඡරෙන නිට්ඨාපිතත්තං උපනිධාය චතුර්විසාධකසත්තසතමත්තපිටියපරිමාණො (724) විසුද්ධිමග්ගොපි අන්තමසො ඡප්පඤ්චමාසෙහි නිට්ඨාපිතො භවෙය්‍යාති සක්කා ඤාතුං. තස්මා යං බුද්ධසොසුප්පත්තියං මහාවංසවචනං නිස්සාය “විසුද්ධිමග්ගො ආවරියබුද්ධසොසෙන එකරත්තෙනෙව තික්ඛන්තුං ලිඛිත්වා නිට්ඨාපිතො”ති අභිත්ථුතිවචනං චුත්තං, තං තක්කාරකස්ස අභිත්ථුතිමත්තමෙවාති වෙදිතබ්බං.

නනු ව ඉමිස්සං අටියකපායං “සුමඬගලවිලාසිනිය”න්තිආදිනා විසෙසනාමවසෙන ආගමටියකපානං අතිදෙසො දිස්සති [\[පාරා. අටිය. 1.15\]](#), කථමිමිස්සා තාහි පඨමතරං කතභාවො වෙදිතබ්බොති? ආවරියස්ස අටියකපාසු අඤ්ඤාමඤ්ඤාතිදෙසනො, විනයපිටකස්ස ගරුකාතබ්බතරභාවතො, මහාවිහාරවාසීහි විසෙසෙන ගරුකතභාවතො,

සඬුගිනික්කමානුරූපභාවතො, ඉධෙව පරිපුණ්ණනිදානකථාපකාසනතො, නිගමනෙ ව පයමං සිහළට්ඨකථායො සුත්වා කරණප්පකාසනතො යපෙත්වා විසුද්ධිමග්ගං අයමෙව පයමං කතාති වෙදිතබ්බා. විසුද්ධිමග්ගෙ පන විනයට්ඨකථායන්ති වා විනයට්ඨකථාසුති වා මජ්ඣිමට්ඨකථාසුති වා එවං සාමඤ්ඤානාමවසෙනෙව අතිදෙසො දිස්සති, න සමන්තපාසාදිකාදිවිසෙසනාමවසෙන. තස්මාස්ස සබ්බපයමං කතභාවො පාකටොයෙව. ආගමට්ඨකථානං ඉධාතිදෙසො [පාරා. අට්ඨ. 1.15] ඉමිස්සාපි තත්ථාති [දී. නි. අට්ඨ. 1.8] එවං අඤ්ඤමඤ්ඤාතිදෙසො පන ආචරියස්ස මනසා සුවචත්ථිතවසෙන වා සක්කා භවිතුං, අපුබ්බාවරිමපරිනිට්ඨාපනෙන වා. කථං? ආචරියෙන හි විසුද්ධිමග්ගං සබ්බෙසො නිට්ඨාපෙත්වා සමන්තපාසාදිකාදිං එකෙකමට්ඨකථං කරොන්තෙනෙව යත්ථ යත්ථ අත්ථවණ්ණනා විත්ථාරතො අඤ්ඤට්ඨකථාසු පකාසෙතබ්බා භොති, තත්ථ තත්ථ “ඉමස්මිං නාම යානෙ කට්ඨස්සාමි”ති මනසා සුවචත්ථිතං වචත්ථපෙත්වා තඤ්ච අතිදිස්සිත්වා යථාචචත්ථිතයානප්පත්තකාලෙ තං විත්ථාරතො කට්ඨන්තෙන තා කතා වා භවෙය්සුං. එකෙකිස්සාය වා නිට්ඨානාසන්තප්පත්තකාලෙ තං යපෙත්වා අඤ්ඤඤච අඤ්ඤඤච තථා කත්වා සබ්බාපි අපුබ්බාවරිමං පරිනිට්ඨාපිතා භවෙය්සුන්ති එවං ද්විත්තං පකාරානමඤ්ඤතරවසෙන ආචරියස්සාට්ඨකථාසු අඤ්ඤමඤ්ඤාතිදෙසො භොතිති වෙදිතබ්බන්ති.

ආගමටියකපාකරණං

සුමඬගලවිලාසිනිං නාම දීඝනිකායටියකපං පන ආවරියො සුමඬගලපරිවෙණවාසිනා දායානාගත්ථෙරෙන ආයාචනො අකාසි. චුත්තං හෙතමෙතිස්සා නිගමනෙ –

“ආයාචනො සුමඬගල-පරිවෙණනිවාසිනා ථීරගුණෙන;
දායානාග සඬ්ඝ, ත්ථෙරෙන ථෙරවංසන්වයෙන.

දීඝාගමස්ස දසබල-ගුණගණපරිදීපනස්ස අටියකපං;
යං ආරභිං සුමඬගල-විලාසිනිං නාම නාමෙන.

සා හි මහාඅටියකපාය, සාරමාදාය නිට්ඨිතා එසා”ති [දී. නි. අටිය. 3. නිගමනකපා].

පපඤ්චසුදනිං නාම මජ්ඣිමනිකායටියකපං හදන්තබුද්ධමිත්තත්ථෙරෙන පුබ්බෙ මයුරදුතපට්ටනෙ අත්තනා සද්ධිං වසන්තෙන ආයාචනො අකාසි. චුත්තං හෙතමෙතිස්සා නිගමනෙ –

“ආයාචනො සුමනිනා, ථෙරෙන හදන්තබුද්ධමිත්තෙන;
පුබ්බෙ මයුරදුතප,ට්ටනමිති සද්ධිං වසන්තෙන.

පරවාදවිධංසනස්ස, මජ්ඣිමනිකායසෙටියස්ස;
යමහං පපඤ්චසුදනි-මටියකපං කාතුමාරභිං.

සා හි මහාඅටියකපාය, සාරමාදාය නිට්ඨිතා එසා”ති [ම. නි. අටිය. 3. නිගමනකපා].

සාරත්ථප්පකාසිනිං නාම සංයුත්තනිකායටියකපං හදන්තජොතිපාලත්ථෙරෙන ආයාචනො අකාසි. චුත්තං හෙතමෙතිස්සා නිගමනෙ –

“එතිස්සා කරණත්ථං, ථෙරෙන හදන්තජොතිපාලෙන;
සුචිසිලෙන සුභාසිතස්ස පකාසයන්තඤාණෙන.

සාසනවිභුතිකාමෙන, යාවමානෙන මං සුභගුණෙන;
යං සමධිගතං පුඤ්ඤං, තෙනාපි ජනො සුඛි භවතු”ති [සං. නි. අටිය. 3.5.නිගමනකපා].

මනොරථපුරණිං නාම අඬගුත්තරනිකායටියකපං හදන්තජොතිපාලත්ථෙරෙන දක්ඛිණඉන්ද්‍රියරට්ඨෙ කඤ්චිපුරාදීසු ව සිහළදීපෙ මහාවිහාරමිති ව අත්තනා සද්ධිං වසන්තෙන ආයාචනො, තථා ජීවකෙනාපි උපාසකෙන පිටකත්තයපාරගුහුතෙන වාතාහතෙපි අනිඤ්ජමානසභාවෙ දුමෙ විය අනිඤ්ජමානසද්ධම්මෙ යිතෙන සුමනිනා පරිසුද්ධාජීවෙනාභියාචනො අකාසි. චුත්තං හෙතමෙතිස්සා නිගමනෙ –

“ආයාචනො සුමනිනා, ථෙරෙන හදන්තජොතිපාලෙන;
කඤ්චිපුරාදීසු මයා, පුබ්බෙ සද්ධිං වසන්තෙන.

වරතම්බපණ්ණීදීපෙ, මහාවිහාරමිති වසනකාලෙපි;
වාතාහතෙ විය දුමෙ, අනිඤ්ජමානමිති සද්ධම්මෙ.

පාරං පිටකත්තයසා,ගරස්ස ගන්ත්වා යිතෙන සුමනිනා;
පරිසුද්ධාජීවෙනා,භියාචනො ජීවකෙනාපි.

ධම්මකපානසනිපුණෙහි, ධම්මකථිකෙහි අපරිමාණෙහි;
පරිකිළිතස්ස පටිප,ජීවිතස්ස සකසමයචිත්‍රස්ස.

අටියකපං අඬගුත්තර,මහානිකායස්ස කාතුමාරද්ධො;
යමහං චිරකාලට්ඨිති-මිච්ඡන්තො සාසනවරස්ස.

සා හි මහාඅටියකපාය, සාරමාදාය නිට්ඨිතා එසා;
චතුත්තචුතිපරිමාණාය, පාළියා භාණවාරෙහි.

සබ්බාගමසංවණ්ණන, මනොරථො පූරිතො ච මෙ යස්මා;
එතාය මනොරථ පූරණිති නාමං තතො අස්සා”ති [අ. නි. අට්ඨ. 3.11.නිගමනකථා].

ඉමා ච පන වතස්සො ආගමට්ඨකථායො කුරුමානො ආචරියබුද්ධසොසො මහාමහින්දත්ථෙරෙනාහනං
මූලට්ඨකථාසඬ්ඛානං මහාඅට්ඨකථංයෙව භාසාපරිවත්තනවසෙන වෙව පුනප්පුනාගතවිත්ථාරකථාමග්ගස්ස
සංඛිප්පනවසෙන ච අකාසි. චුත්තඤ්ඤානං ගන්ථාරම්භෙ –

“සිහලදීපං පන ආහ,තාථ වසිනා මහාමහින්දෙන;
යපිතා සිහලභාසාය, දීපවාසිනමත්ථාය.

අපනෙත්ථාන තතොහං, සිහලභාසං මනොරමං භාසං;
තත්තිනායානුච්ඡවිකං, ආරොපෙත්තො විගතදොසං...පෙ....
හිත්ථා පුනප්පුනාගත-මත්ථං අත්ථං පකාසයිස්සාමි”ති.

තථා නිගමනෙපි –

“සා හි මහාඅට්ඨකථාය, සාරමාදාය නිට්ඨිතා එසා”ති [දී. නි. අට්ඨ. 3.නිගමනකථා] ච;
“මූලට්ඨකථාසාරං, ආදාය මයා ඉමං කරොන්තෙනා”ති [දී. නි. අට්ඨ. 3.නිගමනකථා] ච.

ඉමාසං සරීරභූතපාදේසු ච සමන්තපාසාදිකායං විය “මහාපච්චරියං, කුරුන්දිය”න්තිආදිනා
විනිච්ඡයසංවණ්ණනාහෙදප්පකාසනං න දිස්සති, තථා අභිධම්මට්ඨකථාසුපි. තෙනෙනං ඤායති “සුත්තන්තාහිධම්මෙසු
මහාඅට්ඨකථානො අඤ්ඤා මහාපච්චරිආදිනාමිකා පොරාණිකා සිහලට්ඨකථායො වෙව අන්ධකට්ඨකථා ච නත්ථි”ති.
යාව වසභරාජකාලා (609-653) පන පාකටානං සිහලිකත්ථෙරානං විනිච්ඡයො ච වාදා ච වත්ථුති ච එතාසුපි
දිස්සන්තියෙවාති.

අභිධම්මට්ඨකථාකරණං

අට්ඨසාලිනීං පන සම්මොභවිනොදනීඤ්ච ධාතුකථාදිපඤ්චපකරණස්ස අට්ඨකථඤ්චාති තිස්සො
අභිධම්මට්ඨකථායො අත්තනා සදිසනාමෙන සොතත්ථකීගන්ථකාරකෙන බුද්ධඝොසභික්ඛුනා ආයාචිතො අකාසී.
චුත්තඤ්ඤෙනං තාසු –

“විසුද්ධාචාරසීලෙන, නිපුණාමලබුද්ධිනා;
භික්ඛුනා බුද්ධඝොසෙන, සක්කච්චං අභියාචිතො”ති [ධ. ස. අට්ඨ. ගන්ථාරම්භකථා] ව.

“බුද්ධඝොසොති ගරුභි ගහිතනාමධෙයොන ථෙරෙන කතා
අයං අට්ඨසාලිනී නාම ධම්මසඤ්චිගට්ඨකථා”ති [ධ. ස. අට්ඨ. නිගමනකථා] ව.

“අත්ථප්පකාසනත්ථං, තස්සාහං යාචිතො ධීතගුණෙන;
යතිනා අදන්ධගතිනා, සුබුද්ධිනා බුද්ධඝොසෙන.

යං ආරභිං රචයිතුං, අට්ඨකථං සුනිපුණෙසු අත්ථෙසු;
සම්මොභවිනොදනතො, සම්මොභවිනොදනීං නාමා”ති [විභ. අට්ඨ. නිගමනකථා] ව.

“බුද්ධඝොසොති ගරුභි ගහිතනාමධෙයොන ථෙරෙන කතා
අයං සම්මොභවිනොදනී නාම විභඤ්චිගට්ඨකථා”ති [විභ. අට්ඨ. නිගමනකථා] ව.

ඉමාසු පන තීසු පඤ්චපකරණට්ඨකථාය නාමවිසෙසො නත්ථී ආයාචකො ව න පකාසිතො, කෙවලං අත්තනො
සද්ධාය එව සඤ්චොදිතෙන ආචරියබුද්ධඝොසෙන සා කතා විය දිස්සති. චුත්තඤ්ඤෙනං තස්සා නිගමනෙ –

“කුසලාදිධම්මභෙදං, නිස්සාය නයෙහි විවිධගණනෙහි;
චිත්ථාරෙන්තො සත්තම-මහිධම්මප්පකරණං සත්ථා.

සුවිහිතසන්නිට්ඨානො, පට්ඨානං නාම යං පකාසෙසි;
සද්ධාය සමාරද්ධා, යා අට්ඨකථා මයා තස්සාති ව.

“එත්තාවතා

සත්තප්පකරණං නාමො, අභිධම්මමදෙසයි;
දෙවාතිදෙවො දෙවානං, දෙවලොකමීභි යං පුරෙ;
තස්ස අට්ඨකථා එසා, සකලස්සාපි නිට්ඨිතා”ති [පට්ඨා. අට්ඨ. 19-24.1] ව.

“බුද්ධඝොසොති ගරුභි ගහිතනාමධෙයොන ථෙරෙන කතා
අයං සකලස්සපි අභිධම්මපිටකස්ස අට්ඨකථා”ති [පට්ඨා. අට්ඨ. 19-24.1] ව.

එකච්චෙ පන ආධුනිකා ථෙරා “අභිධම්මට්ඨකථායො ආචරියබුද්ධඝොසෙන යාචිතො
සඤ්චාලබුද්ධමිත්තපොතිපාලාදීනං අඤ්ඤතරො ථෙරො අකාසී”ති වදන්ති. අයඤ්ච නෙසං විචාරණා,
අට්ඨසාලිනීසම්මොභවිනොදනීසු “තා බුද්ධඝොසෙන යාචිතො අකාසී”ති ගන්ථකාරෙන චුත්තං. තෙන ඤායති
“තක්කාරකො අඤ්ඤො, ආචරියබුද්ධඝොසො පන තාසු යාවකපුග්ගලොයෙවා”ති. ආගමට්ඨකථාසු ව
ආචරියබුද්ධඝොසෙන –

“සීලකථා ධුතඨමා, කම්මට්ඨානානි චෙව සබ්බානි...පෙ....
ඉති පන සබ්බං යස්මා, විසුද්ධිමග්ගෙ මයා සුපරිසුද්ධං;
චුත්තං තස්මා භියොයා, න තං ඉධ විචාරයිස්සාමී”ති [දී. නි. අට්ඨ. 1.ගන්ථාරම්භකථා] –

එවං සීලකථාදීනං අත්තනා එව විසුද්ධිමග්ගෙ චුත්තභාවො මයානිපදෙන පකාසිතො. අට්ඨසාලිනියං පන –

“කම්මට්ඨානානි සබ්බානි, වරියාභිඤ්ඤා විපස්සනා;
විසුද්ධිමග්ගෙ පනිදං, යස්මා සබ්බං පකාසිතං”න්ති [ධ. ස. අට්ඨ. ගන්ථාරම්භකථා] –

එවං මයාති කත්තුපදෙන විනා වුත්තං. තෙනාපි ඤායති “විසුද්ධිමග්ගකාරකො අඤ්ඤො, අභිධම්මට්ඨකථාකාරකො අඤ්ඤො”ති. කිඤ්චාපි අභිධම්මට්ඨකථාසු අභියාවකො බුද්ධසොසො භික්ඛුනාති ව යතිනාති ව ඉමෙහෙව සාමඤ්ඤගුණපදෙහි වුත්තො න ථෙරරනාති සගාරවගුණපදෙන, තථාපි සො “විසුද්ධාචාරසිලෙන නිපුණාමලබුද්ධිනා”ති ව, “අදන්ධගතිනා සුබුද්ධිනා”ති ව ඉමෙහි අධිකගුණපදෙහි ථොමිතත්තා “විසුද්ධිමග්ගාදිකාරකො ආචරියබුද්ධසොසොයෙවා”ති සක්කා ගහෙතුං. සො හි උපසම්පන්නකාලතොයෙව පටියාය ගන්ථකොවිදො පරියත්තිවිසාරදගුණසම්පන්නො, තස්මිඤ්ච කාලෙ උනදසවස්සො භවෙයා, තස්මා ථෙරරනාති න වුත්තොති සක්කා ගහෙතුන්ති.

තං පන තෙසං අතිවිචාරණමත්තමෙව. න හි ආචරියබුද්ධසොසත්ථෙරො “තස්මිං කාලෙ උනදසවස්සො”ති සක්කා ගහෙතුං, විසුද්ධිමග්ගනිගමනෙපි “බුද්ධසොසොති ගරුහි ගහිතනාමධෙයොන ථෙරරනා”ති වචනතො, න ව “විසුද්ධාචාරසිලෙන, නිපුණාමලබුද්ධිනා”ති වා, “අදන්ධගතිනා සුබුද්ධිනා”ති වා එත්තකෙහෙව ද්විති ද්විති ගුණපදෙහි ථොමනෙන සුථොමිතො හොති, අඤ්ඤදත්ථු “නිප්පභිකතඛප්පොතො සමුදෙති දිවාකරො”ති ථොමනං විය හොති. නනු ආචරියෙන අත්තනො ගන්ථනිගමනෙසු –

“පරමවිසුද්ධසද්ධාබද්ධිවිරියපටිමණ්ඩිතෙන සීලාචාරප්පවමද්දවාදිගුණසමුදයසමුදිතෙන සකසමයසමයන්තරගහනප්ඤ්ඤාගාහණසමත්ථෙන පඤ්ඤාවෙයාත්තියසමන්තාගතෙන තිපිටකපරියත්තිහෙදෙ සාට්ඨකථෙ සන්ථුසාසනෙ අප්පටිහතඤ්ඤාණප්පභාවෙන මහාවෙයාකරණෙනා”තිආදිනා –

අත්තනො අනුවච්ඡිකාති ගුණපදාති පකාසිතාති, සොයෙව ව පොරාණසීහලට්ඨකථායො සඞ්ඛිපිත්වා අභිනවසඞ්ගහට්ඨකථානං ආදිකත්තා පුබ්බභිගමො, අඤ්ඤෙ පන අභිනවට්ඨකථාකාරා තස්සෙව අනුවත්තිත්වා අවසෙසමෙකං වා ද්වෙ වා අට්ඨකථායො අකංසු. අභිධම්මට්ඨකථාසු ව යො යො අත්ථො විසුද්ධිමග්ගෙ වුත්තො, සො සො යථානුප්පත්තට්ඨානෙ තතො ගහෙත්වා තථෙව වුත්තො. විසෙසතො පන පටිච්චසමුප්පාදවිහඞ්ගන්ධායතනධාතුසච්චවිහඞ්ගවණ්ණනාසු ඤානකථාවණ්ණනාසු ව අයමත්ථො අතිවිය පාකටො, යොපි ව තත්ථ අප්පකො කතිපයමත්තො විසුද්ධිමග්ගෙන විසදිසො සංවණ්ණනාහෙදො දිස්සති, යොපි ආභිධම්මිකානං මනානුසාරෙන යථා පොරාණට්ඨකථායං වුත්තො, තථෙව වුත්තොති වෙදිතබ්බො. යථා ව අට්ඨසාලිතියං සමන්තපාසාදිකාය විනයට්ඨකථාය අතිදෙසො දිස්සති [ධ. ස. අට්ඨ. 1 අකුසලකම්මපට්ඨකථා], තථෙව සමන්තපාසාදිකායමිපි අට්ඨසාලිතියා අතිදෙසො දිස්සතෙව [පාරා. අට්ඨ. 1.11;]. යදි ව අට්ඨසාලිති අඤ්ඤෙන කතා භවෙයා, කථං තාසු අඤ්ඤමඤ්ඤාතිදෙසො සක්කා කාතුං. තස්මා අභිධම්මට්ඨකථාසු අභියාවකො බුද්ධසොසො ආචරියෙන සමානනාමො වුළුබුද්ධසොසොති යාවප්පතනා ආචරියපරම්පරාය ගහිතො සොතත්ථකිගන්ථකාරකො අඤ්ඤොයෙව, න ආචරියමහාබුද්ධසොසත්ථෙරො. තෙනෙව තත්ථ වුත්තං “භික්ඛුනා”ති ව “යතිනා”ති ව.

යදි පන එත්තකෙන නිට්ඨං න ගවිජෙයා, එවමපි විචාරෙතබ්බං – කින්නු බො සඞ්ඝපාලාදයො ථෙරා විසුද්ධිමග්ගාදීනං කරණත්ථාය ආචරියබුද්ධසොසත්ථෙරං ආයාවමානා අත්තනා සමන්ථතරොති සද්දහන්තා ආයාවන්ති උදාහු අසද්දහන්තාති? සද්දහන්තායෙව ආයාවන්තිති පාකටොයෙවායමත්ථො. තථා ව සති ආචරියබුද්ධසොසත්ථෙරො සයං අඤ්ඤෙහි සමන්ථතරොව සමානො කස්මා අඤ්ඤං ආයාවෙයා. න හි සද්ධාසම්පන්නස්ස ථාමසම්පන්නස්ස යොබ්බනසම්පන්නස්ස ආචරියස්ස සුන්දරතරං අභිධම්මට්ඨකථං කාතුං භාරියං භවිස්සති. අභිධම්මට්ඨකථාසු ව වුත්තවචනාති විසුද්ධිමග්ගආගමට්ඨකථාසු වුත්තසංවණ්ණනාවචනෙහි එකාකාරානෙව හොන්ති. යදි ව අභිධම්මට්ඨකථං අඤ්ඤො කරෙයා, කථමපි තාහි වචනාකාරස්ස විසදිසතා භවෙයා එව. එතාසං නිගමනෙ ව දස්සිතෙන “බුද්ධසොසොති ගරුහි ගහිතනාමධෙයොන ථෙරරන කතා”ති වචනෙන “ආචරියබුද්ධසොසෙන කතා”ත්ථෙව පාකටා හොන්ති, න අඤ්ඤෙනාති. යෙපි “අඤ්ඤෙන කතා”ති වදන්ති, තෙපි “ඉමිනා නාම ථෙරරනා”ති එකංසතො දස්සෙතුං න සක්කොන්ති, තථා දස්සෙතුඤ්ච ලෙසමත්තමිපි සාධකවචනං න දිස්සති. තස්මා අභිධම්මට්ඨකථායොපි ඉදාති ආචරියෙහි වුළුබුද්ධසොසොති වොහරිතෙන බුද්ධසොසෙන නාම භික්ඛුනායාවිතො විසුද්ධිමග්ගවිනයාගමට්ඨකථානං කාරකො ආචරියමහාබුද්ධසොසත්ථෙරොයෙව අකාසිති නිට්ඨමෙත්ථ ගන්තබ්බන්ති.

යං පන මහාවංසෙ “ආචරියබුද්ධසොසො සීහලදීපාගමනතො පුබ්බෙ ජම්බුදීපෙ වසනකාලෙයෙව අට්ඨසාලිතිං අකාසි”ති අධිප්පායෙන –

225. “ධම්මසඞ්ගණියාකාසි, කච්ඡං සො අට්ඨසාලිති”න්ති –

වුත්තං, තං ඉදාති දිස්සමානාය අට්ඨසාලිතියා න සමෙති. තත්ථ හි ගන්ථාරම්භෙයෙව විසුද්ධිමග්ගං අතිදිසිත්වා පච්ඡාපි සො ව, සමන්තපාසාදිකා ව බහුසු යානෙසු අතිදිසියන්ති. තස්මා තස්සා ආචරියෙන සීහලදීපං පත්වා විසුද්ධිමග්ගඤ්චෙව සමන්තපාසාදිකඤ්ච කත්වා පච්ඡායෙව කතභාවො අතිවිය පාකටොති.

කඩබාවිතරණී අට්ඨකථාකරණං

කඩබාවිතරණීං නාම පාතිමොක්ඛට්ඨකථං ආවරියබුද්ධසොසත්ථෙරො සොණත්ථෙරෙන යාවිතො මහාවිහාරවාසීනං වාවනාමග්ගනිස්සිනං සිහළපාතිමොක්ඛට්ඨකථානයං නිස්සාය එකමිපි පදං පාළියා වා මහාවිහාරවාසීනං පොරාණට්ඨකථානි වා අවිරොධෙන්වා අකාසි. තෙන චුත්තං තිස්සං අට්ඨකථායං —

“සුරතෙන නිවාතෙන, සුවිසල්ලෙඛවුත්තිනා;
විනයාවාරයුත්තෙන, සොණත්ථෙරෙන යාවිතො.

තත්ථ සඤ්ජාතකඩබානං, භික්ඛුනං තස්ස වණ්ණනං;
කඩබාවිතරණත්ථාය, පරිපුණ්ණවිනිච්ඡයං.

මහාවිහාරවාසීනං, වාවනාමග්ගනිස්සිනං;
වත්තයිස්සාමි නාමෙන, කඩබාවිතරණීං සුභ”න්ති [\[කඩබා අට්ඨ. ගන්ථාරම්භකථා\]](#) ව.

“ආරභිං යමහං සබ්බං, සිහළට්ඨකථානයං;
මහාවිහාරවාසීනං, වාවනාමග්ගනිස්සිනං.

නිස්සාය සා අයං නිට්ඨං, ගතා ආදාය සබ්බසො;
සබ්බං අට්ඨකථාසාරං, පාළියත්ථඤ්ච කෙවලං.

න භෙත්ථ තං පදං අත්ථී, යං විරුජ්ඣෙය්‍යා පාළියා;
මහාවිහාරවාසීනං, පොරාණට්ඨකථානි වා”ති [\[කඩබා. අට්ඨ. නිගමනකථා\]](#) ව.

ධම්මපදට්ඨකථාකරණං

අපරාපි තිස්සෝ අට්ඨකථායෝ සන්ති බුද්දකපාට්ඨකථා ධම්මපදට්ඨකථා සුත්තනිපාතට්ඨකථා වානි, යා තාසු දිස්සමානනිගමනවසෙන ආවරියබුද්ධසොසෙනෙව කතානි පඤ්ඤායන්ති. තත්ථ පන චුත්තවචනානි කානිචි කානිචි ආගමට්ඨකථාසු චුත්තාකාරෙන න හොන්ති. තස්මා එකෙ වදන්ති “නෙතා ආවරියබුද්ධසොසස්සා”ති. එකච්චෙ පන “ආවරියස්ස උපට්ඨිතකත්ථෙරෙහි පට්ඨං කතා, පච්ඡා ආවරියෙන ඔසානසොධනවසෙන පරියොසාපිතා වා භවෙය්‍යං, අභිධම්මට්ඨකථං ආයාචන්තෙන චුළබුද්ධසොසෙන වා කතා භවෙය්‍යු”න්ති වදන්ති.

තං තථා වා හොතු අඤ්ඤා වා, ඉදානි එකන්තතො විනිවිජ්ඣිතුං න සුකරමෙව. තස්මා තාසං නිගමනවචනවසෙනෙව එත්ථ පකාසයිස්සාම. තාසු හි ධම්මපදට්ඨකථං කුමාරකස්සපත්ථෙරෙන ආයාචිතො සිරිකුටස්ස (සිරිකුඩ්ඩස්ස) රඤ්ඤො පාසාදෙ විහරන්තො පරම්පරාහතං සිහළභාසාය සණ්ඨිතං පොරාණට්ඨකථං පාළිභාසාය ආරොපෙත්වා විත්ථාරගතඤ්ච වචනක්කමං සමාසෙත්වා ගාථාසු අසංවණ්ණිතපදබ්‍යඤ්ජනානි සංවණ්ණෙත්වා අකාසි. චුත්තඤ්චි තත්ථ ගන්ථාරම්භෙ –

“පරම්පරාහතා තස්ස, නිපුණා අත්ථවණ්ණනා;
යා තම්බපණ්ණිදීපම්භි, දීපභාසාය සණ්ඨිතා...පෙ....

කුමාරකස්සපෙනාහං, ථෙරෙන ථීරවෙනසා;
සද්ධම්මට්ඨිතිකාමෙන, සක්කච්චං අභියාචිතො...පෙ....

තං භාසං අතිවිත්ථාර, ගතඤ්ච වචනක්කමං;
පභායාරොපයිත්වාන, තන්තිභාසං මනොරමං.

ගාථානං බ්‍යඤ්ජනපදං, යං තත්ථ න විභාවිතං;
කෙවලං තං විභාවෙත්වා, සෙසං තමෙව අත්ථතො.

භාසන්තරෙන භාසිස්ස”න්ති [ධ. ප. අට්ඨ. 1.ගන්ථාරම්භකථා] –

නිගමනෙ ව චුත්තං –

“විභාරෙ අධිරාජෙන, කාරිතම්භි කතඤ්ඤානා;
පාසාදෙ සිරිකුටස්ස, රඤ්ඤො විහරතා මයා”ති [ධ. ප. අට්ඨ. 2.නිගමනකථා].

එත්ථ ව සිරිකුටො නාම සමන්තපාසාදිකානිගමනෙ සිරිපාලොති චුත්තො මහානාමොයෙව රාජානි වදන්ති. එවං සති මහෙසියා ආනයනං සමාදාපනමාරබ්භ තෙන රඤ්ඤො දින්තෙ ධුමරක්ඛපබ්බතවිභාරෙ වසන්තෙන සා කතානි වෙදිතබ්බා. චුත්තඤ්ඤෙතං මහාවංසෙ –

37-212 “ලොහද්වාර-රලග්ගාම-කොට්ඨස්සාවනවිභයෙ;
තයො විභාරෙ කාරෙත්වා, භික්ඛුනං අභයුත්තරෙ.

213. විභාරං කාරයිත්වාන, ධුමරක්ඛම්භි පබ්බතෙ;
මහෙසියා’නයෙනා’දා, භික්ඛුනං ථෙරවාදින”න්ති.

තස්ස පන රඤ්ඤො කාලෙ සා නිට්ඨාපිතානි න සක්කා ගහෙතුං. තස්ස හි රඤ්ඤො එකච්ඡිතිමවස්සෙ සමන්තපාසාදිකං නිට්ඨාපෙසි. සො ව රාජා ද්වාවිසතිමවස්සෙ දිවඞ්ගතො. එත්ථන්තරෙ සාධිකඑකවස්සෙන “වතස්සො ව ආගමට්ඨකථායෝ තිස්සො ව අභිධම්මට්ඨකථායෝ අයඤ්ච ධම්මපදට්ඨකථා”ති සබ්බා එතා න සක්කා නිට්ඨාපෙතුන්ති.

පරමත්ථජොතිකාට්ඨකථාකරණං

පරමත්ථජොතිකං නාම බුද්දකපායස්ස වෙව සුත්තනිපාතස්ස ව අට්ඨකථං කෙනවිපි අනායාවිතො අත්තනො ඉච්ඡාවසෙනෙව අකාසි. චුත්තඤ්ඤෙන බුද්දකපායට්ඨකථාය ගන්ථාරම්භෙ –

“උත්තමං චන්දනෙයානං, චන්දිත්වා රතනත්තයං;
බුද්දකානං කරිස්සාමි, කෙසඤ්චි අත්ථවණ්ණනං.

බුද්දකානං ගම්භිරත්තා, කිඤ්චාපි අතිදුක්කරා;
චණ්ණනා මාදිසෙනෙසා, අබ්බොධන්තෙන සාසනං.

අජ්ජාපි තු අබ්භොච්ඡින්නො, පුබ්බාවරියනිච්ඡයො;
තථෙව ව ධීතං යස්මා, නවධිගං සත්ථුසාසනං.

තස්මාහං කාතුමිච්ඡාමි, අත්ථසංචණ්ණනං ඉමං;
සාසනඤ්චෙව නිස්සාය, පොරාණඤ්ච විනිච්ඡයං.

සද්ධම්මබ්‍රහ්මානෙන, නාත්තුක්කංසනකම්‍යතා;
නාඤ්ඤෙසං වම්භනත්ථාය, තං සුභාථ සමාහිතා”ති.

බහු පන විවක්ඛණා ඉමා ආරම්භගාථායො විචිතිත්වා “නෙතං ආචරියබුද්ධසොසත්ථෙරස්ස විය වචනං හොති”ති වදන්ති. අයඤ්ච නෙසං විචිනනාකාරො, ආචරියබුද්ධසොසො හි යං කඤ්චි ගන්ථං සීලාදිගුණසම්පන්නෙන අඤ්ඤෙන ආයාවිතොව කරොති, ඉධ පන කොච්ඡි ආයාවකො නත්ථි. පුනපි ආචරියො “පොරාණසිහලට්ඨකථං භාසාපරිවත්තනවසෙන කරිස්සාමි”ති ව “මහාවිහාරවාසීනං වාචනාමග්ගං නිස්සාය කරිස්සාමි”ති ව එවං පටිඤ්ඤං කත්වාව කරොති, ඉධ පන තාදිසිපි පටිඤ්ඤා නත්ථි. පුනපි ආචරියො අතිගම්භිරත්ථානං චතුත්තඤ්චාගමානං අභිධම්මස්ස ව සංචණ්ණනාරම්භෙපි දුක්කරභාවං න කථෙති, ඉධ පන “සාසනං අබ්බොධන්තෙන මාදිසෙනා”ති අත්තනා සාසනස්ස අබුද්ධභාවං පකාසෙත්වා “අතිදුක්කරා”ති ව කථෙති. තස්මා “නෙතං ආචරියබුද්ධසොසස්ස විය වචන”න්ති වදන්ති. තං යුත්තං විය දිස්සති, ආචරියො හි අත්තනො ගන්ථනිගමනෙසු “තිපිටකපරියත්තිප්පභෙදෙ සාට්ඨකථෙ සත්ථුසාසනෙ අප්පටිහතඤ්ඤාණප්පභාවෙනා”ති අත්තනො ඤාණප්පභාවං පකාසෙසි, සො “සාසනං අබ්බොධන්තෙන මාදිසෙන අතිදුක්කරා”ති ඊදිසං වචනං න කථෙය්‍යයෙවාති.

ජාතකට්ඨකථාකරණං

ජාතකට්ඨකථාපි ච ආචරියබුද්ධසොසත්ථෙරෙතෙව කතානි වදන්ති, කාරණං පනෙත්ථ න දිස්සති. සා පන අත්ථදස්සිත්ථෙරෙන ච බුද්ධමිත්තත්ථෙරෙන ච මහිසාසකානිකායිකෙන ච බුද්ධදෙවත්ථෙරෙනාති තිහි ථෙරෙහි අභියාචිතො මහාවිහාරවාසීනං වාචනාමග්ගං නිස්සාය කතා. ඉමිස්සාපි නාමවිසෙසො නත්ථි. චූත්තං හිමිස්සා ආරම්භෙ

“බුද්ධවංසස්ස එතස්ස, ඉච්ඡන්තෙන වරට්ඨිතිං;
යාචිතො අභිගන්ත්වාන, ථෙරෙන අත්ථදස්සිනා.

අසංසට්ඨවිහාරෙන, සදා සුද්ධවිහාරිනා;
තථෙව බුද්ධමිත්තෙන, සන්තචිත්තෙන විඤ්ඤානා.

මහිසාසකවංසමිහි, සම්භුතෙන නයඤ්ඤානා;
බුද්ධදෙවෙන ච තථා, භික්ඛුනා සුද්ධබුද්ධිනා.

මහාපුරිසවරියානං, ආනුභාවං අචින්තියං;
තස්ස විජ්ජොතයන්තස්ස, ජාතකස්සත්ථවණ්ණනං.

මහාවිහාරවාසීනං, වාචනාමග්ගනිස්සිනං;
භාසිස්සං භාසතො තං මෙ, සාධු ගණ්හන්තු සාධවො”ති.

එත්තාවතා ච ආචරියබුද්ධසොසත්ථෙරස්ස ගන්ථභාවෙන පාකටාහි සබ්බට්ඨකථාහි සහ විසුද්ධිමග්ගස්ස කරණජපකාරො විත්ථාරෙන විභාචිතො භොති.

සකලලොකපත්ථාරකාරණං

කිස්සෙස විසුද්ධිමග්ගො සකලලොකෙ පත්ථවොති? පරිසුද්ධපිටකපාළිනිස්සයභාවතො,
සික්ඛත්තයසඬගභාවතො, පොරාණට්ඨකථානං භාසාපරිවත්තනභාවතො, පරසමයවිචජ්ජනතො,
සකසමයවිසුද්ධිතො, සිලධුතඬගසමථඅභිඤ්ඤාපඤ්ඤාපභෙදාදීනං පරිපුණ්ණවිභාගතො, යාව අරහත්තා
පටිපත්තිනියපරිදීපනතො, උත්තානානාකුලපදබ්බාඤ්ජනසඬබ්බතභාවතො, සුවිඤ්ඤායාත්ථභාවතො, පසාදනීයානං
දිට්ඨානුගතාපාදනසමත්ථානං වත්ථුනඤ්ච දීපනතොති එවමාදීහි අනෙකසතෙහි ගුණෙහි එස සකලලොකෙ පත්ථවො
ජාතො.

අයඤ්ඤි විසුද්ධිමග්ගො සඬගිතිත්තයාරුළුභපරිසුද්ධපාළිපිටකමෙව නිස්සාය පවත්තො, න මහාසඬසිකාදීනං
සත්තරසන්නං නිකායානං පිටකං, නපි මහායානිකානං පිටකං. සපරිවාරං සික්ඛත්තයඤ්ච එත්ථ පරිපුණ්ණමෙව
සඬගහෙත්වා දස්සිතං. චුත්තඤ්ඤෙතං ආවරියෙන ආගමට්ඨකථාසු ගත්ථාරමිහෙ –

“සිලකතා ධුතඬමමා, කම්මට්ඨානානි වෙව සබ්බානි;
වරියාවිධානසහිතො, ඤානසමාපත්තිවිත්ථාරො.

සබ්බා ච අභිඤ්ඤායො, පඤ්ඤාසඬකලනනිච්ඡයො වෙව;
බන්ධාධාතායතනි,න්ද්‍රියානි අරියානි වෙව වත්තාරි.

සච්චානි පච්චයාකාර,දෙසනා සුපරිසුද්ධනිපුණනායා;
අවිමුත්තතන්තිමග්ගා, විපස්සනාභාවතා වෙව.

ඉති පන සබ්බං යස්මා, විසුද්ධිමග්ගෙ මයා සුපරිසුද්ධං;
චුත්තං තස්මා හියොයා, න තං ඉධ විචාරයිස්සාමි”ති.

යස්මා පන විසුද්ධිමග්ගො චතුන්නං ආගමට්ඨකථානං අවයවභාවෙන කතො, තස්මා තා විය
පොරාණසීහලට්ඨකථානං භාසාපරිවත්තනවසෙන වෙව පුනඡ්ජුනාගතමත්ථානං සංඛිපනවසෙන ච
පරසමයවිචජ්ජනවසෙන ච මහාවිහාරවාසීනං පරිසුද්ධවිනිච්ඡයසඬබ්බතස්ස සකසමයස්ස දීපනවසෙන ච කතො.
චුත්තඤ්ඤෙතං ආවරියෙන –

“අපනෙත්ථාන තතොහං, සීහලභාසං මනොරමං භාසං;
තන්තිනායානුච්ඡවිකං, ආරොපෙන්නො විගතදොසං.

සමයං අවිලොමෙන්නො, ථෙරානං ථෙරවංසපදීපානං;
සුනිපුණවිනිච්ඡයානං, මහාවිහාරෙ නිවාසීනං;
හිත්වා පුනඡ්ජුනාගත-මත්ථං අත්ථං පකාසයිස්සාමි”ති [\[දී. නි. අට්ඨ. 1.ගත්ථාරමිහකථා\]](#) ව.

“මජ්ඣෙ විසුද්ධිමග්ගො, එස චතුන්නමිඨි ආගමානඤ්ඤි;
යත්ථා පකාසයිස්සති, තත්ථ යථාභාසිතමත්ථං.

ඉවිවෙව කතො තස්මා, තමිපි ගහෙත්ථාන සද්ධිමෙතායා;
අට්ඨකථාය විජානථ, දීඝාගමනිස්සිතං අත්ථ”න්ති [\[දී. නි. අට්ඨ. 1.ගත්ථාරමිහකථා\]](#) ව.

“සා හි මහාඅට්ඨකථාය, සාරමාදාය නිට්ඨිතා එසා;
එකාසිතිපමාණාය, පාළියා භාණවාරෙහි.

එකුනසට්ඨිමත්තො, විසුද්ධිමග්ගොපි භාණවාරෙහි;
අත්ථජපකාසනත්ථාය, ආගමානං කතො යස්මා.

තස්මා තෙන සභායං, අට්ඨකථා භාණවාරගණනායා;
සුපරිමිතපරිවිජින්නං, වත්තාලිසං සතං හොති”ති [\[දී. නි. අට්ඨ. 3.නිගමනකථා\]](#) ව.

යදි වායං විසුද්ධිමග්ගො ආවරියෙන ආගමට්ඨකථායො විය අකත්ථා පොරාණසීහලට්ඨකථායො ච
අනොලොකෙත්වා කෙවලං අත්තනො ඤාණජපභාවෙනෙව කතො අස්ස, නායං ආගමට්ඨකථානං අවයවොති
ගහෙතබ්බො අස්ස, අඤ්ඤදත්ථු “ආගමට්ඨකථායො මහාට්ඨකථාය සාරභූතා, විසුද්ධිමග්ගො පන න තස්සා
සාරභූතො, කෙවලං ආවරියස්ස මතියාව කතො”ති එවමෙව වත්තබ්බො අස්ස. යස්මා පන තථා අකත්ථා පුබ්බෙ

වුත්තප්පකාරෙනෙව කතො, තස්මා අයම්පි විසුද්ධිමග්ගො තාසං ආගමට්ඨකථානං කරුණාකාරෙනෙව කතොති ව,
තතොයෙව මහාට්ඨකථාය සාරභූතොති ව දට්ඨබ්බො.

එකච්චෙ පන විවක්ඛණා ආවරියබුද්ධසොසස්ස ගන්ථෙසු උත්තරපක්ඛසාසනිකානං
අස්සසොසනාගප්ප්ප්නවසුබන්ධුආදීනං භික්ඛුනං විය පොරාණගන්ථෙ අනිස්සාය අත්තනො ඤාණෙනෙව තක්කෙන්වා
දස්සිතං ධම්මකථාවිසෙසං අදිස්වා අසන්තුට්ඨවිත්තා එවං වදන්ති “බුද්ධසොසස්ස අඤ්ඤං අනිස්සාය අත්තනො
ඤාණප්පභාවෙනෙව අභිනවගන්ථුප්පාදනං න පස්සාමා”ති. තං තෙසං ගරභාවචනම්පි සමානං ථෙරවාදීනං
පසංසාවචනමෙව සම්පජ්ජති. ථෙරවාදීනො හි එවං ජානන්ති “බුද්ධෙනෙව භගවතා සම්මාසම්බුද්ධෙන දෙසෙනබ්බො
වෙව ධම්මො පඤ්ඤාපෙතබ්බො ව විනයො අනවසෙසෙන දෙසිතො වෙව පඤ්ඤත්තො ව, සොයෙව ධම්මවිනයො
සද්ධාසම්පන්නෙහි භික්ඛුහි වෙව ගභට්ඨෙහි ව යථාරහං පටිපජ්ජිතබ්බො, න තතො අඤ්ඤා ධම්මවිනයො
තක්කෙන්වා ගවෙසෙනබ්බො. යදි පන අඤ්ඤා ධම්මවිනයො කෙනවි තක්කෙන්වා කට්ඨො අස්ස, තං තස්සෙව
තක්කිතො සාසනං හොති න සන්ථු සාසනං. යං යං පන භගවතො ධම්මවිනයෙ පදබ්බාසජනං අත්ථතො අපාකටං
හොති, තත්ථ තත්ථ පොරාණකෙහි පටිසම්භිදාප්ප්ප්නවසුබන්ධුආදීනං අභිප්පායං ජානන්තෙහි
අට්ඨකථාවරියෙහි සංචණිතතයෙන අත්ථො ගහෙනබ්බො, න අත්තනොමතිවසෙනා”ති. ආවරියබුද්ධසොසො ව
තෙසං ථෙරවාදීනං අඤ්ඤතරො, සොපි තථෙව ජානාති. වුත්තඤ්චෙනං ආවරියෙන –

“බුද්ධෙන ධම්මො විනයො ව වුත්තො,
යො තස්ස පුත්තෙහි තථෙව ඤාතො;
සො යෙහි තෙසං මතිමච්චජන්තා,
යස්මා පුරෙ අට්ඨකථා අකංසු.

තස්මා හි යං අට්ඨකථාසු වුත්තං,
තං වජ්ජයිත්වාන පමාදලෙබ්බං;
සබ්බම්පි සික්ඛාසු සගාරවානං,
යස්මා පමාණං ඉධ පණ්ඩිතානං.

තතො ව භාසන්තරමෙව හින්වා,
විත්ථාරමග්ගඤ්ච සමාසයිත්වා...පෙ....
යස්මා අයං භෙස්සති වණ්ණනාපි,
සක්කච්ච තස්මා අනුසික්ඛිතබ්බො”ති [පාරා. අට්ඨ. 1.ගන්ථාරම්භකථා].

තෙනෙව ආවරියො භගවතො ධම්මවිනයං වා පොරාණට්ඨකථං වා අනිස්සාය අත්තනො ඤාණෙන තක්කෙන්වා
වා අත්තනා පරිචිතලොකියගන්ථෙහි ගහෙන්වා වා න කඤ්චි ගන්ථං අකාසි. යදි පන තාදිසං කරෙය්‍ය, තං ථෙරවාදීනො
මහාපදෙසසුත්තෙ [දී. නි. 2.188; අ. නි. 4.180] වුත්තනයෙන “අද්ධා ඉදං න වෙව තස්ස භගවතො වචනං,
බුද්ධසොසස්ස ව ථෙරස්ස දුග්ගහිත”න්ති ඡඩ්ඛෙය්‍යංයෙව. යතො ව බො අයං විසුද්ධිමග්ගො පොරාණට්ඨකථානං
භාසාපරිචන්තනාදිවසෙනෙව ආවරියෙන කතො, තතොයෙව ථෙරවාදීනො තං මහාපදෙසසුත්තෙ වුත්තනයෙන
“අද්ධා ඉදං තස්ස භගවතො වචනං, ආවරියබුද්ධසොසස්ස ව ථෙරස්ස දුග්ගහිත”න්ති සම්පට්චිජන්ති. තෙනාපායං
සකලලොකෙ පත්ථටො හොති.

සීලධුතඬගාදීනං විභාගො ව පටිපත්තිනායපරිදීපනඤ්ච පාකටමෙව. තථායං විසුද්ධිමග්ගො
සුවඤ්ඤායපදවාකොහි වෙව අනාකුලපදවාකොහි ව තත්තිනායානුරූපාය පාළිගතියා සුට්ඨු සඬබ්බතො, තතොයෙව
වස්ස අත්ථොපි සුවඤ්ඤායො හොති. තස්මා තං ඔලොකෙන්තා විඤ්ඤානො විසුද්ධජ්ඣාසයා බණ්ණ බණ්ණ
අත්ථපටිසංවෙදිතො වෙව ධම්මපටිසංවෙදිතො ව හුත්වා අනප්පකං ජිනිසොමනස්සං පටිසංවෙදෙන්ති.

අනෙකානි චෙන්ථ පසාදාවහානි මහානිස්සත්ථෙරවන්ථුආදීනි [විසුද්ධි. 1.15] සීහලවන්ථුනි ව
ධම්මසෙනාපතිසාරිපුත්තත්ථෙරවන්ථුආදීනි [විසුද්ධි. 1.19] ජම්බුදීපවන්ථුනි ව දීපිතානි. තානි පස්සිත්වා
අනුස්සරන්තානං සප්පුරිසානං බලවපසාදො ව උප්පජ්ජති, “කදා නු බො මයම්පි ඊදිසා භවිස්සාමා”ති දිට්ඨානුගතිං
ආපජ්ජිතුකාමතා ව උප්පජ්ජති.

එවං පරිසුද්ධපිටකපාළිනිස්සයාදීනි අනෙකසතෙහි ගුණෙහි අයං විසුද්ධිමග්ගො සකලලොකෙ පත්ථටො
ජාතොති වෙදිතබ්බො. යථා වායං විසුද්ධිමග්ගො, එවං අඤ්ඤාපි ආවරියෙන කතා තිපිටකසඬගභට්ඨකථායො
පොරාණට්ඨකථානං භාසාපරිචන්තනභාවාදීනි ගුණෙහි සකලලොකෙ පත්ථටායෙව හොන්ති.

එත්තාවතා ව පන කිමත්ථං කතොතිආදීනම්පි පඤ්ඤානමත්ථො විත්ථාරෙන විභාවිතොව හොතිති.

තත්ථෙතං වුවිචති –

1. සම්භාවනියස්ස සුධිවරාන-
මාදත්තධිරිට්ඨපදස්ස යස්ස;
පඤ්ඤාදිජාතා ලලිතා ගුණාභා,
භාතෙව ලොකමිහි සතං මුදාය.
2. ස බුද්ධසොසාවහරිග්ගධිමා,
විදුන්'මච්චන්තසමාදරා'දා;
සභාවජං ඛ්‍යත්තිසසත්තිලද්ධං,
සිරිං දධාතෙව සුබුද්ධසොසො.
3. “සම්බුද්ධසෙට්ඨෙ පරිනිබ්බූතස්මිං,
සංවච්ඡරාතං දසමෙ සතමිහි;
ජාතො”ති ඤාතො විබුදෙහි බුද්ධ-
සොසඬ්ඤායො පත්තසමත්තමානී.
4. විඤ්ඤා විදු'මස්ස පුමග්ගජාතෙ,
සඤ්ජාතතං දක්ඛිණදෙසභාගෙ;
රම්මෙ'න්ද්‍රියස්මිං සුජනාකරස්මිං,
තත්තත්ථමෙසින්'මයං පතීති.
5. මොරණ්ඩගාමමිහි ස තත්ථ ජාතො,
පුඤ්ඤානිතො විජ්ජකුලමිහි සම්මා;
සුරස්ස ලොකත්ථසමාවහත්ථං,
උප්පජ්ජනායා'දාරුණොව රංසි.
6. සංවද්ධබුද්ධි ස පචුද්ධිපත්තො,
ආරාධයං ඤාතිගණං සදෙව;
වෙදෙසු විජ්ජාසු තදඤ්ඤසිප්ප-
ගන්ථෙස්ථනායාසපවිණ්ණා'ගා.
7. සුද්ධාධිමුත්තින විවෙචනෙන,
සාරානු'සාරොති විවිඤ්චමානො;
වෙදෙස්ථ'සාරත්ත'මබුජ්ඣි යස්මා,
තුට්ඨිං ස නාපජ්ජී සුතෙන සෙන.
8. අන්වෙසනො තස්ස පසත්ථසාරං,
සද්ධම්මසාරො සවනෙන ලද්ධො;
නින්නොව බුද්ධස්ස ස සාසනමිහි,
උස්සාහජාතො'පගමාය තත්ථ.
9. ධම්මාභිලාසී ස විරොචි තත්ථ,
සංලද්ධපඬ්ඨච්ඡ්‍රපසම්පදොව;
ථෙරො'පසඬ්ඨම විසුද්ධථෙර-
වාදීනිකායමිහි පතීතපඤ්ඤෙ.
10. තදා හි'සුං දක්ඛිණඉන්ද්‍රියමිහි,
නිවාසිතො ථෙරියවංසජාතා;
තදඤ්ඤවාදී ව මුනි මුනින්ද-
මතං යථාලද්ධි පකාසයන්තා.
11. සද්ධම්මසාරාධිගමාය හියොයා,
පාළිං සමුග්ගණ්හි ජිනෙරිතං, සා;
ජිව්හග්ගලිලා මනසා'සිතා'ස්ස,
ලක්ඛිව පුඤ්ඤෙ නිවසං ඛභාස.
12. එවං තමුග්ගණ්හ'මබොධි සම්මා,
“එකායනොයං සුවිසුද්ධියාති;
මග්ගො විචට්ටාධිගමාය” තත්ථො-
යොගං සමාපජ්ජී පරං පරත්තී.
13. සභාවපඤ්ඤා මහතී ව සත්ථ-
න්තරොපලද්ධා විපුලාව විජ්ජා;
තෙනස්ස බුද්ධොත්තිසමුද්දතිණ්ණො,
අකිච්ඡසාධිත්තපභාව'මඤ්ඤා.

14. බුද්ධස්ස කිත්තිව සුකිත්තිසොසො,
චත්තිස්සතෙ'ච්චස්ස ගරු වියත්තා;
අත්ථාන්විතං නාමමකංසු බුද්ධ-
සොසොති සම්බුද්ධමතභිගතස්ස.
15. මයුරද්වාරවිහයපට්ටනස්මිං,
නිවස්ස කඤ්ථිවිහපුරාදිකෙ ව;
ස අන්ධකාඛ්‍යාතසදෙසියට්ඨ-
කථං සමුග්ගණ්හි සමාහිතත්තො.
16. තාවත්තකෙනස්ස සුමෙධසස්සා-
සන්තුට්ඨචිත්තස්ස තතුත්තරිමිපි;
සම්බුද්ධවාණිසු සමත්තමත්ථං,
අඤ්ඤාතුමිච්ඡා මහති අජායි.
17. මහාමහින්දාදිවසිවරෙහි,
සමාහතා යාට්ඨකථා සසාරා;
සථෙරවාදා සුවිනිච්ඡයා ව,
තදා විභාතා වත ලඬකයා'සුං.
18. පවත්තිමෙනං විදිය'ස්ස මෙන-
දහොසි “යං නුන'හිරාමලඬකං;
අලඬකරොන්තිං රතනාකරංව,
උපෙච්ච සික්ඛේ'ට්ඨකථා මහන්ති.
19. තා භාසයා සිහළිකාය රච්චා,
තන්තිං සමාරොප්‍ය නවං කරෙය්‍යං;
ඵවඤ්ඤි දෙසන්තරියාන බුද්ධ-
මානිනමත්ථං බලු සාධයෙ'ති.
20. පුරෙ ව ලඬකාගතසාසනං යං,
සුනිම්මලින්දුව හිමාදිමුත්තො;
පභාසි, කිස්මිඤ්චි තදාඤ්ඤවාද-
මනාකුලං තා'කුලතං ජගාම.
21. ජිනම්හි නිබ්බානගතෙ හි වස්ස-
සත්තරෙ සාසනිකා සමග්ගා;
සමානවාදා ජිනසාසනම්හි,
න කොචි හෙදොපි තදා අහොසි.
22. පච්ඡා ව සද්ධම්මදුමාහතෙභ්‍ය-
ධම්මෙහි වාතෙහි පටිච්ච පාපෙ;
ජාතෙහි සංවිග්ගමනා සමාය,
ථෙරෙ'ස'මුයොගාගමකංසු දළ්භං.
23. සඬ්භිතියො කච්ච සුපෙසලෙහි,
නිග්ගස්භමානාපි ථීරෙහි දළ්භං;
ඡින්නාපි රුක්ඛා'ස්සු පුනොරුභාවා-
කාසුංව ධම්මං විනයා'ඤ්ඤථා තෙ.
24. නානාගණා තෙ ව අනෙකවාදා,
සංසග්ගකාරා ජිනසාසනෙ'සුං;
වාදෙහි අඤ්ඤෙහි ජිනෙරිතෙභ්‍ය-
සුද්ධායමානා විනයඤ්ච ධම්මං.
25. වාදා ව වාදී පිටකානි තෙසං,
ලඬකං මලඬකංව කරං'පයාතා;
පටිග්ගහෙසුං ප්‍රහයාදිවාසී,
නාඤ්ඤෙ මහාඛ්‍යාතවිභාරවාසී.
26. යථා ව බුද්ධාභිනිතාව පාළි,
තදත්ථසාරා ව වසිහි ඤාතා;
න “තෙධ වොක්කම්ම විසුද්ධථෙර-

වාදී විවාදී”නි පවත්නි කාවි.

27. ජීවංච රක්ඛිංසු සපේරවාදං,
තන්තිං තදත්ථස්ස භනිණිණියං තෙ;
තස්මා න සක්කාව තදස්සවාදි-
වාදෙහි භන්තුං චු’පගන්තුමද්ධා.
28. තංවාදසංභෙදභයස්ස මස්සකයා,
“දුද්ධාරවෙලාපි භයෙහි තන්තිනං;
සම්මොහතාදිහි භවෙ”ති පොත්ථකං,
ආරොපාස සම්මා පරිපාලයිංසු තෙ.
29. තදා හි තෙසං පටිබාහනෙ රණ-
විදංච සික්ඛං ජිනසාසනද්ධරො;
ස බුද්ධසොසො මුනි බුද්ධිපාටවො,
ගතො’සි දීපං වරතම්බපණ්ණිකං.
30. ලඬ්ඛං උපෙච්ච ස මහාට්ඨකථාණිණවස්ස,
පාරං පරං විතරණෙ ථීරනිණිණියොව;
සංසුද්ධවංසජනිවාසමහාවිහාර-
මාගා’ම්බරංච උදයින්ද්‍ර’පසොභයන්තො.
31. තස්මිස්ස දක්ඛිණදිසාය වසී ස තත්ථ,
සොහං පධානසරසස්සදිනපාරිවෙණං;
පාසාද’මුත්තම’මකා සුජනෙහි සෙබ්බං,
සන්තො මහානිගමසාමී සුවිණිණධම්මො.
32. සම්මා ච යොගමකරී බුද්ධබුද්ධමිත්ත-
පේරාදි’මන්ත’මුපයාත’මනුනතන්තෙ;
සංසෙවිතො විවිධඤායපබුද්ධියා සො,
සුත්තාහිධම්මවිනයට්ඨකථාස්ව’නුනං.
33. වෙය්‍යන්තියං’ස සමයෙ සමයන්තරෙ ච,
පස්සකාය දිස්ව විචටංච නිහිතමත්ථං;
පේරා සමග්ගජිනමග්ගමතා’මතාසී,
මස්සකිංසු නග්ගසරතනංච සුදුල්ලභන්ති.
34. විස්සකාය ධම්මවිනයත්ථයට්ඨිජදානෙ,
වින්නාමණිනි සුනිරුපිතබුද්ධිරූපං;
යස්සෙ’ත්ථ නිව්ඡිතමනො කච්ඡඬ්ඨසපාල-
ත්පේරුත්තමො ජනහිතාය නියොජයි තං.
35. “කිස්සවාපි සන්ති විවිධා පටිපත්තිගන්ථා,
කෙසස්සවි කිස්සවි තු න බුද්ධමතානුසාරං;
සංසුද්ධපේරසමයෙහි ච තෙ විරුද්ධා,
තස්මා කරොතු විමලං පටිපත්තිගන්ථං”.
36. මෙත්තාදයම්බුද්ධනං ජනභූමියං’ස,
සංචස්සතෙ ව’රියමග්ගගමග්ග’මග්ගං;
සංසොධනත්ථ’මිති “පත්ථිතපේරආසං,
පුරෙස්ස’මෙත”මිති කාසි විසුද්ධිමග්ගං.
37. විරානුකම්පසනියොජිතබුද්ධිමා සං,
ඔග්ගස්භ, ගස්භ ච’ බිලට්ඨකථා සතන්ති;
සාරං සබ්බෙ’මනපෙක්ඛිය සාධුකං ස,
යං’කාසි, කං නු’ධ න රොචයතෙ බුධං සො.
38. චුත්තෙ’ත්ථ භාවපරමාව සභාවධම්මා,
චත්ථු ච පිතිසුඛවෙදනියා’නිතාව;
පුණ්ණොව සබ්බපටිපත්තිනයෙහි වෙසො,
පුජ්ථාහිපුල්ලපවනංච විරාජතෙ’යං.
39. යං පස්සියාන පරිකප්පිය රත්තසාර-
ගබ්භං විසුද්ධි’මහියාතු’මපෙක්ඛමානා;

තං සාර'මාදිශිතු'මාසු පසුත්තයුත්තා,
දිස්වා හි නග්ගරතනං නනු වජ්ජයෙ න.

40. කන්තා පදාවලි'හ තන්තිනසානුසාරා,
සාරාතිසාරනයපන්ති පසිද්ධසිද්ධා;
අත්ථා ව සන්තිනුගමාය තුලායමානො-
යොයාගෙන මෙන්ථ හි විනා පටිපත්ති කා'ඤ්ඤා.

41. ආභාති සත්ථු චතුරාගමමජ්ඣගො'යං-
අත්ථෙ පකාසයිහ භාණුව නෙකදබ්බෙ;
මෙධාවිජිතිජනනං'ස විධාන'මෙතං-
තිතඤ්ඤි යාව කචිගොවර'මස්ස ඤාණං.

42. දිට්ඨාව තික්ඛමති'මස්ස විසුද්ධිමග්ග-
සම්පාදනෙන සමුපාත්තසුධිපදෙහි;
තෙනස්ස බුද්ධච්චනත්ථවිභාවනාය,
පබ්බත්තසත්ති විදිතා විදිතාගමෙහි.

43. බ්‍යාතං කචිහි'ධිගතං යස'මාවහෙන,
ථෙරස්ස සුද්ධමතිබුද්ධසිරිවහයස්ස;
ලොකත්ථ'මාවිකතපත්ථන'මාදියාන,
සාමඤ්ඤි නිත්තභදයෙන ජනාන'මත්ථෙ.

44. සම්බුද්ධභාවවිදිතෙති'මිනා සමත්ත-
පාසාදිකාවිභවිනයට්ඨකථා පණිතා;
සුරො'දිතෙ විය තයා විනයත්ථමුල්භා-
මුල්භි භවන්ති ජිනනිතිපථා'ධිගන්ත්වා.

45. ලභිකා අලභිකතිකතාව මහාමහින්ද-
ත්ථෙරෙන යා ව විනයට්ඨකථා'හතා, තං;
කන්තාය සිහලගිරාය ගිරායමානා,
අච්චන්තකන්තබ්බලා මුනායො පුරා'සුං.

46. අඤ්ඤා ව පච්චරි-කුරුන්දිසමඤ්ඤිතාදී,
දීපං පදීපකරණි විනයමිහි යා'සුං;
සඬගස්ස තාස'මබ්බලත්ථනයෙ ව ථෙර-
වාදෙ ව මුත්තරතනානිව මෙකසුත්තෙ.

47. තාහෙව සිහලනිරුත්තියුතඤ්ඤි තන්තිං,
ආරොපියාන රුචිරං අථ චිත්ථතඤ්ඤි;
මග්ගං සමාසනවසෙන යථා සමත්ත-
ලොකෙන යා ගරුකතා කතමානනා'කා.

48. සුද්ධන්වයාගථවිරා ව විසුද්ධථෙර-
වාදී විසුද්ධවිනයාගමපුජ්ජධම්මා;
සුද්ධං කරිංසු න යථෙ'න්ති තදඤ්ඤවාදා,
ඉච්චාදි'මාවිකරියා'සි නිදානමෙන්ථ.

49. යස්මිං මනුඤ්ඤපදපන්ති සුභා සුබොධා,
අත්ථා ව පිතිසම'විම්භයතාදිභාවී;
චිත්තා චිච්ඡුමතිජා කචිචිත්තභංසා,
තස්මා රසායනි තදත්ථනුසාරිනං යං.

50. අච්චන්තසාගරනිභා විවිධා නයත්ථා,
සන්තෙ'ත්ථ යා'සු විනයට්ඨකථා පුරාණා;
තාසං යථාහිමතපන්ති සුතන්තිකත්තං,
කිඤ්ඤි'ස්ස කිඤ්ඤි බලවිර'පටිච්ච කාතුං.

51. උයොගාග'මස්ස කරුණාපහිතං පටිච්ච,
පඤ්ඤාසභායසහිතං බලවඤ්ඤි දල්භං;
ලද්ධාව යා නිබ්බලොකමනුඤ්ඤභූතා,
මෙධාවිනං'නුසභගාව විරාජතෙ සා.

52. විඤ්ඤාහි යා “විනයසාගරපාරතිශේෂේ”,
සම්භාවිතා “සුතරණායනි සීඝ්‍රවාහා”;
ඉච්චාහිමානිතගුණා’ප්ප රරාප යාව,
කිං යං ටීරං ලහු විනස්සති දුප්පස්සහං.
53. “යා ඛ්‍යාපිනී’බ්බලනයස්ස සුඛොධිනී ව,
සොතුහි සෙවිතසදාතනධම්මරභිගං;
කත්ථාන ලොකපභිතෙ සගුණෙ දධන්තී,
යාතු”ති නට්ඨ’මුපගා’ට්ඨකථා පුරාණා.
54. ඡනාහිසත්තාය දයාය වොදිතො,
විජෙප්ප ඛෙදං විනයමිහි සාධුතං;
අථාගමාන’ට්ඨකථාවිධානනෙ,
ධුරං දධාතුං’හිමුඛා’සි සො සුධි.
55. පද්මංව ඵුල්ලාහිනතං සුභාණුහං,
ලද්ධාන ඵුල්ලං’තිසයා’සි චේතනා;
දායාදිනාගෙන ටීරග්ගධිමතා,
යා පත්ථිතා’රභිත තදත්ථසිප්පකුතො.
56. දීඝාගමත්ථෙසු සබුද්ධිවික්කම-
මාගම්ම සාරාධිගමා සුමඬ්ඨල-
නාමානුගත්තාව විලාසිනීති යා,
සංවණ්ණනා ලොකහිතාය සම්භවී.
57. ගම්භීරමෙධාවිසයාගම්මහිපි,
ආරභිත බුද්ධිං’ස සුනිම්මලිකතා;
විඤ්ඤාතබුද්ධාහිමතා ඛහු ඡනා,
අඤ්ඤත්ථසාධා මහතඤ්ඤි බුද්ධියො.
58. සා’නීතවිද්ථාක්ඛිමනා මනායිතා,
කත්තාගමෙ ධම්මසභායතෙ සදා;
තෙනෙව මඤ්ඤෙ’හ තිරොකතා තයා,
කිං සීඝ්‍ර’ඤ්ඤත්‍ර පඨඤ්ඤගාමිකා.
59. පත්ථා මහත්තා’ම්බර’මම්බුදො යථා,
ලොකත්ථසාධිපි මහාසයං මති;
තස්මා’ස්ස සිද්ධා’ට්ඨකථාපරම්පරා,
බුද්ධිප්පදානාය’ හුට්ඨං නවා නවා.
60. බුද්ධාදිමිත්තං ටීරසෙට්ඨ’මුද්දිසං,
සංවණ්ණනා වාසි පපඤ්චසුද්ධි;
“සබ්බත්ථසාරෙ ජිනමප්පකුමාගමෙ,
ලද්ධාන පිනිං සුඡනා සමෙත්තු”ති.
61. උප්පජ්ජි “සාරත්ථපකාසිනී”ති යා,
සා ජොතිපාලස්ස යථාහිලාසිතං;
ලොකං යථානාමිකසාරදීපනා,
භාතා’සි සම්මාපට්ඨපන්තපන්ථදා.
62. සම්පූරි කාතුං’ස මනොරථො යයා,
අභිගුත්තරත්තාගමමත්ථවණ්ණනා;
තත්තාමධෙයං සුඡනඤ්ච ජීවකං,
සො ජොතිපාලඤ්ච පසත්ථධිනිමං.
63. උද්දිස්ස යං’කාසි පවිණතං කරං,
බුද්ධාදිසංසෙඛාසුමග්ගදස්සනො;
සද්ධම්මපුප්ථාන’ වනායිතා’සි සා,
විද්ථාලිසඬ්ඨසස්ස සදාවගාහණා.
64. යෙන’ත්තලද්ධිං පඡහන්තු සාධවො,
දුබ්බොධධම්මෙ ව සභාවදීපනො;
බුද්ධිකන්තු, ඉච්චාසි’හිධම්මසාගරො,

තත්ථා'වතාරං සුකරෙන සාධිති.

65. මෙධාවිලාසා'ස්ස'හුචු'ට්ඨසාලිනී,
කන්තා ච සම්මොහවිනොදනීති යා;
තා බුද්ධසොසානි සතුලානාමික-
මාගම්ම ජාතා සුජනත්ථසාධිති.
66. අඤ්ඤා ච පඤ්චට්ඨකථා'හිධම්මජෙ,
භාවෙ නිධායෙ'ත්ථ යථා'ස්ස සුත්තරා;
ගම්භිරමත්ථෙසු පටිද්ධබුද්ධිනං,
සම්පාදනී සත්ථු'තුලත්තදීපනී.
67. සොණාවිහරෙරස්ස පටිච්ච යාවනං,
තා යාය කඨිඛා විතරන්ති හික්ඛවො;
යා පාතිමොක්ඛම්හි, තදන්වයාවිහයං,
සංවණ්ණනා'කාසි ස ධිමනං වරො.
68. සමත්තලොකට්ඨවිභාවිරඤ්ජනා,
කතෙ'මිනා ධම්මපදස්ස චණ්ණනා;
ථිරං සමුද්දිස්ස කුමාරකස්සපං,
සතං මනං පිතිපචුල්ලිතං යයා.
69. අඤ්ඤා'ස්ස යා සුත්තනිපාත-බුද්දක-
පායත්ථදාතා පරමත්ථජොතිකා;
සංවණ්ණනා ජාතකතන්ති මණ්ඩනා,
තා භොන්ති ලොකස්ස හිතජ්ජදීපිනී.
70. නිස්සෙසලොකම්හි පචාරණිච්ඡා,
ලඬිකාගතාන'ට්ඨකථාන'මද්ධා;
යා ථෙරවාදීන'මසුරි බුද්ධ-
සොසග්ගථෙරස්ස පභාවලද්ධා.
71. හද්දං'ස නාමඤ්ච, ගුණා මනුඤ්ඤා,
සමග්ගගාමී'නුකරොන්ති තෙසං;
සසඬිකසුරා හි සදාතනා යෙ,
ලොකං පමොදඤ්ච කරං වරන්ති.
72. සුබුද්ධසොසස්ස විභාවිසත්ති-
පබ්බත්ති'මාරබ්භ ථීරාසහස්ස;
සමග්ගලොකො හි සුථෙරවාදෙ,
මානං පවඩ්ඨෙසි අනඤ්ඤජාතං.
73. බුද්ධොති නාමං භුවනම්හි යාව,
සුබුද්ධසොසස්ස සියා න කිඤ්ඤි;
ලද්ධා හි සාධුහි මහොපකාරා,
මහග්ගවිත්තානිව තංසකාසා.
74. බියෙථ වණ්ණො න සමුද්ධටොපි,
නන්ව'ස්ස නෙකා හි ගුණා අනන්තා;
කො නු'ද්ධරෙය්‍යා' බිලසාගරොදෙ,
තථාපි මඤ්ඤන්තු සුධි සදා තෙති.

ජට්ඨසඬිගිතිභාරනිත්ථාරකසඬිසසමිති යා පකාසිතායං

විසුද්ධිමග්ගනිදානකථා නිට්ඨිකා.